XXX. ÉVFOLYAM, 44. SZÁM
Ára: 1,80 Ft
1974. OKTÓBER 31.

Ludas Matyi

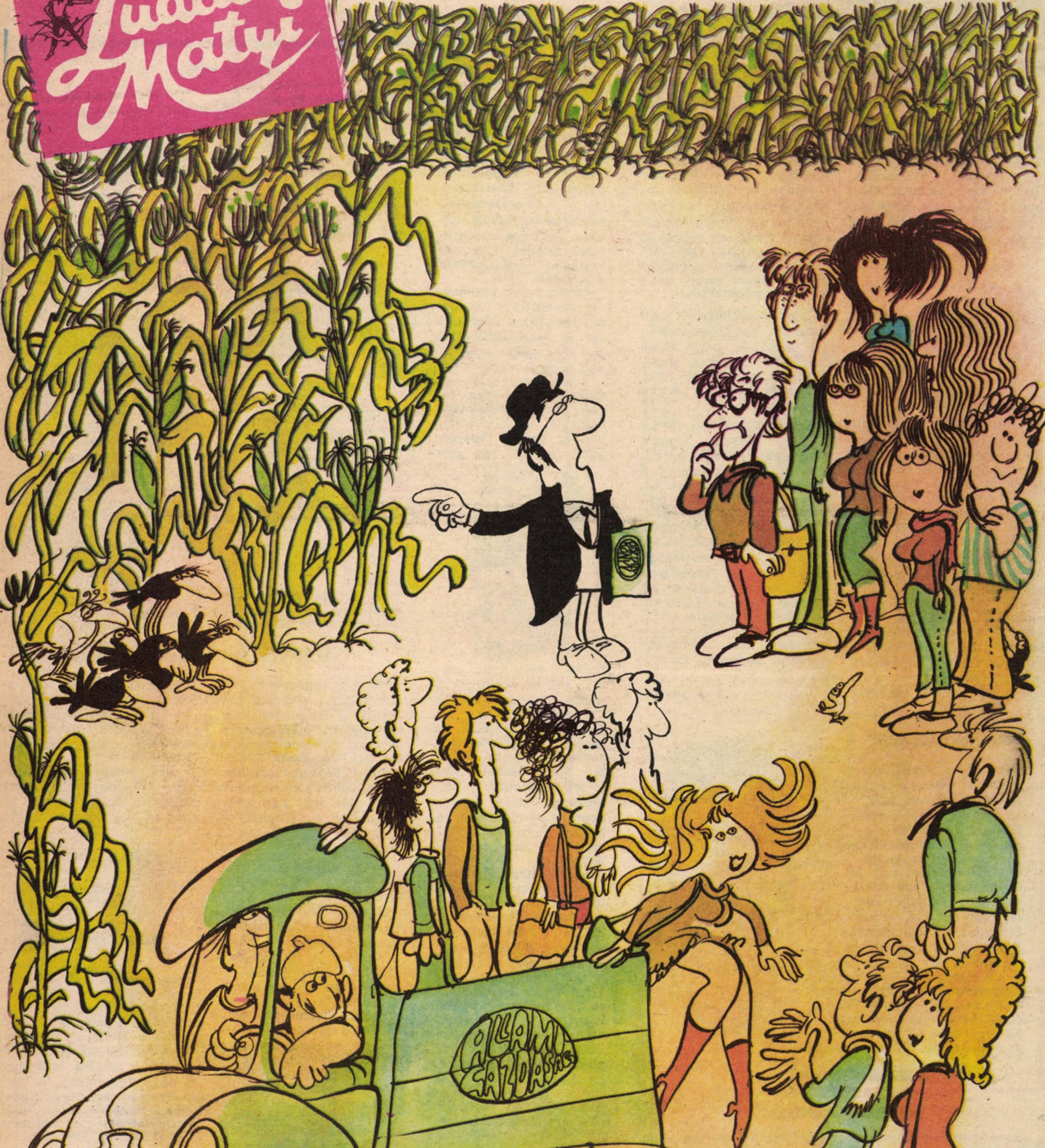
ÁLLAMI GAZDASÁG
SAJDIK

Sajdik Ferenc rajzu

DIÁKOK A FÖLDEKEN

— Akkor most az egész osztály kijön felelni a kukoricatáblához...

KEDVES LUDAS!

SZÉLMALOMHARC

Divatba jöttek a malmok. Például a tévében is. Három olyan tévéjátékot tudok említeni kapásból a közelmúlt műsorából (Gúnyos mosoly, Vízimalom, Tigrisugrás), amelyik malomban játszódik. Színházi hetilapunk meg is magyarázta, mi az oka ennek az új divatnak: a malom ugyanis jelkép. Az elvágyódásé. Lehet benne valami, mert egyik-másik malmos tévéjáték nézése közben én is elvágyódtam a képernyő elől...

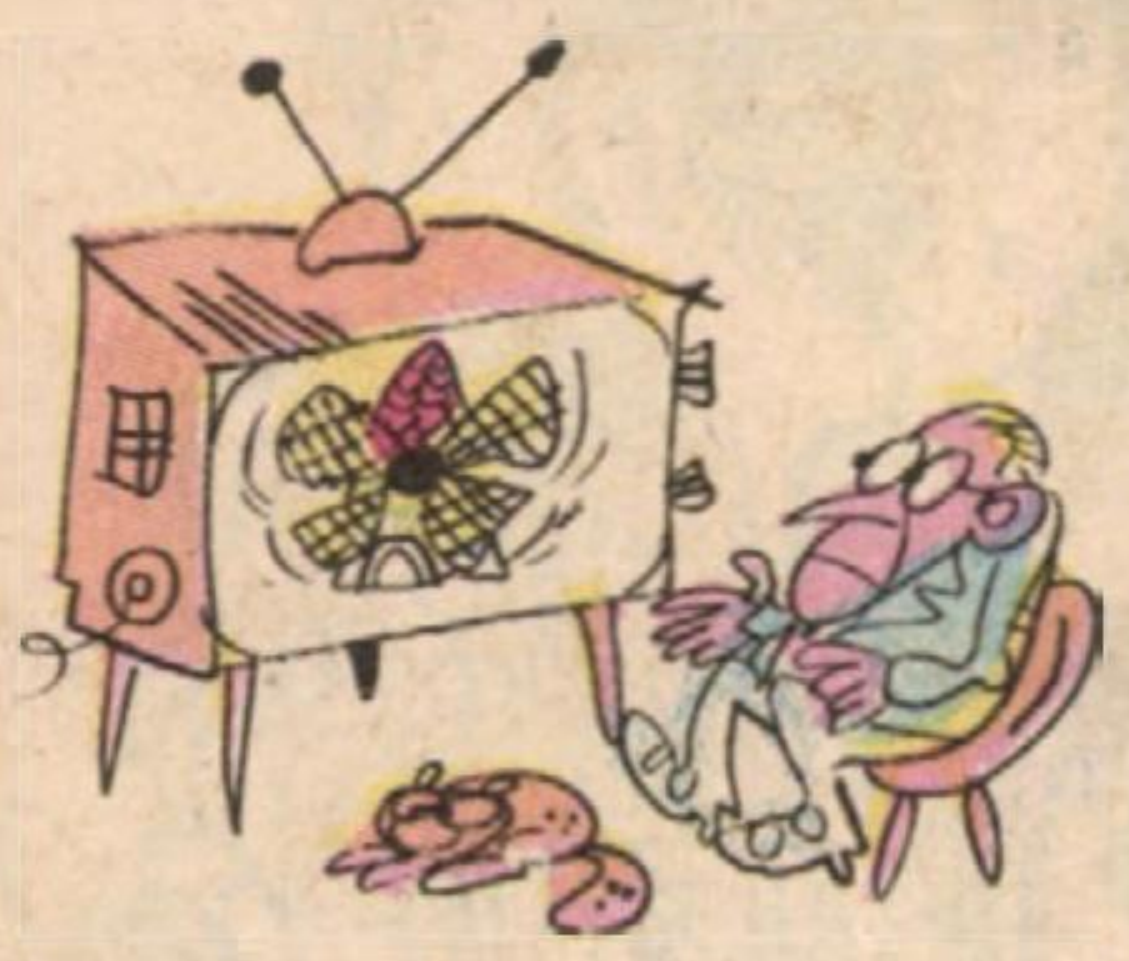

De nemcsak a tévében divat a malom.

Békéscsaba városa például megvette a békéssámsoni szélmalmot, potom 318 ezerért. Nem tudom, hogy alakul a szélmalmok világpiaci árfolyama, de ennyit biztosan megér. Ha lebontják Sámsonban, téglánként elfuvarozzák Csabára, s ott újból összerakják, csudajól fog mutatni. Csak azt tudnám, minek kell Békéscsabának egy szélmalom? Lehet, hogy az ő számára is jelkép a malom? Talán Békéscsaba is elvágyódik? Ugyan hova? Titokban talán Zalaszentgrót szeretne lenni, vagy Veszprémvarsány? Csabának sohasem volt szélmalma. Úgy látszik, gyerekkora óta nagyon vágyott egyre, azért vette meg a sámsoniaktól.

A csabaiak körében nem osztatlan az öröm. Sokan azt mondják, hogy ennél fontosabb dolgokra, praktikusabb célokra is lehetett volna költeni azt a pénzt.

Nekem volna egy javaslatom, hogyan lehetne megoldani, hogy a közvélemény is jóllakjon és a malom is megmaradjon. Láttam, hogy a csabai boltokban is, mint az országban máshol is, öklömnyi, széttörhetetlen tömbökben árusítják az előrecsomagolt konyhasót és porcukrot. Talán ezeknek a sziklatömböknek a szétporlasztására fel lehetne használni azt a szélmalmot, s akkor végre por alakú lenne a konyhasó és a porcukor Csabán is...

(radványi)

Bevonati kivonat

Bevonták a keljfeljancsit,
ellenezni benne van mit:
szilánkokkal tele bele,
ha eltörték, vágott vele.
Ilyesmit az ész nem ér fel:
játék — veszélytöltelékkel!
És a betiltott ragasztó?
Örök titok, mire volt jó,
a kifogás róla így szólt:
ragasztani képtelen volt.
De hogy mit tud, ha nem ragad?!
E kérdés szónoki marad.
Épp ezért kíváncsivá tesz:
(Belkernél van tán a vátesz...)
— mi hiányzik? Szakértelem,
vagy simán: csak az értelem?
Ötlet, gyártás, forgalmazás —,
végül bevonásos blamázs!
Ki így bánik az anyaggal:
őt vonnám be. (Nem arannyal.)

Péreli Gabriella

HÁROM KÉRDŐJEL

„Nova” típusú elektromos tűzhelyemhez egy éve hajszolok középnagyságú főzőlapot. Hol találom?

Az „Espresso 06” típusú kávéfőzőmhöz tartozó, hőálló üvegből készült csepegtető csésze elrepedt. Pótlásáról miért nem gondoskodik az ipar, miért nem lehet ilyet sehol sem kapni a boltokban?

„Sirius de luxe” típusú táskarádióm hálózati csatlakozóján a villák igen könnyen törnek. Amikor először tört el a villa, egy hónapig tartott, míg a szervizben pótolni tudták. Most megint eltört a villa, bevittem a szervizbe, azt mondták, nem tudják egyhamar megjavítani, mert nem kapnak csatlakozóvillákat. Miért nem?

Kökény Gyula
Budapest X., Sörgyár u. 35.

SZOBOR A TETŐN

A napokban ellátogattam a Kossuth Lajos tér 13—15-be, egy nyugdíjas pedagógus hatodik emeleti lakásába. Az Országház szomszédságában levő épület széles ablakai a Dunapartra néznek. Festői látvány. A szoba mennyezetén látható vizes folt azonban egy csöppet sem festői.

Kiadós zápor idején az eső beáztatja a plafont és kitartóan csepeg a víz a mennyezetről a szekrény tetejére helyezett nagy lavórba.

A kötetre tehető műszaki igénybejelentő lapok között búvárkodva kiderült, hogy a kellemetlen beázás kapcsolatba hozható egy szoborral, mely több mázsás súllyal nehezedik a tetőre. Méltán izgatja az érintett lakókat: mi lesz a műalkotással, ha egyszer rendíthetetlen szobornyugalma elhagyja? Megtörténhet, hogy a sokat áztatott mennyezeten át a szobor egyszerűen becsúszik a bérlő lakásába. Már csak ez hiányzik egy nyugdíjas pedagógusnak! De elképzelhető az is, hogy lezuhan: a tetőről az utcára!

Őszintén csodálom a V/2-es Házkezelőség szobrokat megszégyenítő nyugalmát, és a kerületi IKV türelmét, hogy a bérlő írásos beadványára még csak nem is válaszol. A bérlő segítség helyett, néhány semmit mondó iktatószámot kapott. Ezt oda teheti a beázás helyére.

Ám, ha ennél többre futná az V. kerületi IKV erejéből, akkor intézkedjen, méghozzá sürgősen!

(f. i.)

ENGEDMÉNYES?!

Elhatároztam, hogy újjávarázsolom a lakásomat. Bútoromat eladtam, festettem, lakkoztam, zománcoztam. Most pedig gyerünk bútort vásárolni! Ide mentem, oda mentem, még a soroksári Dominó Áruházba is elmentem. Volt is ott egy pénztárcámhoz és mértéktartó ízlésemhez illő szekrénysor Rajta a tábla: „Skála—D 150. 14.000 Ft,” meg az is, hogy: „ENGEDMÉNYES”.

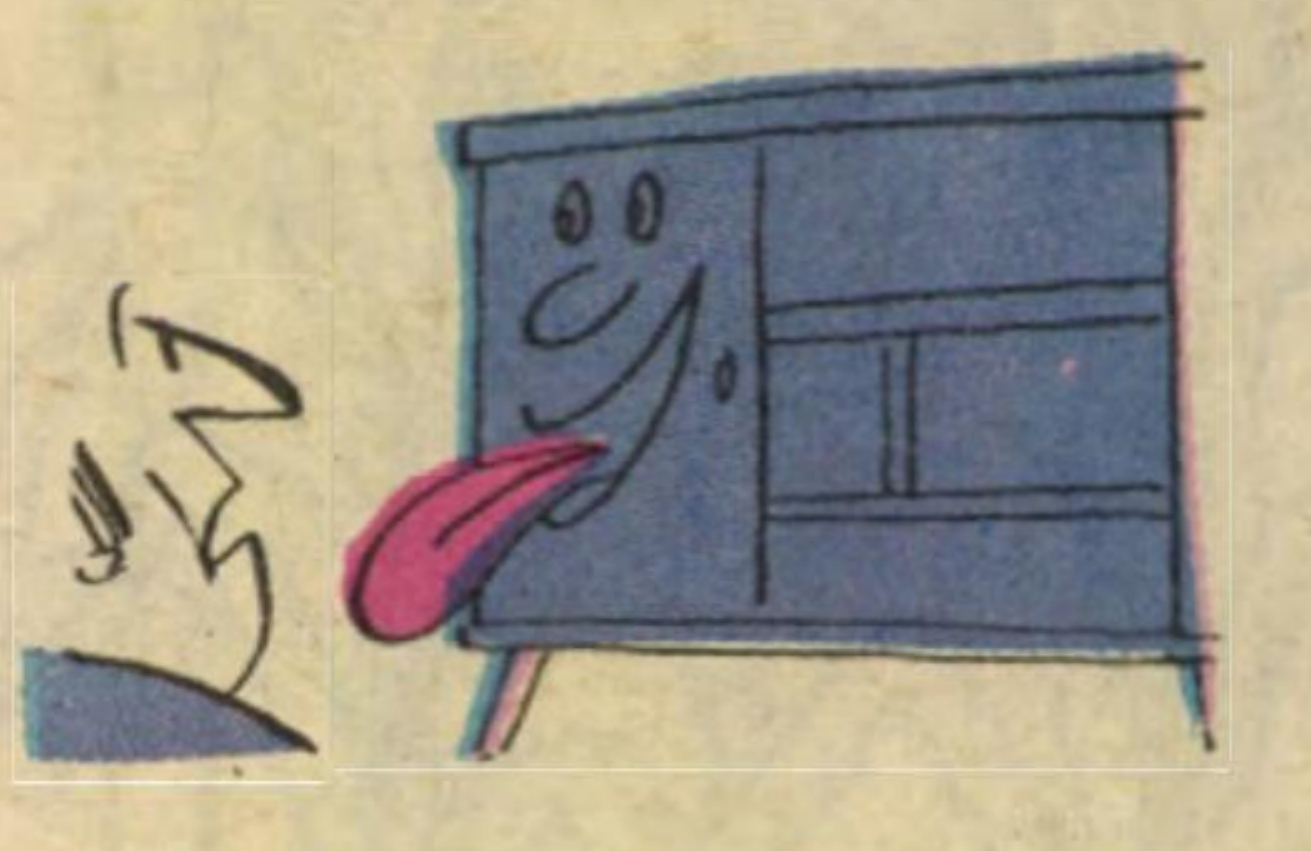

— Miért? — kérdeztem az eladónőtől.

— A gyártó 10% engedményt ad.

— De miért?

— Mert túl van készletezve!

Ez, gondolom, azt jelenti magyarul, hogy sok van belőle. De ott csak ez az egy volt. Mindegy, tetszett, kifizettem, a szállítást megrendeltem. Mivel ott hozzáillő heverőket nem kaptam, nyakamba vettem Pestet és Budát. Így jutottam el a Lenin körúti Lakberendezési Áruházba. De mit látok az egyik boxban? Az én szekrénysorom pontról pontra, sőt gombról gombra megegyező édestestvérét 10.539 (tízezer-ötszázharminckilenc) forintért. Semmi fellengzős, csábító-csalogató felirat, hogy „Engedményes (!)”, vagy egyéb. Csak egy picurka, szolíd tábla az árral, méghozzá 3.461 forinttal kisebb árral!

Kérem szépen, én nem tudom, hogy a közel $^1/_3$-ot elérő (pontosabban 32,8%) árkülönbség még kimeríti-e a „szabad” fogalmát? Továbbá nem tudom, milyen kereskedői fogásnak kell tekinteni azt, ha valamit olcsóbbnak (engedményesnek) tüntetnek fel, de valójában busás felárral adnak el? Hogyan lehet az árak között ilyen eltérés?

Ivánka László
1184. Bp. XVIII. Pestlőrinc,
Építő út 22/b.

EGY KISLÁNY SÁRGA GUMIKÁDDAL

Ha még emlékeznek, 1972 októberben elpanaszoltam ezeken a hasábokon, hogy egy tekercs jugoszláv tengerparti filmemet elcserélték egy Vadászati Világkiállításon készült diatekercsre. A Ludasban megjelent cikk után egy hét múlva megkerült a filmem, de most az eset megismétlődött.

Az év augusztus 22-én a karcagi OFOTÉRT-ban előhívásra beadtam 3 db Agfacolor CK 17-es super 8-as kazettás mozifilmet. A filmeket október 10-én meg is kaptam. A filmek vágása során meglepődve tapasztaltam, hogy a kolozsvári dóm, a segesvári városképek helyett az egyik tekercsen (észrevételem szerint) a jugoszláv tegerpart látható, közelről egy kb. 3 éves kisgyermek (valószínűleg leány), aki egy szabadkai jelzésű SU 219 64 rendszámú Volkswagen gépkocsi körül egy felfújható sárga gumikáddal játszik. Miután családom nincs, ez némi meglepetéssel szolgált, és az is, hogy magyar gépkocsit nem láttam a filmen. Így feltehető, hogy a saját filmemet egy külföldi állampolgáréval cserélték el.

Egy tekercs ilyen film ára 238 Ft, az előhívása 51,60 Ft. De egy tekercs elvesztésével tönkretették a felvett másik két filmet is, nem beszélve a felvételek pótolhatatlanságáról.

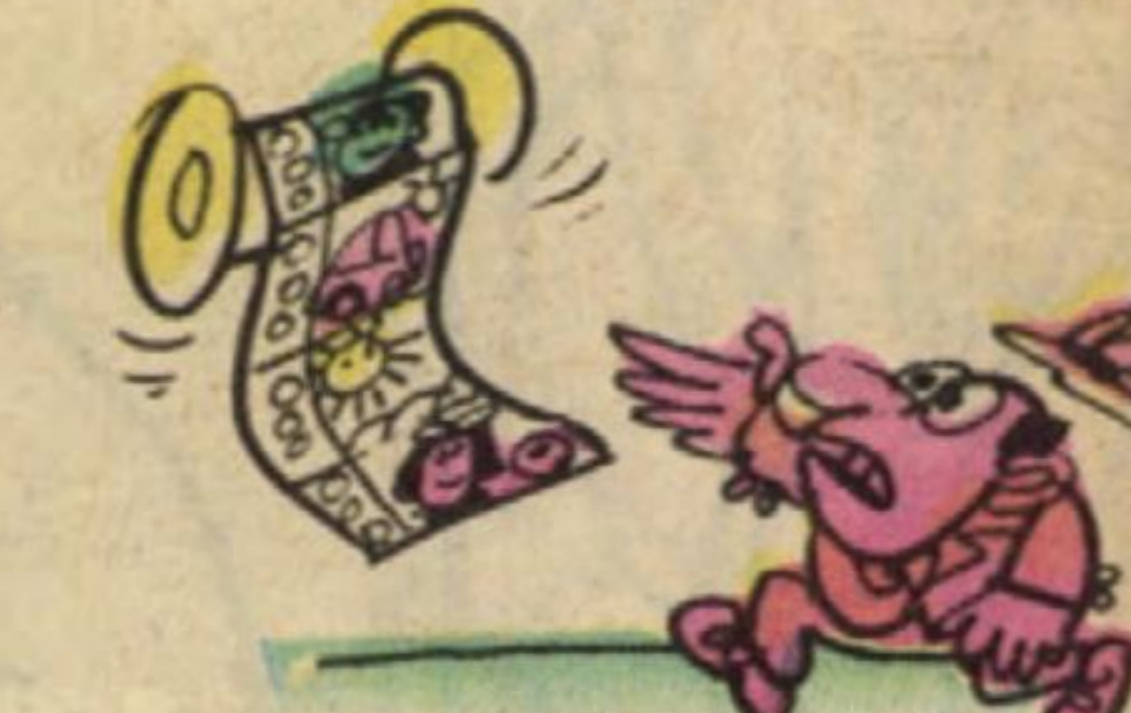

Abban a reményben írok ismét a Kedves Ludasnak, hogy a panasz közlésével esetleg nyomára juthatnék a saját filmemnek, és természetesen az idegen filmet jogos tulajdonosának visszaadhatnám a karcagi OFOTÉRT-en keresztül.

Dr. Bogár Árpád
Karcag, Madarasi u. 9—11.

A CÍMZETT VÁLASZOL

„Gazdátlan házak” című cikkükkel kapcsolatban válaszunkat az alábbiakban adjuk meg:

A Molnár utca 20. szám alatti lakóházunk tetőfelújítása 400.000 forintos összeggel ez évi címjegyzékünkben szerepel. A tetőfelújítást vállalatunk a kivitelezőnél már megrendelte, azonban az előzetes tájékoztatás szerint kivitelezőnk előreláthatólag csak a jövő év elején tudja a megrendelt munkálatokat megkezdeni. A beázás ideiglenes elhárítása megtörtént.

A ház nagytakarítási munkáit vállalatunk dolgozói a szeptember 21-én tartott „kommunista szombaton” elvégezték, melyért a lakóbizottsági elnök telefonon kifejezte külön elismerését. Szeptember 23-ától munkába állítottunk egy háztakarítót, így az említett lakóház tisztasága a továbbiakban biztosítva van.

A Váci utca 18. szám alatti lakóház problémáival kapcsolatban közöljük, hogy a múlt hónapban új házfelügyelőt alkalmaztunk, s ezzel megoldódott mind a ház takarítása, mind a lift működtetésének a problémája.

Mayer Richard
igazgató
V. ker. Ingatlankezelő V.

ÜGYFELEK

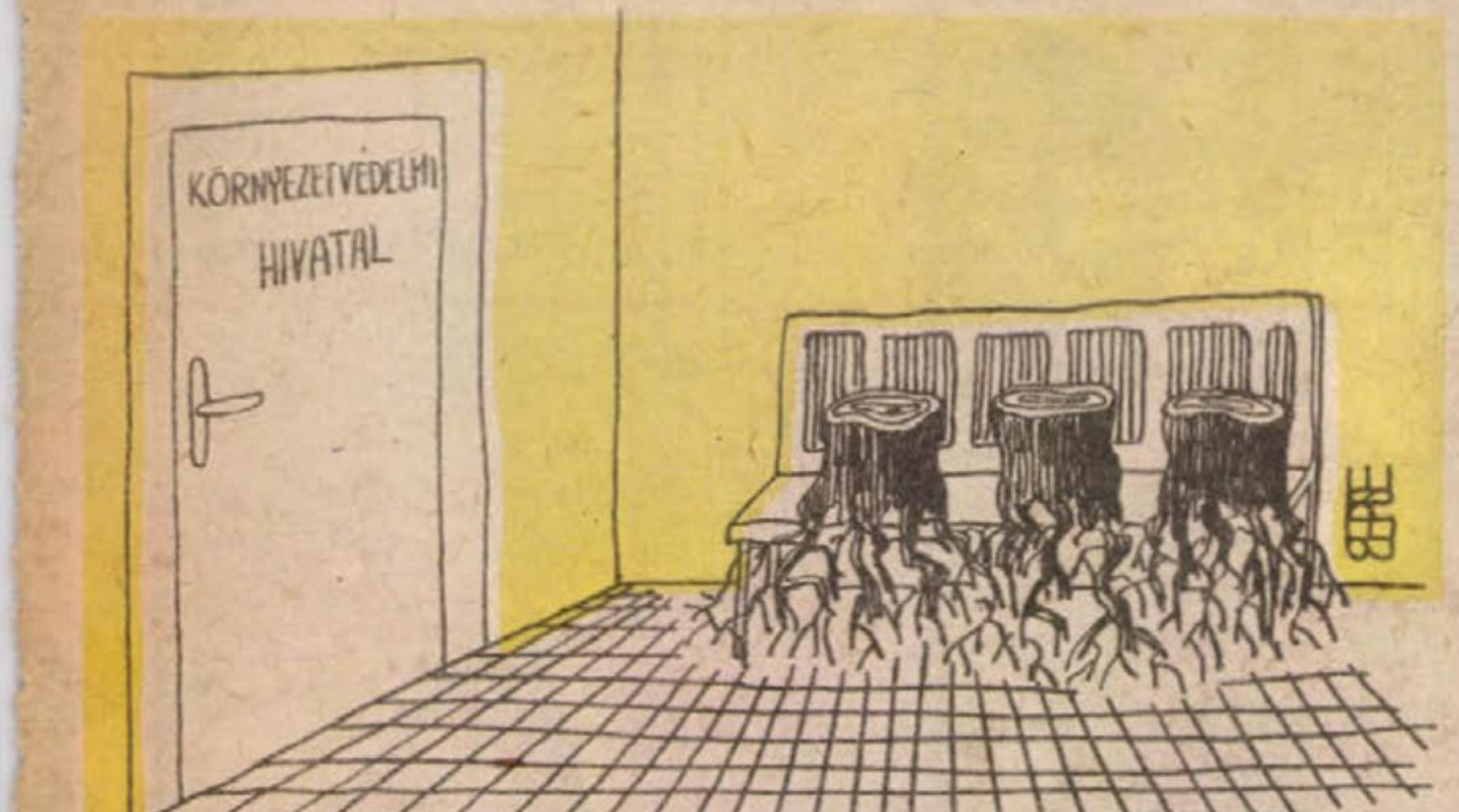

LAKÓTELEPEN

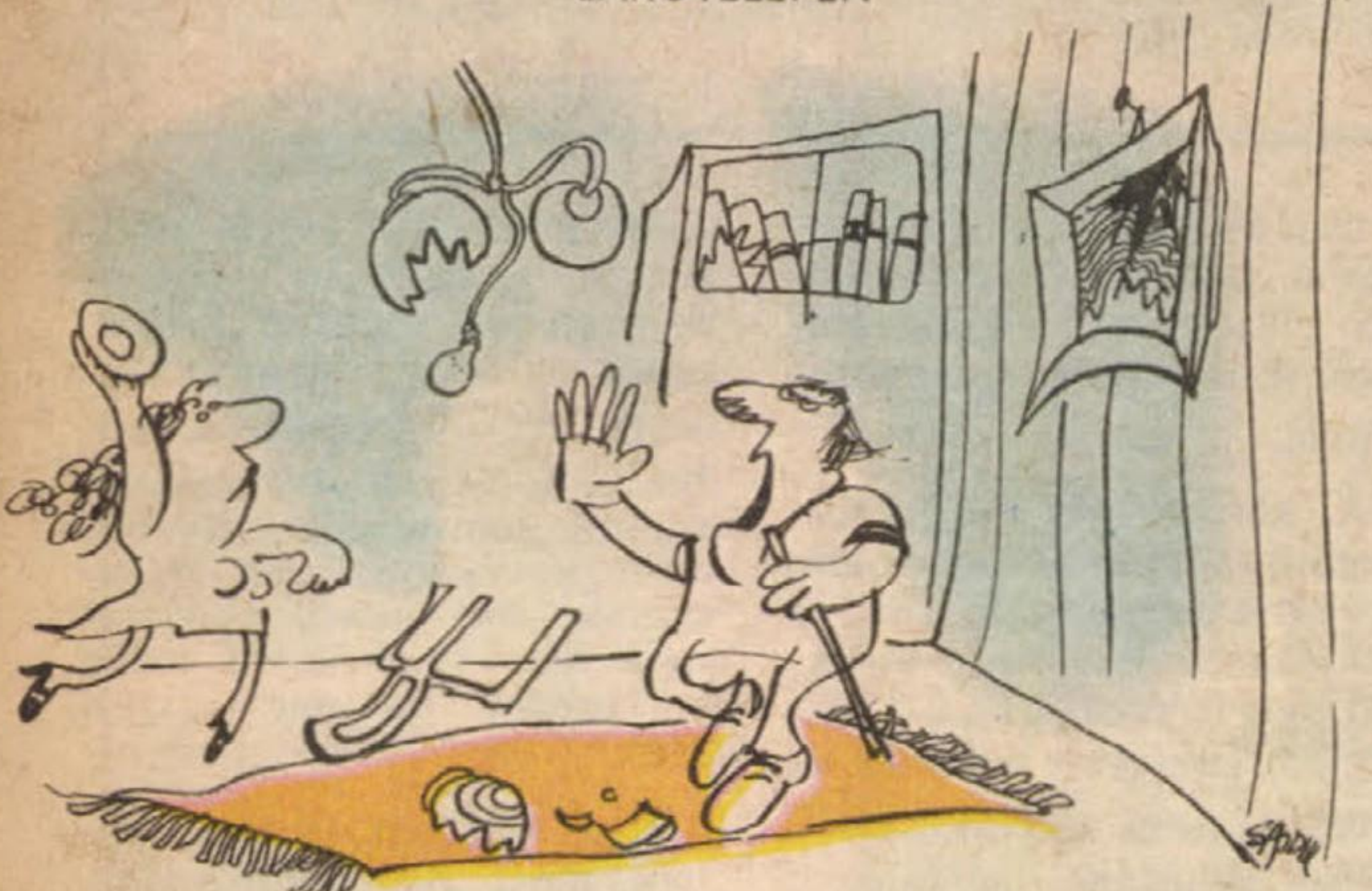

– A tányerokat hagyjad, már így is 40 decibellel túlléptük a megengedett hangerőt...

ISMERŐSÖK

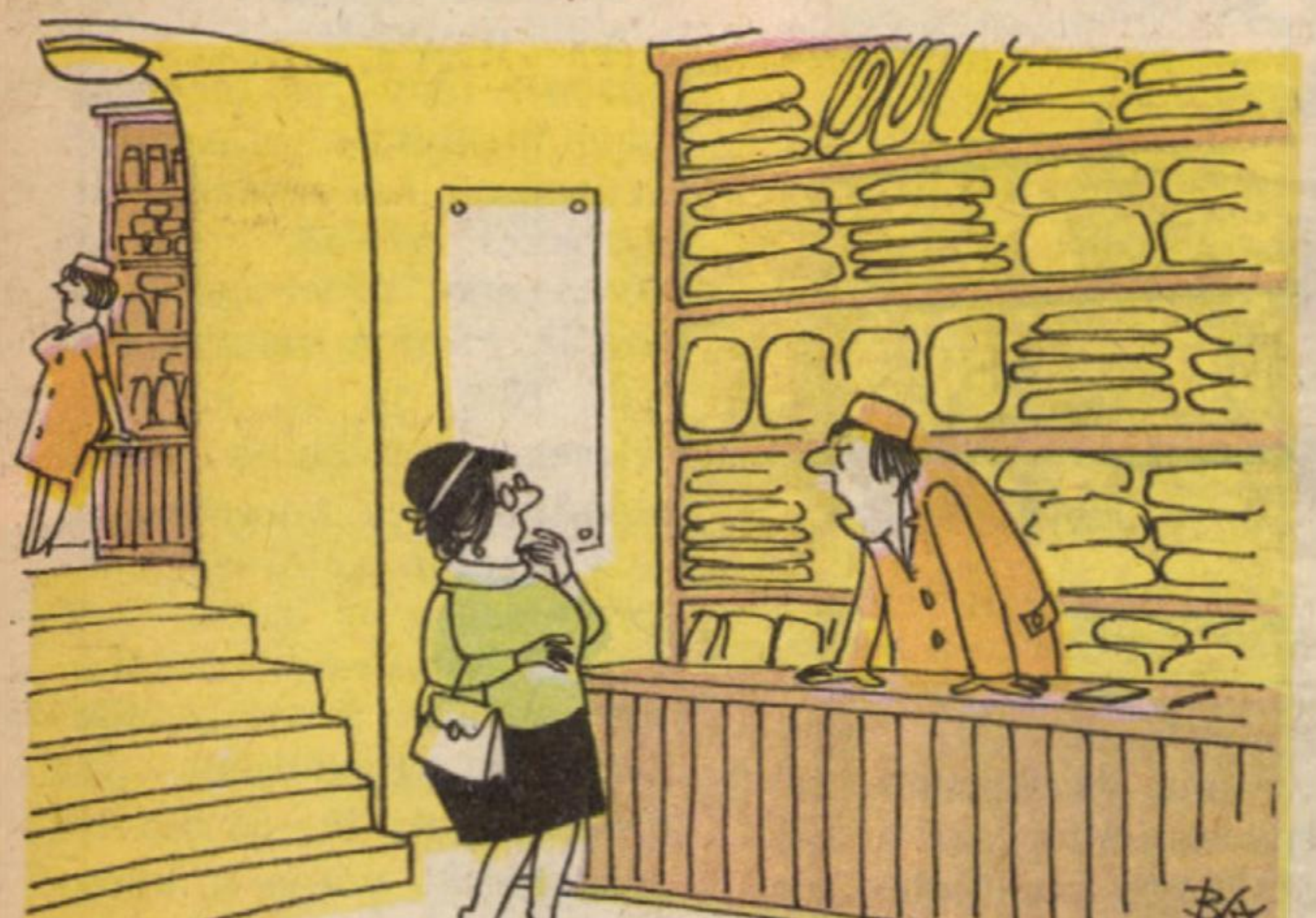

– Hat én menten gutaütést kapok, ha megint olyat tetszik keresni, ami nincs!

ÖRÖMÖK

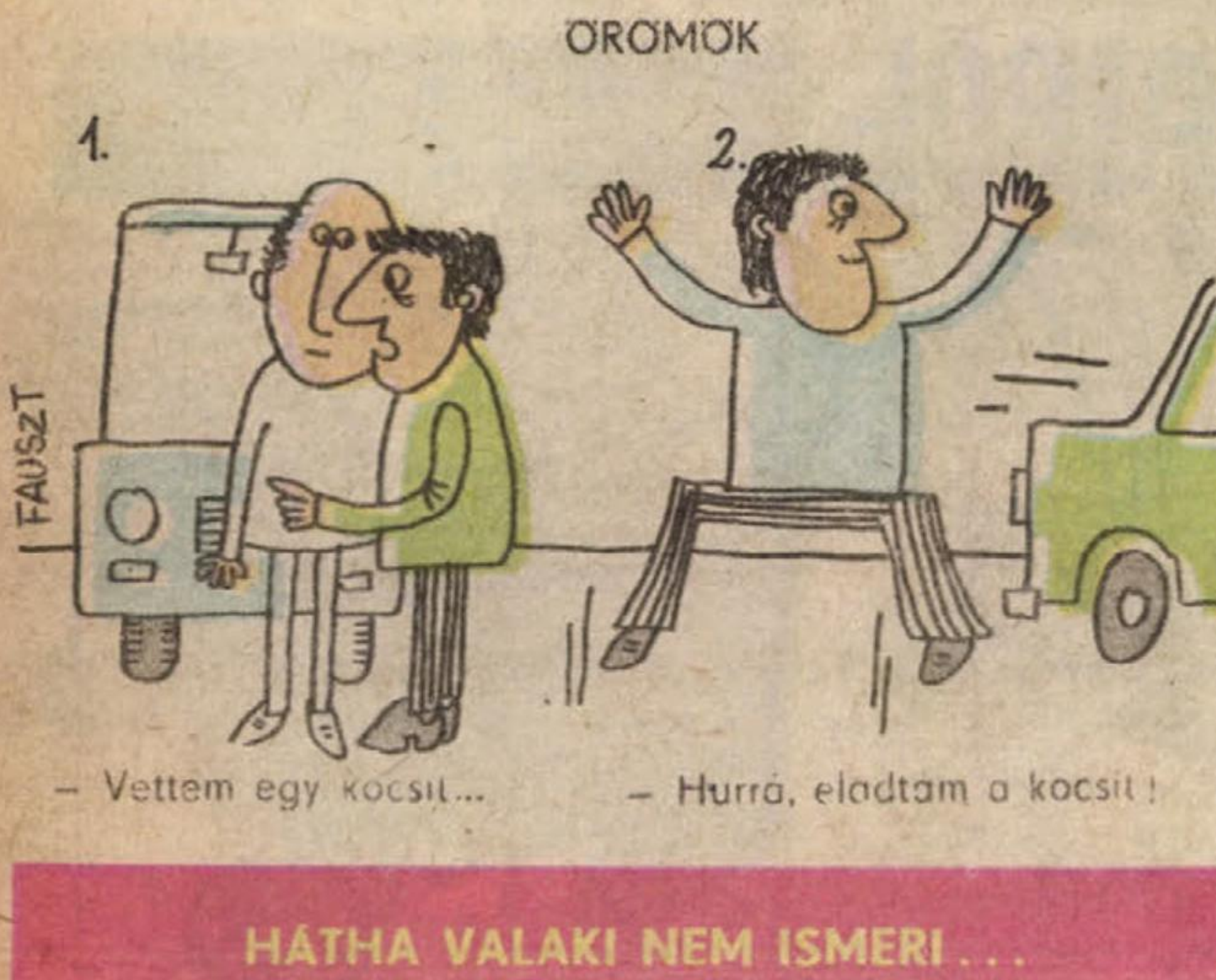

– Vettem egy kocsit...

– Hurrá, eladtam a kocsit!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Állatidomárok beszélgetnek:

— Húsz éven át egereket szelídítettél és most elefántokat szelídítesz. Mi ütött beléd?

— Megromlott a látásom.

OLASZORSZÁG: A PERMANENS KORMÁNYVÁLSÁG HAZÁJA

Tót Gyula rajza

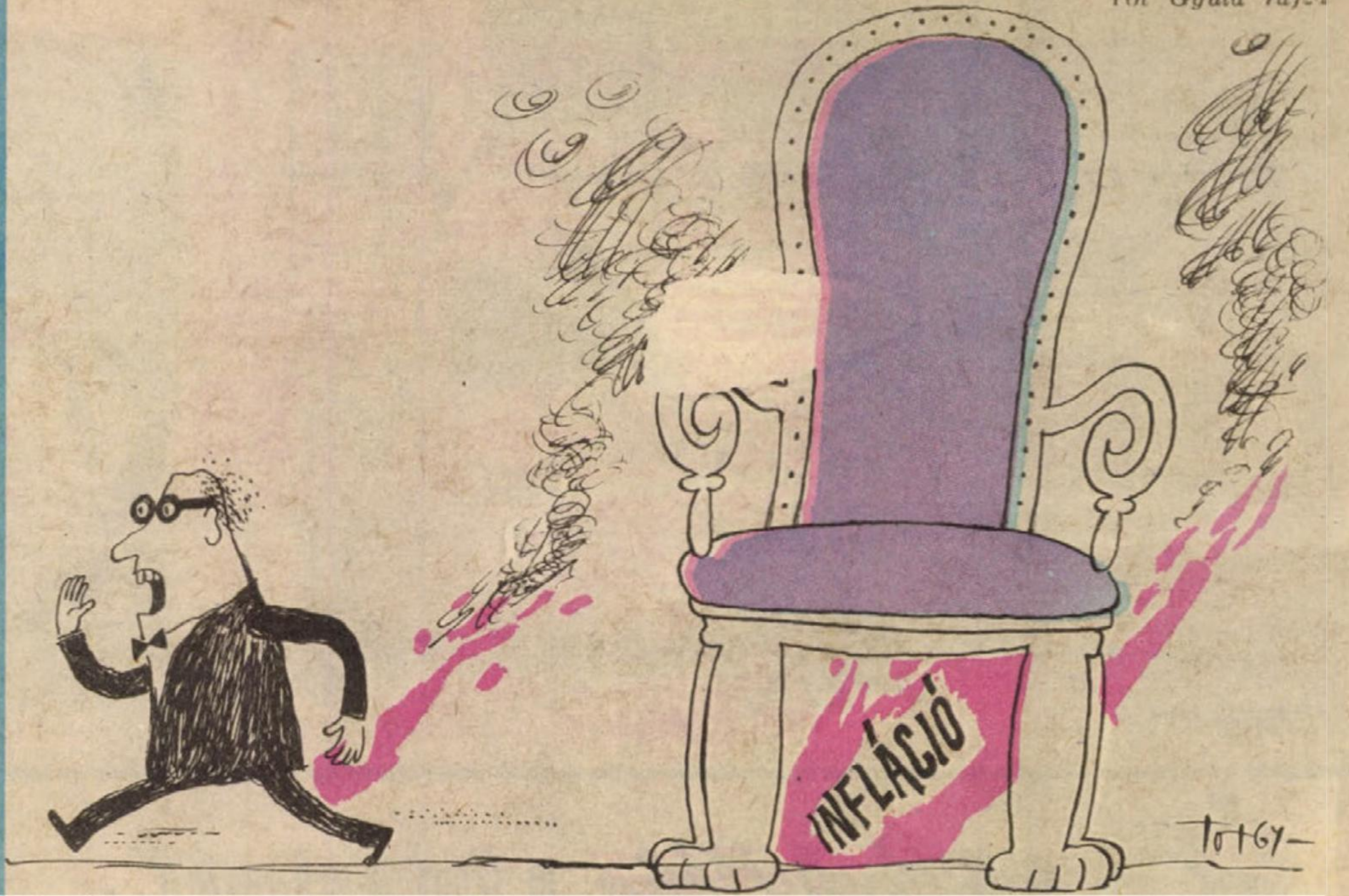

– Kérem a következőt!

GARANCIÁLIS KELEMEN

A minap egy nagyvállalat sajtótájékoztatóján vettem részt, s az elnökségben — nem akartam hinni a szememnek! — az én Hudák Lajos barátomat látom! Pedig ő volt, mert rámhunyorgott, cinkosan, s jelbeszéddel értésemre adta, hogy a tájékoztató után ne rohanjak el.

— Amúgy sem mentem volna el — mondtam neki, már az értekezlet befejeztével. — Szeretném megtudni tőled, hogyan csempészted be magadat komoly emberek közé, és milyen szerepkört töltesz be? És akármit csinálsz itt, nagyon meg fogok lepődni rajta.

— Én vagyok a vállalat csúcs-személyzeti főnöke — válaszolta Hudák és szerényen mosolygott. — Még mindig meg vagy lepődve?

— Most már nem — feleltem —, mert ez így már egészen más dolog. Ez már nem a meglepetések, hanem az utópiák világába tartozik. Nem Verne Gyula álmodott téged erre a posztra?

— Gyere be a szobámba — mosolygott hűvösen Hudák — és rövidesen nem fogsz gúnyolódni. Forradalmasítottam az egész személyzeti munkát, és alkalmat adok neked arra, hogy röviden megismerhessed a lényegét.

Közben a szobájához érkeztünk. Az előtérben csinos, fiatal nő ült.

— Mancika — fordult hozzá Hudák —, csináljon nekünk egy jó kávét, de előbb hozza be nekem Kelemen Pongrác garanciális papírjait.

— Micsodáit? — kérdeztem álmélkodva, miután a szobájába léptünk. Hudáknak a szeme sem rebbent.

— Megkérlek, hogy egy darabig hallgass — mondta Hudák —, inkább nyissad ki a füled és figyelj. Legyen szíves — fordult Mancikához, aki behozta a kért iratokat —, hívja fel nekem a Panoptex-nél Göncölt.

Nem szóltam egy szót sem, Hudák az eléje tett papírokat lapozgatta. Csak egyszer nézett fel belőlük és csak annyit mondott magyarázólag:

— Ez a Göncöl a Panoptex személyügyi főnöke.

Közben a telefon felberregett, Hudák felvette:

— Göncöl? — szólt Hudák a telefonba. — Én átvettem önöktől három hónappal ezelőtt egy előkalkulátort, bizonyos Kelemen Pongrácot. Emlékszik rá, ugye? Mindjárt gondoltam. Önök nagyon melegen ajánlották, én pedig úgy vettem át, hogy önök tizenkét hónapos garanciát vállalnak érte. Hát kérem, ez a Kelemen nem működik rendesen, a fele teljesítményt sem nyújtja annak, ami a papírján szerepel! Én ezt önöknek visszaküldöm, cseréljék ki, azt se bánom, ha adnak érte két sík-köszörűst!

Mérgesen letette a telefont és felém fordult:

— Mindenféle bóvlit küldenének a nyakunkra, ha nem vigyázunk — fújt mérgesen —, persze, szeretnének megszabadulni a használhatatlan embereiktől, átpasszolják őket, ha alkalom kínálkozik rá. De a Hudák-féle, forradalmasított személyügyi eljáráson fennakadnak Más vállalattól csak garanciális papírral veszek át embert! Nemrégen a Bitumax-tól kaptam egy gépkönyvelőt, agyba-főbe ajánlották. Hát ez az ember, négy hónappal a szavatossági idejének a lejárta előtt olyan részegen jött be, hogy a lyukkártyákat a porszívóba táplálta be és egy teljes dekád eredményeit pusztította el. Két órán belül ismét a Bitumax-nál találta magát és a Bitumax-nak kell most túlórában pótolnia a nekünk okozott kárt! Ha az öreg Hudák nem vezeti be a garanciális papírok módszerét, a Bitumax röhög a markába, mi pedig törhetjük a fejünket, hogy hogyan szabaduljunk meg a ránksózott kádertól! Most kinyithatod a szádat — nézett rám Hudák —, és kérdezhetsz!

— Nem kérdezek semmit! — kiáltottam meghatottan és megragadtam a kezét. — Csak egyet mondok: gyere hozzánk! Látatlanban ötszáz forinttal nagyobb fizetést harcolok ki neked, mint amennyit itten kapsz!

— És mi lesz a személyzeti főnökötökkel? — kérdezte Hudák, bizonytalanul.

— Azzal ne törődj! — mondtam hevesen. — Majd átpasszoljuk valahová, ahol még nincs bevezetve a garanciális papír!

Somogyi Pál

GÉPESITETT ÜGYVITEL

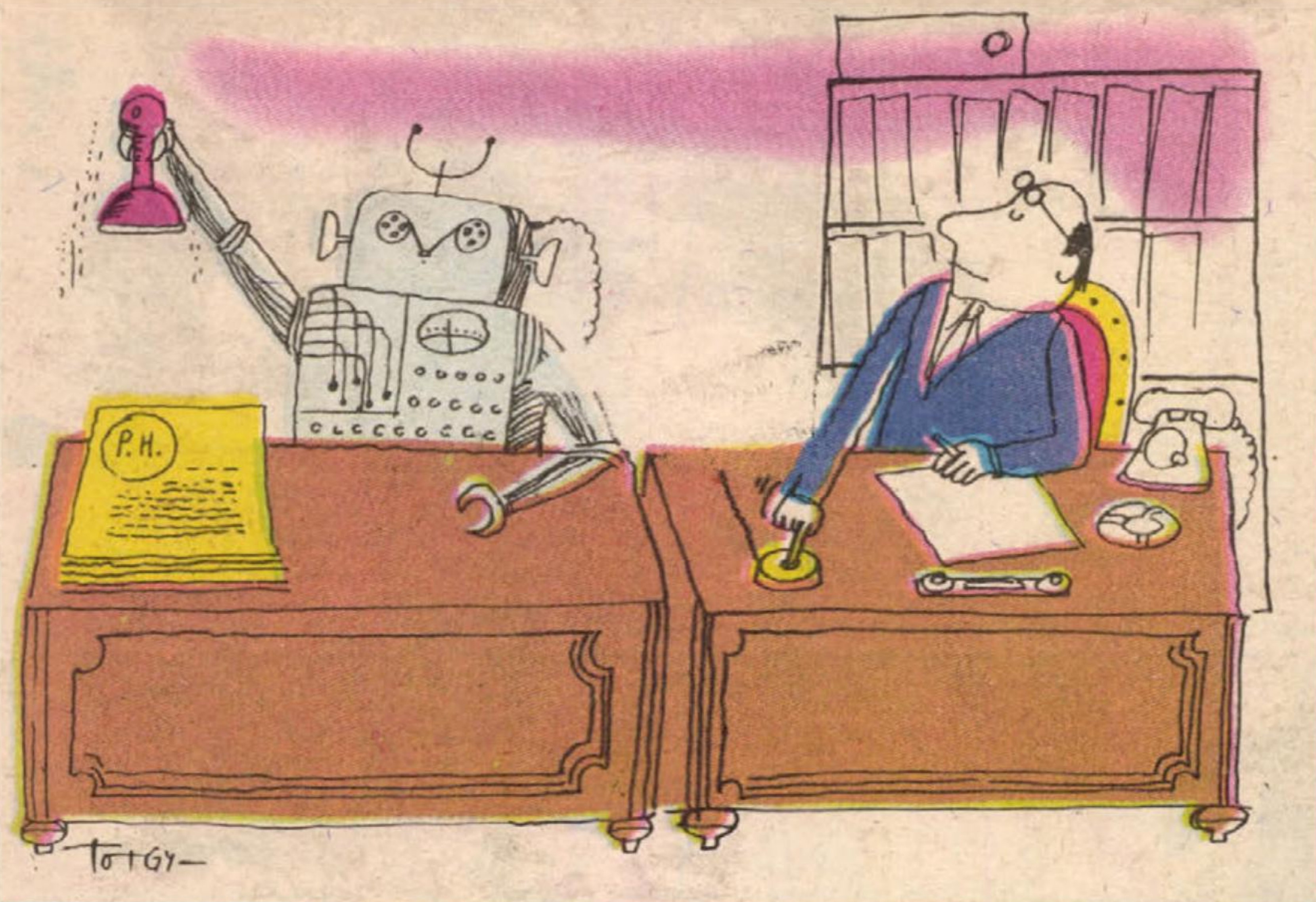

ISMERIK A KRESZ-T

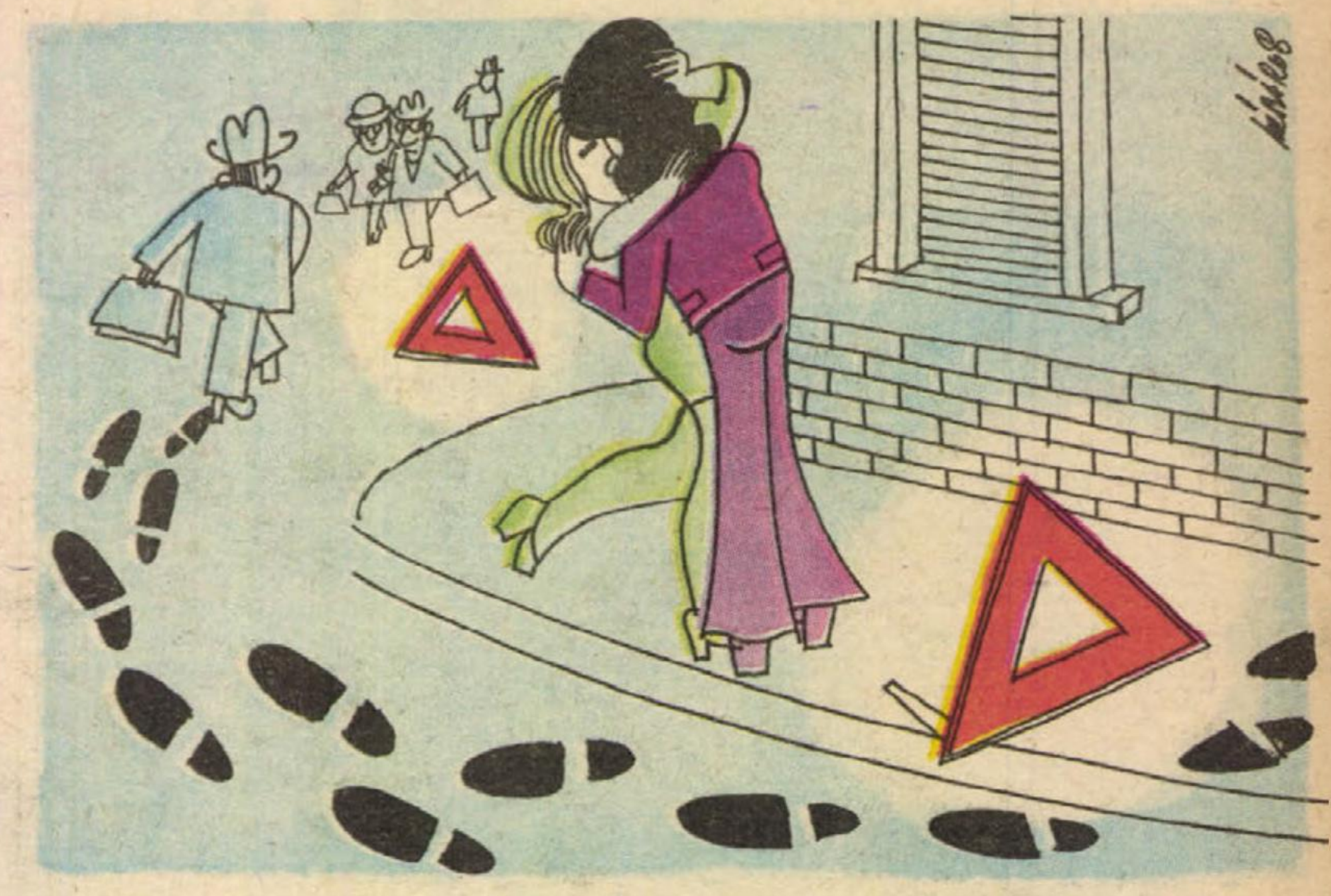

Levélváltás a futballról

Kedves Szerkesztő úr!

A Népszabadság mellékletének Egy hét című rovatában cikket olvastam arról, hogy miért beteg a magyar irodalom? Hogy miért beteg, azt nem tudtam meg, de „alapozás, felkészülés, közös tréning az alkotóházban", továbbá: „a busás pénzek és a 4—2—4 felállás" emlegetése arra engedett következtetni, hogy tulajdonképpen a magyar futballról lehet szó. A cikk végül is úgy fejeződik be, hogy „Véghül", amiről lehet, hogy bennfentesek tudták mit jelent, de nekem fogalmam sem volt róla.

E hét vasárnapján a televízió megvilágította elmémet. Radványi Barna a tévélottó műsorában kimondta, hogy Végh Antal író könyvet írt arról, hogy miért rossz a magyar futball. Miért nem írt a könyvről a napisajtó, a sportsajtó? Velem együtt sokan nem értik, hogy tulajdonképpen miről van szó?

Kedves Olvasónk!

A napisajtó talán azért nem írt a könyvről, mert kényes ügynek vélte és nem tudott eligazodni abban a dzsungelben, amit a szerző a kisterjedelmű, de a foci jelentőségéhez túlméretezett könyvében össze-vissza írt.

Van benne *általánosító és gyanút keltő pletyka.* Például: „Otromba csalásoknak vagyunk szemtanúi, amelyekben még annyira sem méltatják a nézőt, mint egy magára valamit adó szemfényvesztő."

Van benne rosszhiszemű *feltételezés.* Például: „Feljavulnak majd a csapatok! Bírják játékosaink a második félidőt is. Ha vezetünk majd 2:0-ra, nem fogunk beállni védekezni. Harcba indulunk a harmadik gól megszerzéséért is. Nem úgy, mint az osztrákok és a svédek ellen tettük. De mi történik, ha erre majd nem lesz kíváncsi senki? Biztos benne a magyar labdarúgás vezetősége, a játékosok, hogy ez nem fog bekövetkezni? Vagy azt képzelik, a nyugdíjig majd csak elevickélnek valahogy? Aztán egye fene az egészet? Ez is törvényszerű fejleménye lehet a tehetetlenségnek." Vagy idézet egy játékostól (névtelenül!): „Szerintem mindenki bundázik. Ha nem bundáznánk mi, akkor bundáznának a vezetők. Majd éppen olyan hülyék leszünk, hogy mi küszködünk a pályán és ők vágják zsebre a dohányt is." „A jövő vasárnap otthon nem tudunk kiállni, annyi lesz a sérült, pedig az a meccs otthon két pontra áll nekünk. Azt mondta a mester, hogy itt nem érdemes reckírozni. Ha csak át nem vert bennünket, mert dohányról személyileg nem volt szó."

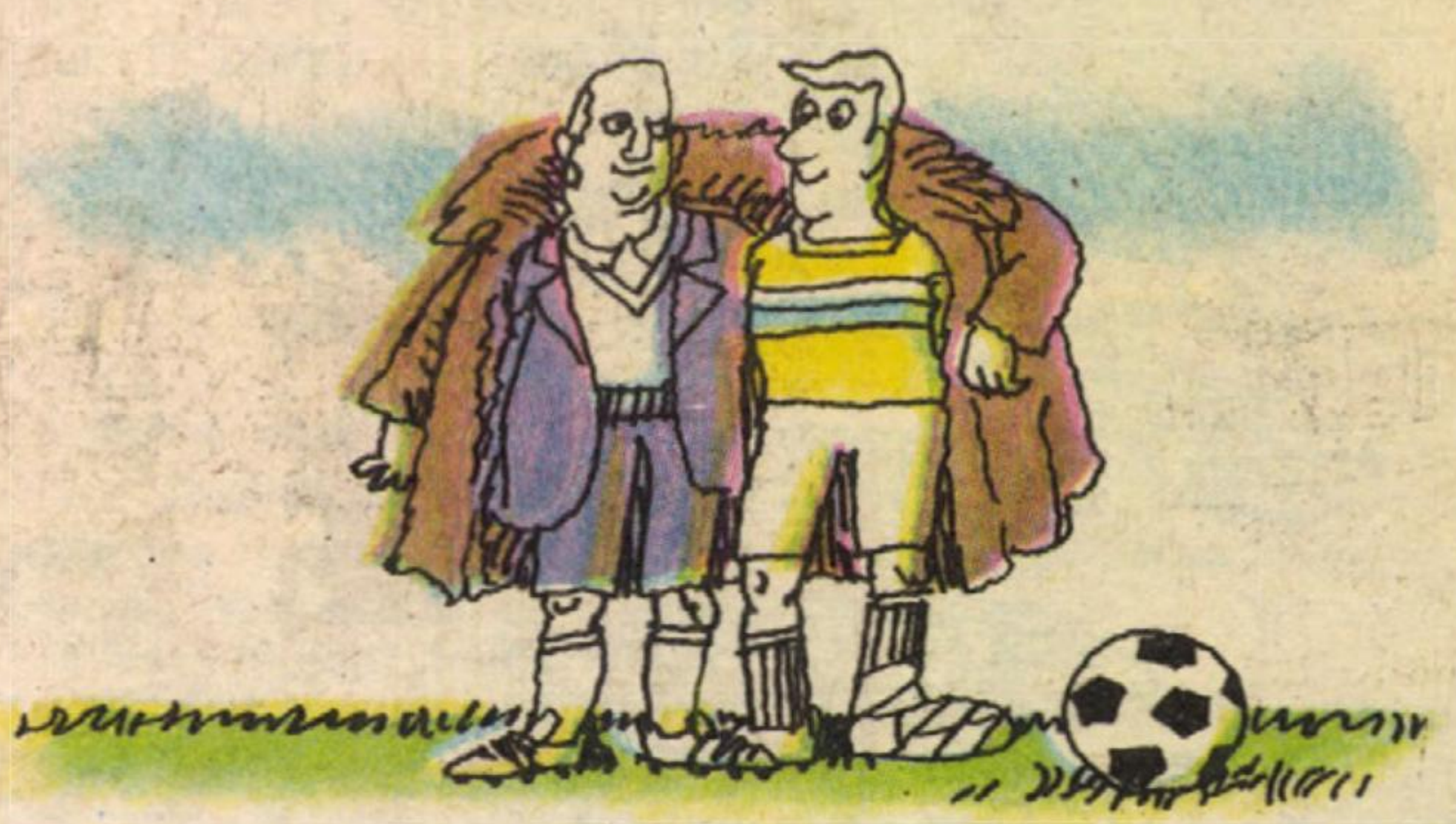

Van benne szomorú *valóság* a sportról, a futballisták előjogairól, elkényeztetéséről, elfogult sportvezetőkről.

A könyv tehát a pletykának, a feltételezéseknek, a féligazságoknak és a valóságnak szenzációhajhászó keveréke. Ha az író (újságíró) tiszteli a betűt és az olvasót, nem keveri kétkedésre okot adó egyveleggé a mondanivalóit. Furcsa dolgok jutnak az ember eszébe a szerző módszeréről. Például: Mi lenne, ha valaki rágalmazási célzattal feltenné azt a kérdést, hogy becsületes ember-e Végh Antal? Akármilyen becsületes (a kérdező nem állítja, hogy becstelen, csak kérdezi!) máris elülteti a gyanút az emberek fejében és menten szóbeszéd és vita tárgya lesz Végh Antal becsülete, noha jellemében nem lehet találni semmi kivetnivalót. A legkevesebb, amit mondanak: *ok nélkül* ilyesmit nem kérdeznek, nem zörög a haraszt, ha nem fúj a szél.

Nem tartom illőnek *éppen most* (új határozatok, új MLSZ) felhánytorgatni azokat a hibákat, amelyeket az elődök elfogult vezetői felfogása és engedékenysége okozott. Indokolt lett volna azonban a múlt hibáit, mulasztásait (voltak bőven!) tény- és tárgyszerűen megbírálni. De bírálni is csak tisztességes eszközökkel szabad, még az olyan nem főbenjáró ügyben is, mint a magyar futball. Nem jó az, ha rejtjelesen beszélünk róla, mondjuk meg közérthetően és világosan az olvasók informálására az igazat, s ne adjunk lehetőséget vadabbnál vadabb hátsó gondolatoknak. Legfeljebb 175 oldal helyett 40—50 oldalra zsugorodott volna a könyvecske.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

VEGETÁRIÁNUS TIGRIS

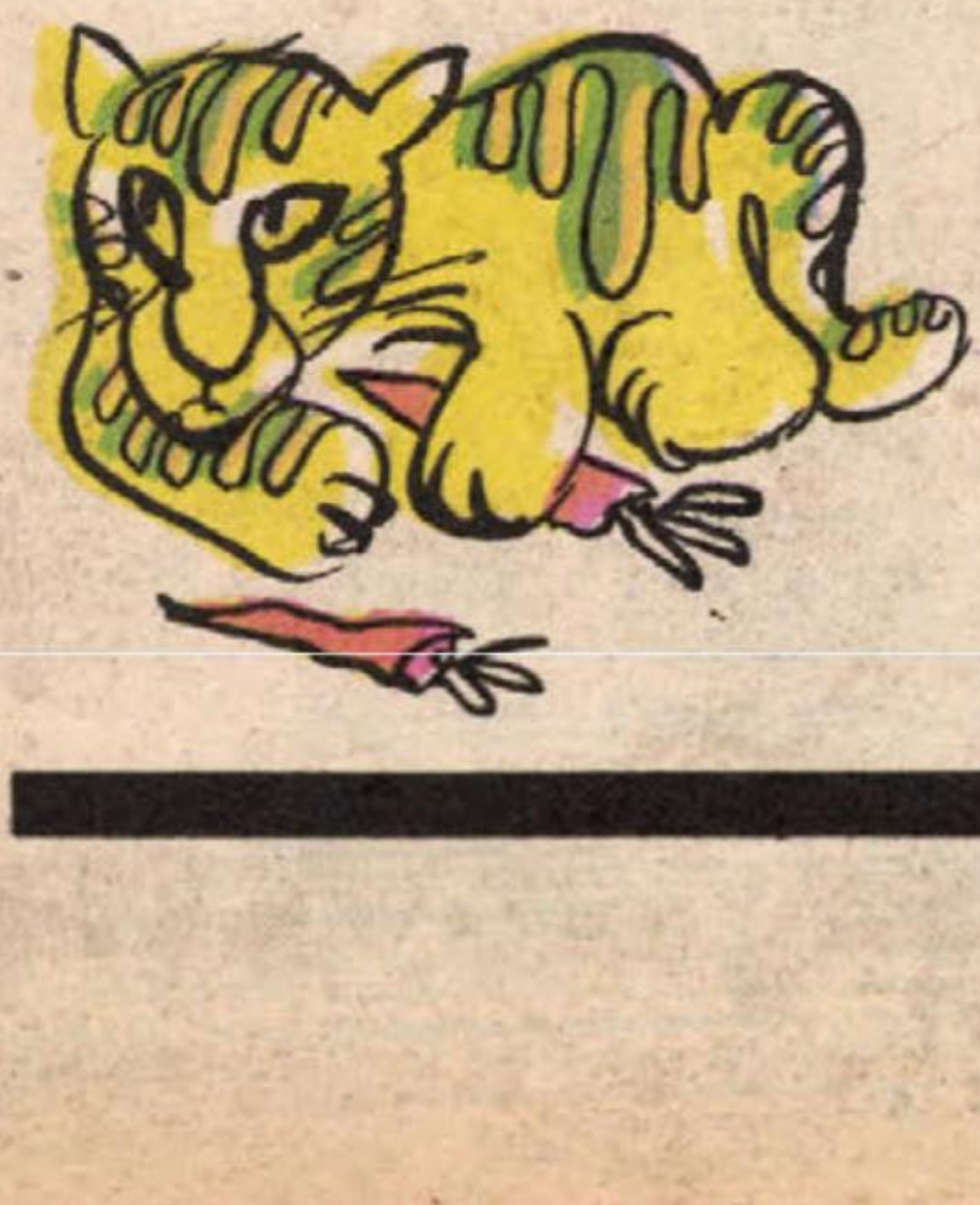

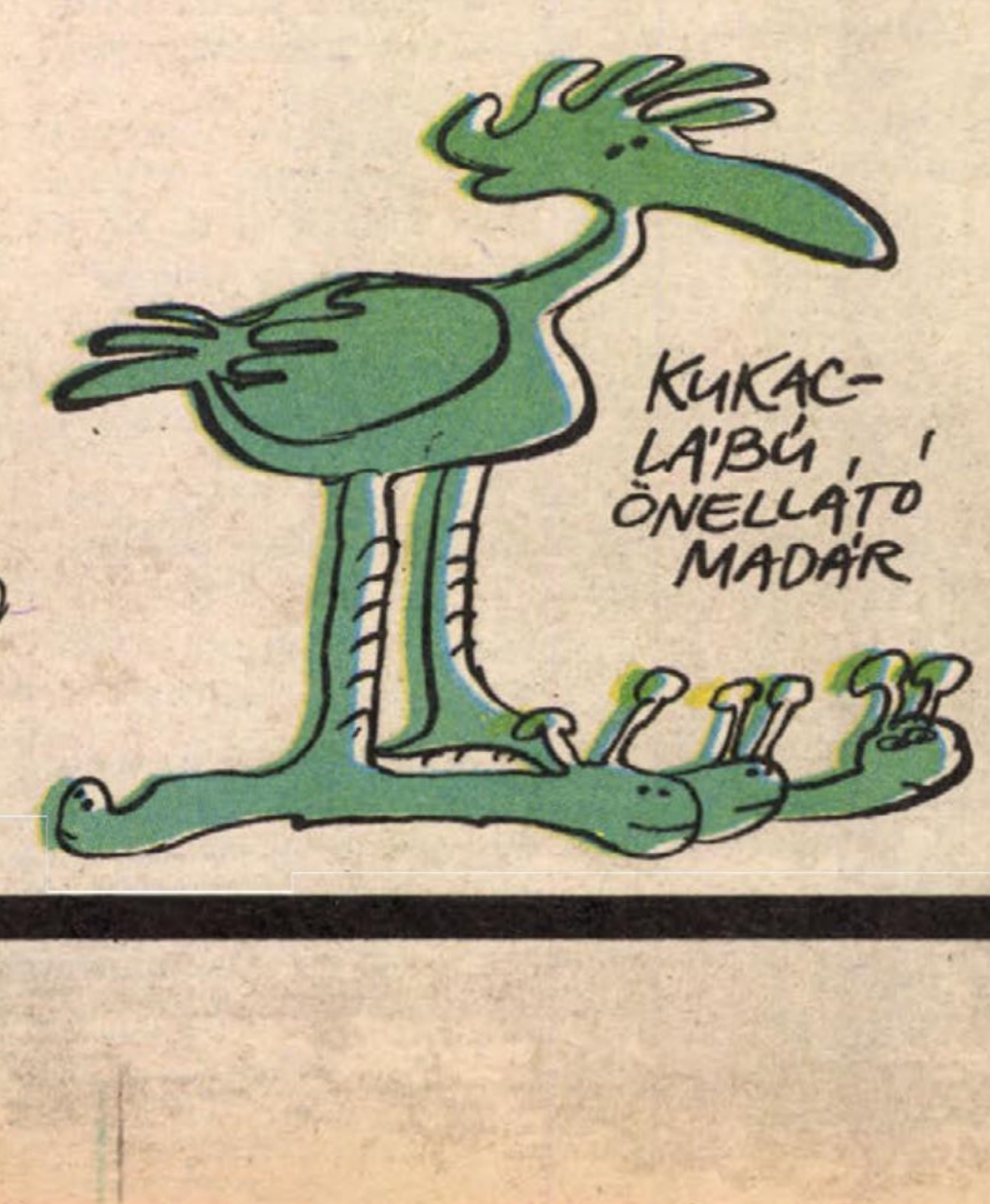

KUKACLÁBÚ, ÖNELLÁTÓ MADÁR

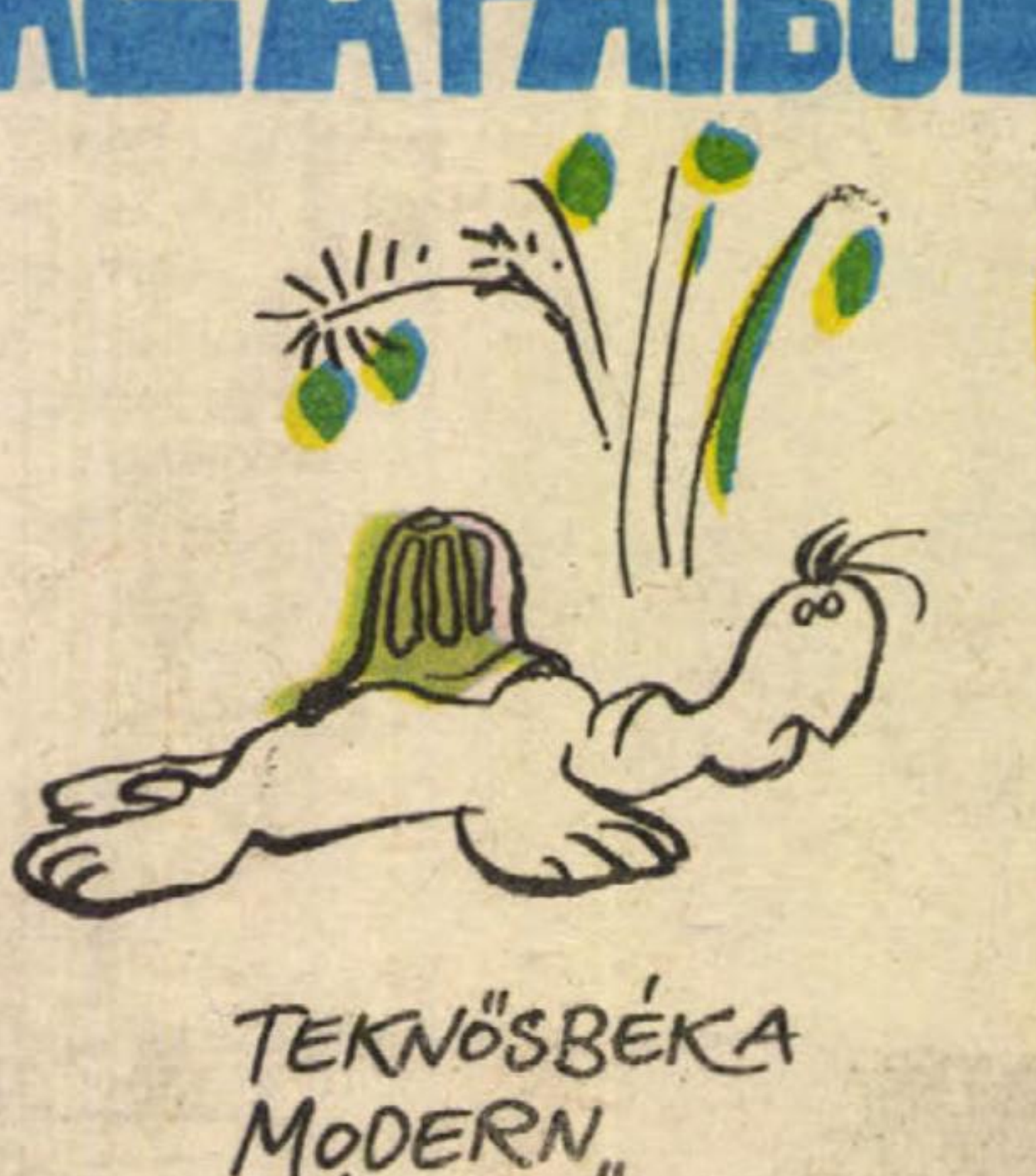

TEKNŐSBÉKA MODERN MÉRETŰ HÁZZAL

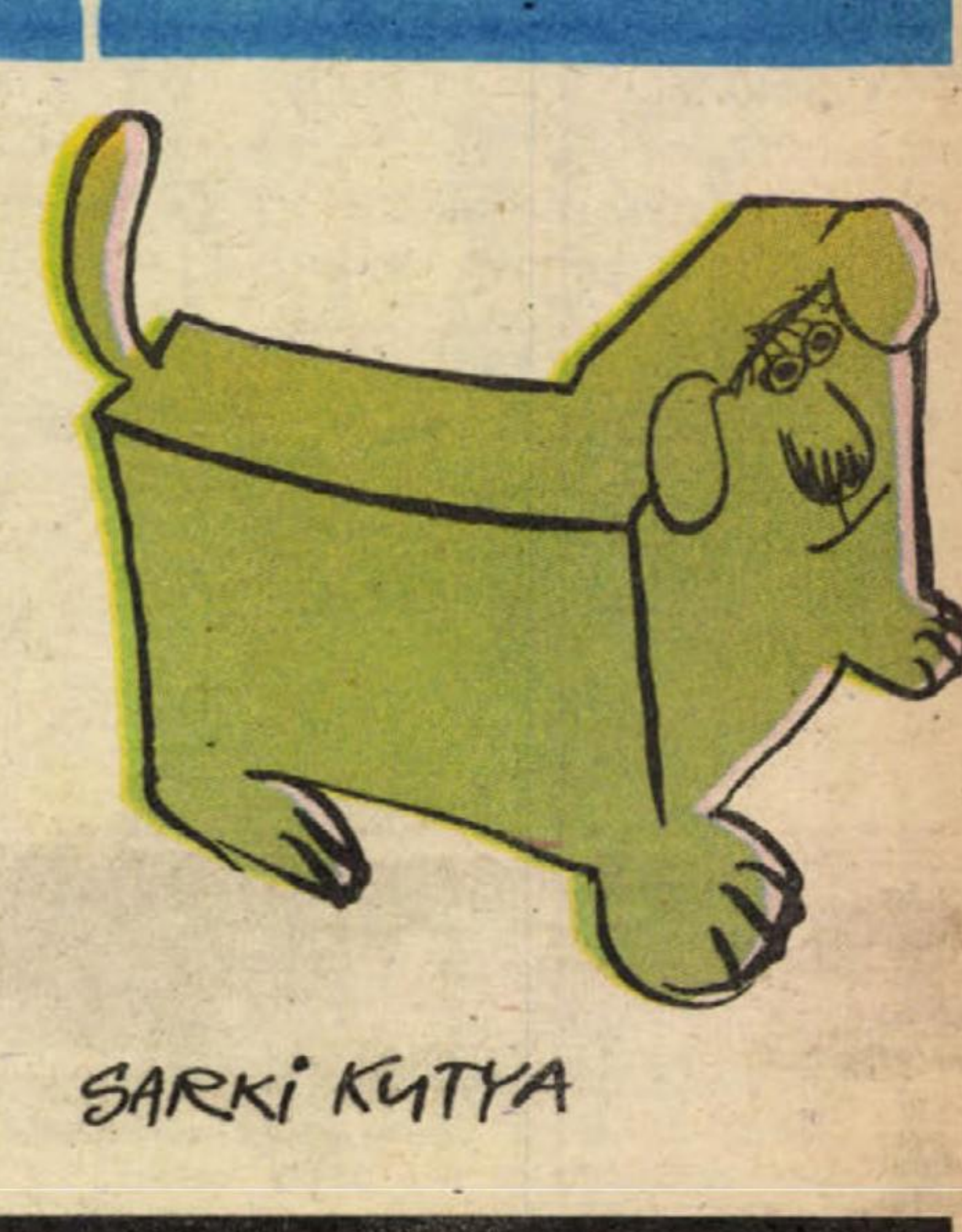

SARKI KUTYA

A VEGETÁRIÁNUS

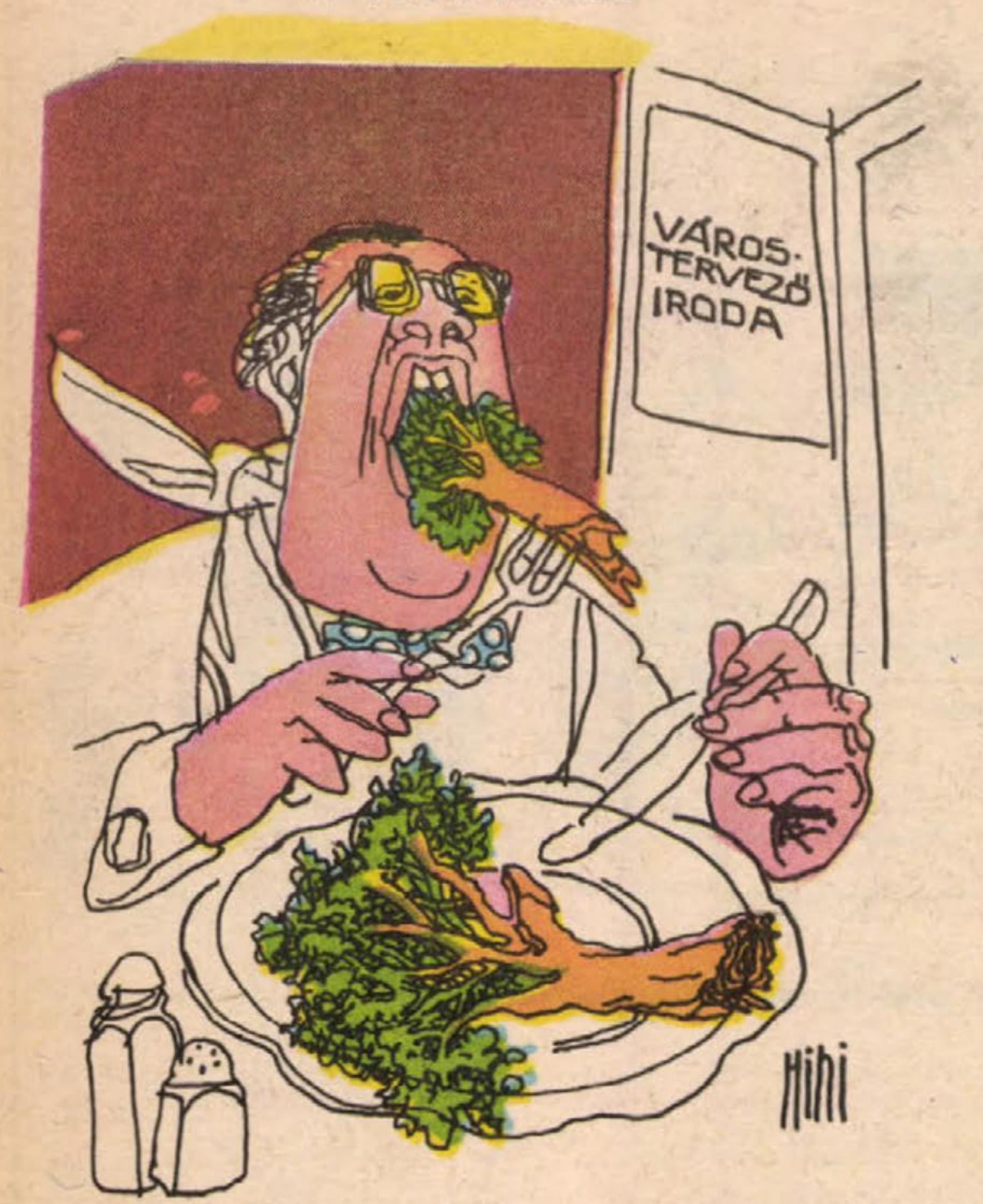
VÁROS-TERVEZŐ IRODA

ÁTOK

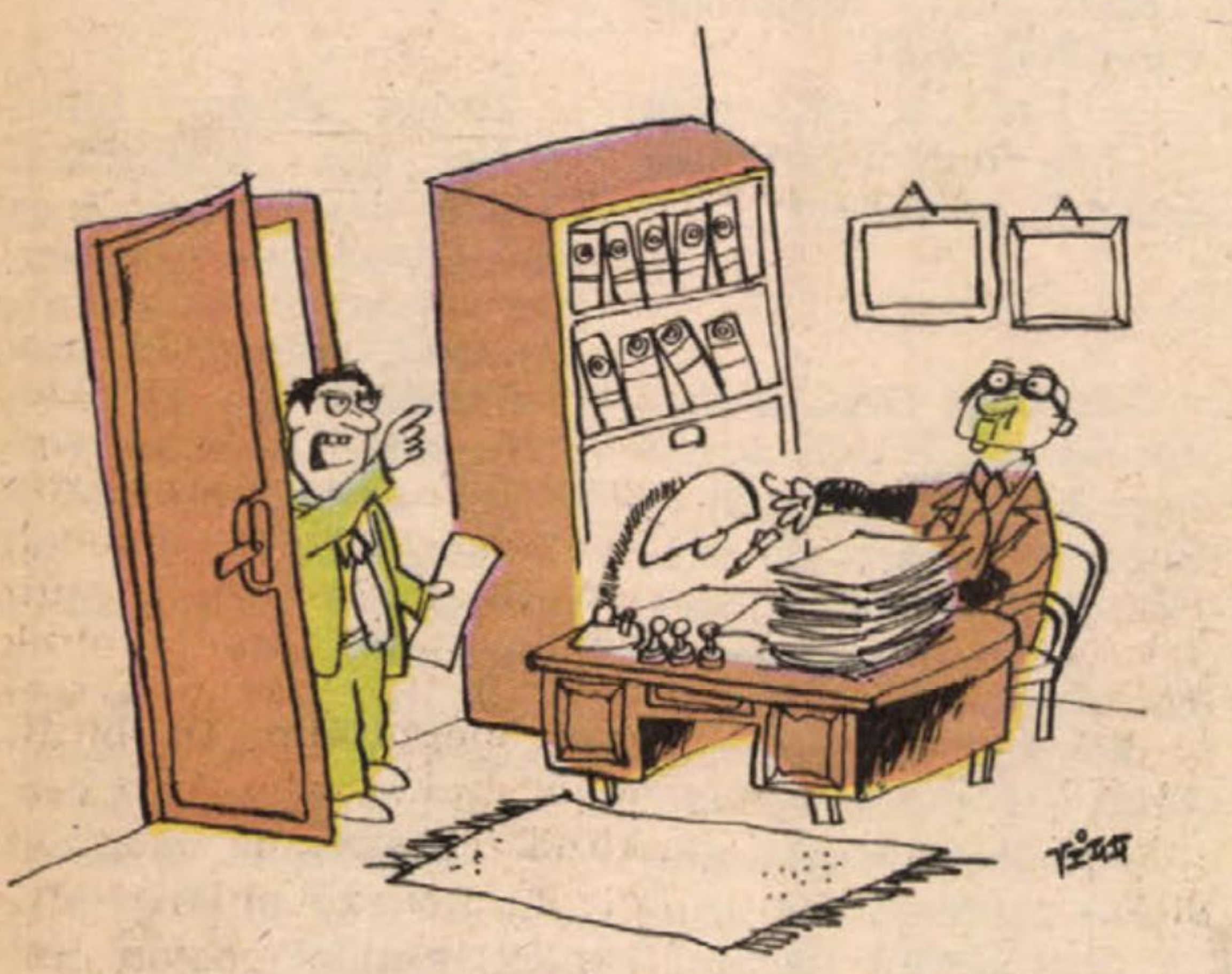

– Kívánom, hogy kerüljön a maga helyére komputer!

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

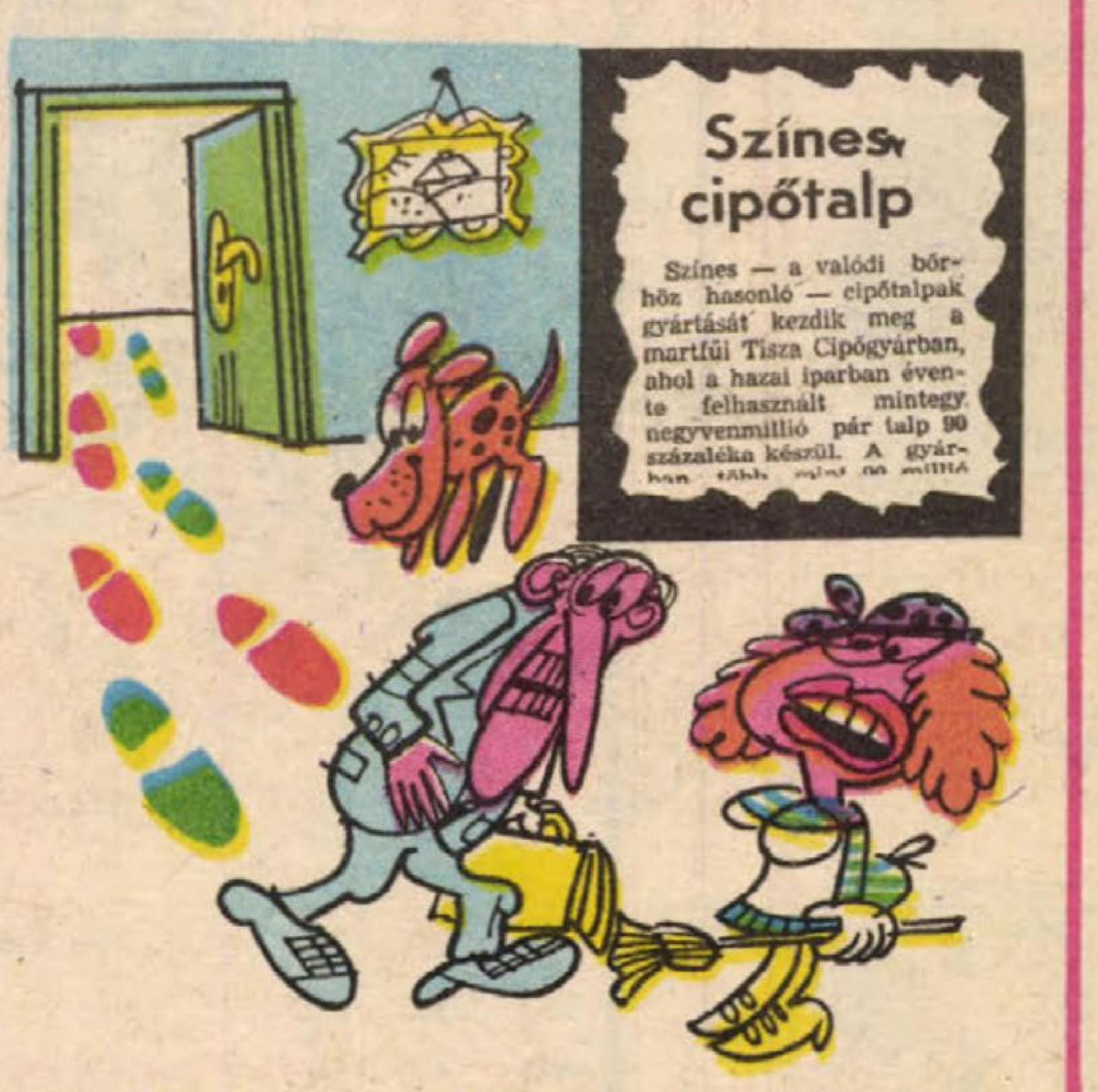
Színes cipőtalp
Színes — a valódi bőrhöz hasonló — cipőtalpak gyártását kezdik meg a martfűi Tisza Cipőgyárban, ahol a hazai iparban évente felhasznált mintegy negyvenmillió pár talp 90 százaléka készül. A gyár-

– Hányszor mondjam, hogy töröld le a lábad, amikor hazajössz?

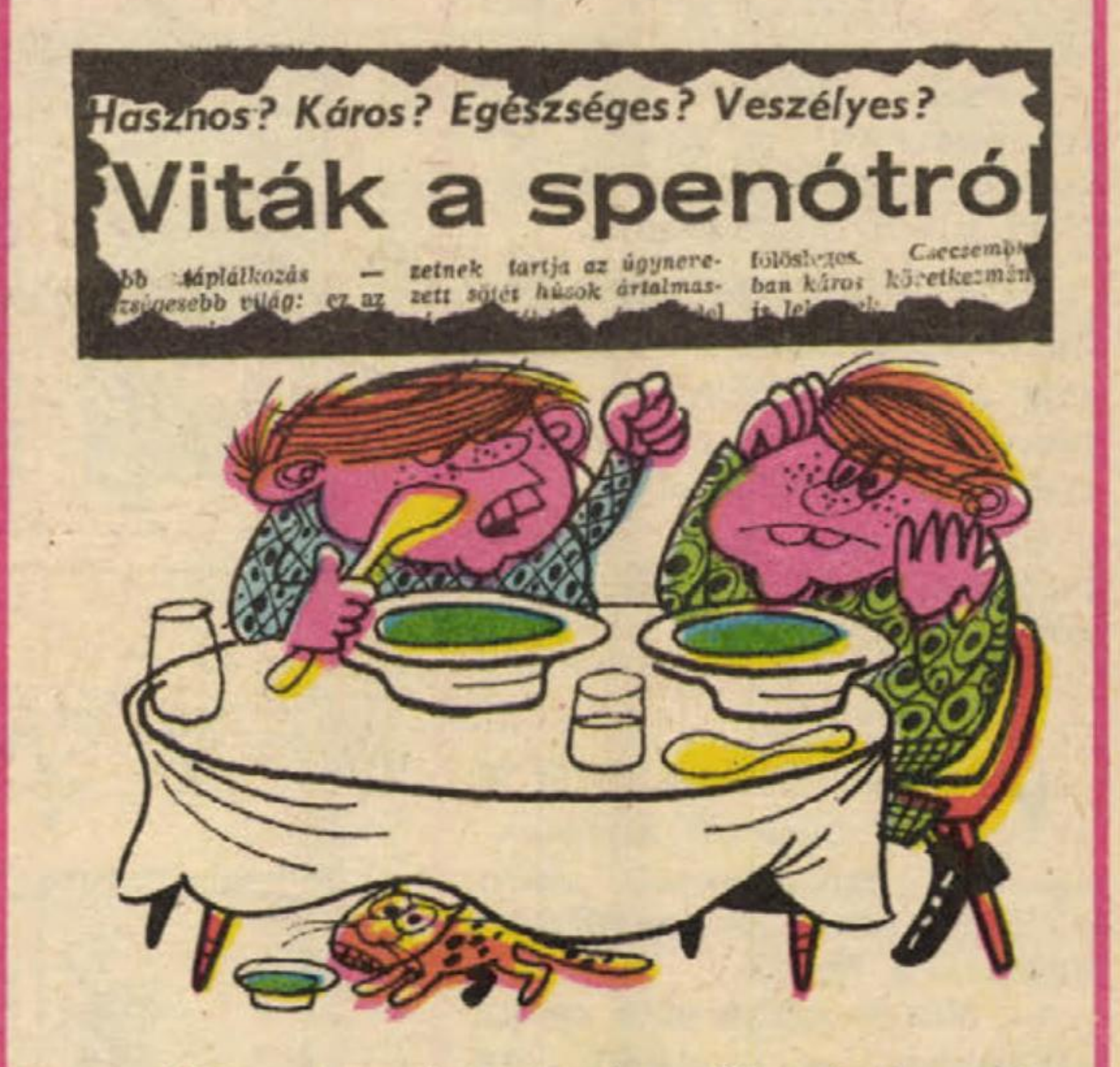
Hasznos? Káros? Egészséges? Veszélyes?
Viták a spenótról

– Nincs igazság, apafej. Ők vitatkoznak róla és velünk etetik meg.

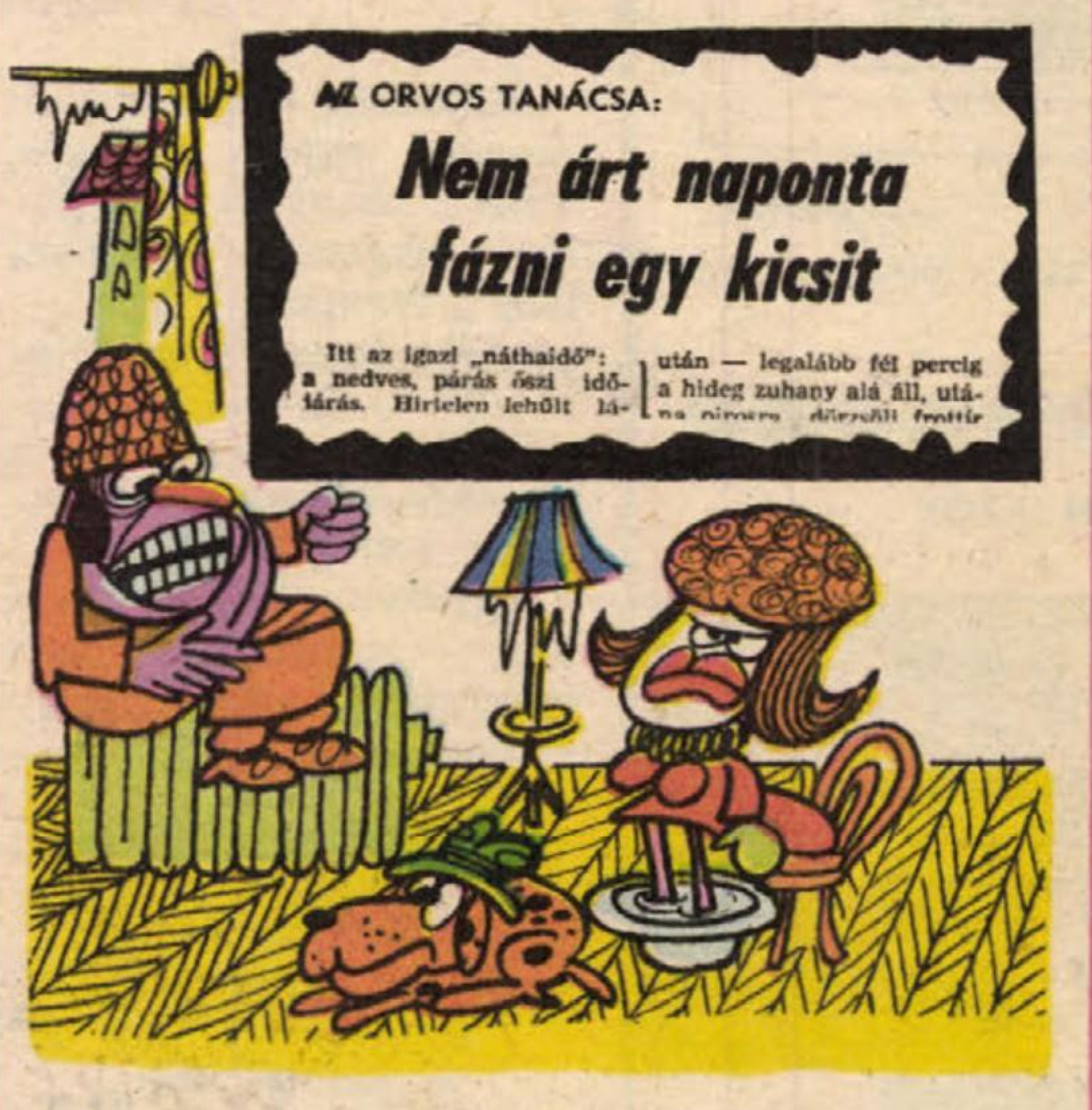
AZ ORVOS TANÁCSA:
Nem árt naponta fázni egy kicsit
Itt az igazi „náthaidő": a nedves, párás őszi időjárás. Hirtelen lehűlt lá-
után — legalább fél percig a hideg zuhany alá áll, utá-

– Még csak az hiányzik, hogy biztassák is őket!

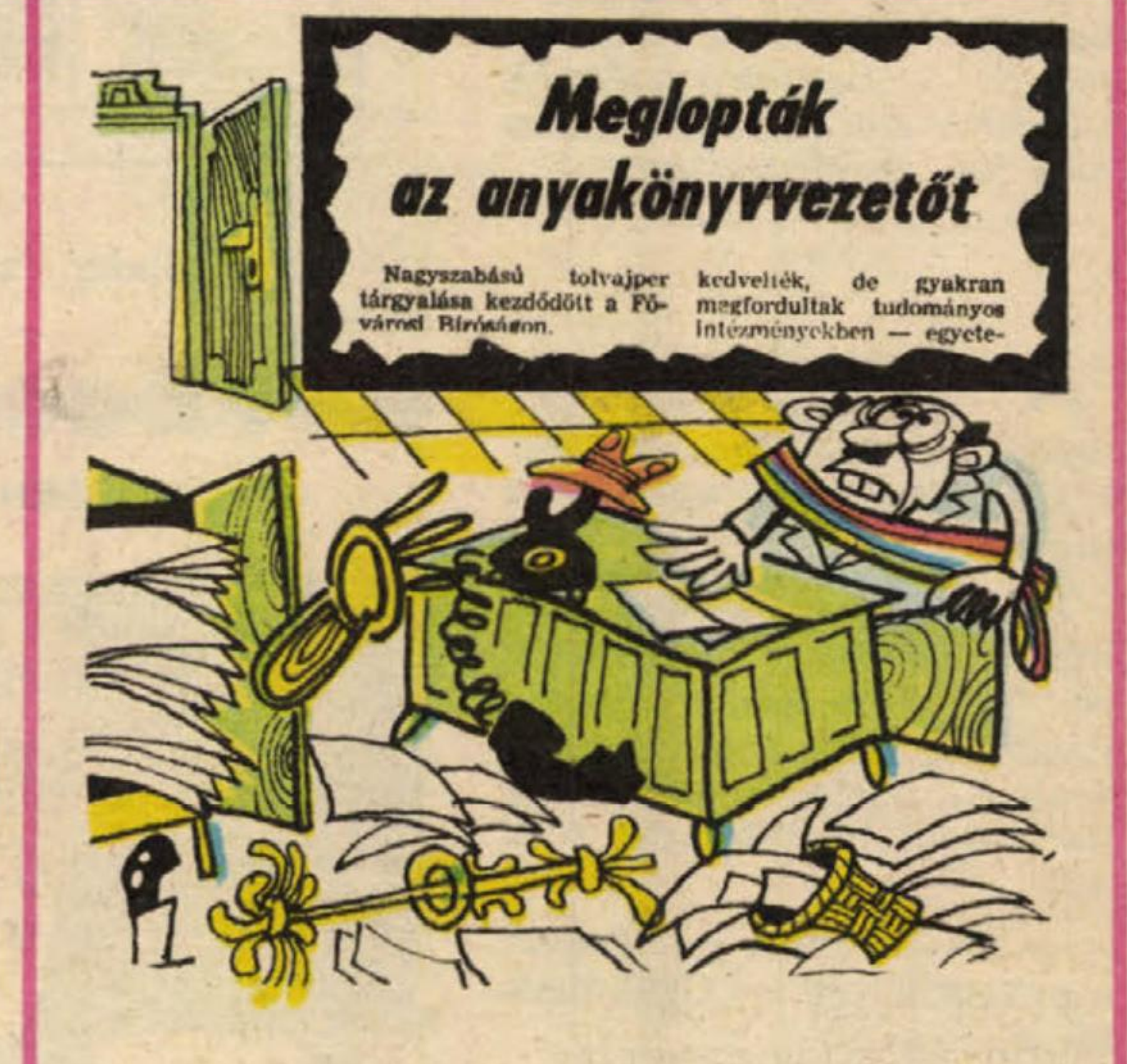
Meglopták az anyakönyvvezetőt
Nagyszabású tolvajper tárgyalása kezdődött a Fővárosi Bíróságon.
kedvelték, de gyakran megfordultak tudományos intézményekben — egyete-

– Vajon közönséges betörés, vagy bosszú műve?

BETEGLÁTOGATÓK

Lehet, hogy akadnak olvasók, akiknek feltűnt, hogy az elmúlt 3 hónapban nem láthatták nevem a Ludas Matyiban. Ennek oka, hogy tanulmányi kiránduláson voltam egy fővárosi kórház sebészeti osztályán. A beteglátogatókat tanulmányoztam.

Az első, ami feltűnt, hogy mindegyik vigyorog. Nem mosolyog, nem nevet, mert valljuk be a helyzet egyáltalán nem nevetséges. Ezért van az, hogy a beteglátogató képén erőltetett vigyor látható, mivel azt akarja elhitetni a beteggel, hogy állapota könnyű, az egész nem volt több, mint egy szúnyogcsípés.

Én már ekkor megsértődtem. Végülis az ember nem mindennap beteg és joggal elvárhatja, hogy ilyen alkalmakkor legalább ijedjenek meg, nézzenek rá sajnálkozva, kényeztessék, szépítsék meg szomorú napjait.

— Nahát öregem, sosem voltál ilyen jó szinben — harsogja barátom, akit tíz éve nem láttam és csak annyit tudok róla, hogy azt terjesztette: minden soromat Karinthy Frigyestől kölcsönzöm. Aztán leül az ágyam szélére és széles mosollyal közli, hogy szerinte utcát fognak elnevezni rólam... Persze majd ötven év múlva, ha egyszer netán mégis...

Miközben beszél és vihorászik, engem a frász kerülget. Tudom, hogy zöld vagyok, mint az éretlen paradicsom, fejem kopasz, bár ez a kötéstől nem látszik, de azért azt nem gondoltam, hogy ilyen pocsék állapotban vagyok. Fel akarok ülni, de gyengéden visszanyom:

— Ne ugrándozz, neked most pihenned kell — mondja, lábujjhegyen elsiklik, és közben természetesen vigyorog.

— Láttam a kisfiát, gyönyörű gyerek — mondja a másik látogató. — Boldog az az apa, akinek ilyen szép fia van. — Kezét gyengéden a vállamra teszi: — Sok örömet kap még ettől a gyerektől...

Ő így akar belém életkedvet csepegtetni: ha másért nem, de a gyerekért szedjem össze magam. Persze nem nagyon bízik a dologban, ez átsüt erőltetett mosolyán is, dehát mit lehet mondani egy betegnek?

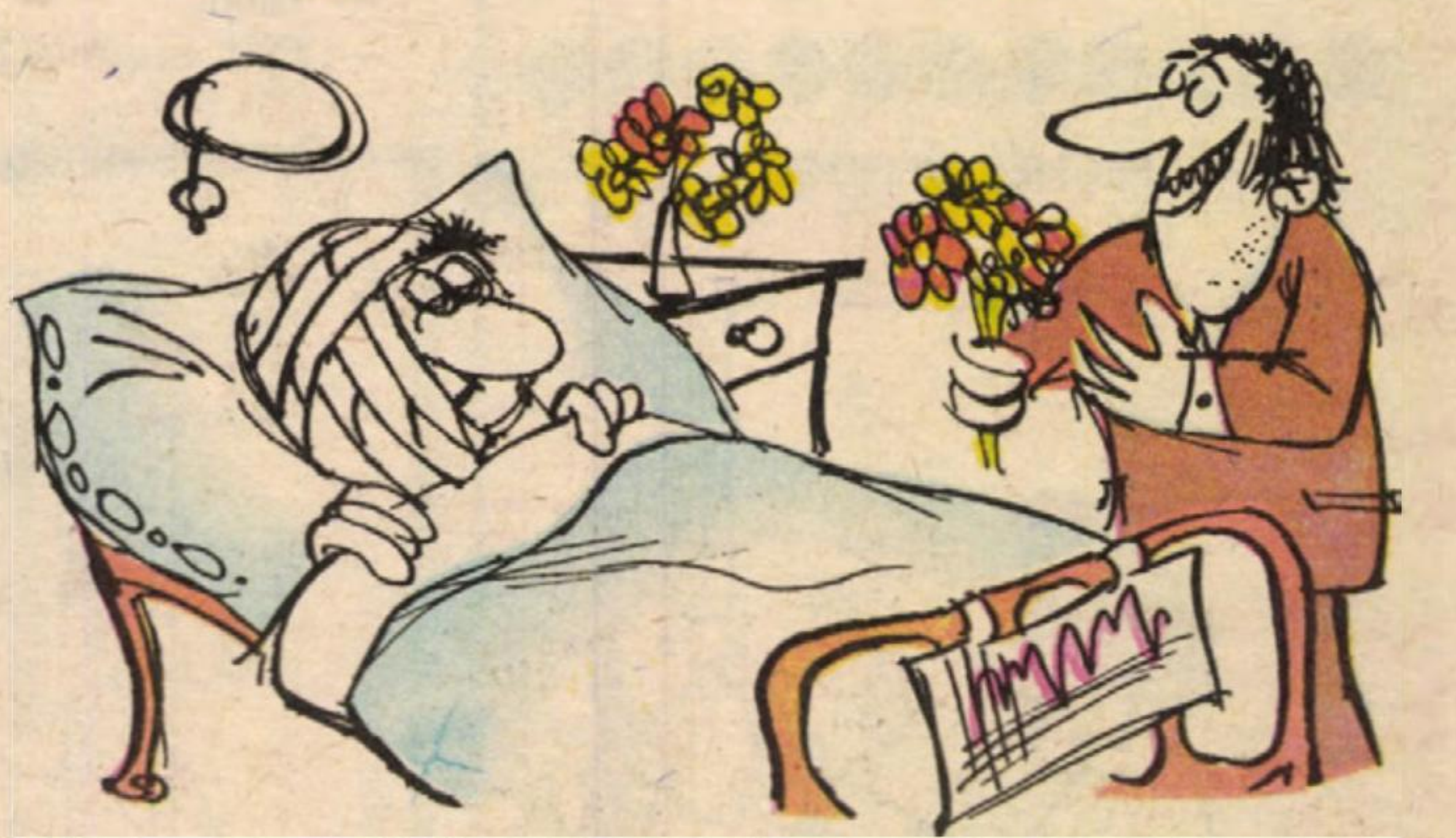

— Irigyellek komám — röhécsel a következő jóbarát. — Kevés ember büszkélkedhet ilyen feleséggel. Ha látnád, hogy aggódik érted! Hiába mondjuk neki, hogy betegséged annyi, mint egy kis tavaszi nátha, ő éjszakákon át virraszt, aggódik, izgul... Hiába, nagy dolog a szerelem.

— Nagyon örülök, hogy ilyen jó állapotban látlak — mondja a kollega és sűrűn nyeli könnyeit. — Ha tudnád, milyen vad híreket terjesztenek rólad. Nem tudom visszatartani a nevetést, képzeld, azt is hallottam, hogy te... szóval érted... hogy... — Nem tudja befejezni a mondatot a hörgő kacagástól...

— Nem szégyelled magad, te szimuláns, te táppénzcsaló!? — robban be széles vigyorral egy másik beteglátogató, aki elhatározta, hogy humoros lesz. — Utálod az esőt és befekszel egy kórházba, hogy a szegény barátaidnak ide kelljen kutyagolni? Hát szép dolog ez? — gügyög és helyet keres a virágnak.

Hozzátartozóim nevetve jönnek az orvos szobájából:

— Azt mondta a doktor úr, hogy legszívesebben kirúgna, mert kell a hely a betegeknek — mondja a nénikém, majd belém diktál egy kanál befőttet: — Sok befőttet egyél, az erősít...

Korántsem soroltam fel az összes típust, ezek csak a legjellemzőbbek. Közös vonásuk, hogy szegény beteget pánikba ejtik és ami a legnagyobb baj, a beteg nem tehet mást, mint hálásan, vigyorogva megköszönni a befőttet, a virágot, a látogatást, közben az jár a fejében, hogy látogatók nélkül már régen meggyógyult volna...

Ősz Ferenc

TRIBÜN

Fura dolog történt a durhami cégliga egyik mérkőzésén. Jim Willins, a játékvezető a második félidő közepén földhözvágta a sípját, lerohant a pályáról, a kocsijába ült és hazahajtott.

— A játékosok lehetetlenül viselkedtek — védekezett a tárgyaláson. — Egyszerűen nem vették komolyan az ítéleteimet.

Ez az első eset, hogy a játékosok kiállították a bírót.

*

Viktor Szanyejevet, a világ legjobb hármasugróját szülővárosa után a „Szuhumi Kengurunak" becézik a lapok.

— Nincs ellenemre ez az elnevezés — mondta az olimpiai bajnok. — A kenguru hatméteres ugrásokat tesz. Ez az én sportágamban 18 méteres eredményt jelent. Lehetetlenségnek tartják? De hiszen 17.44-ig már én is eljutottam!

*

A Chelsea március 16. óta nem nyert bajnoki mérkőzést a saját pályáján. Innét a következő kis vicc.

A Chelsea-szurkoló elkésve érkezik a mérkőzésre. Belülről óriási örömrivalgást hall s a tribünre érve azt látja, hogy a csapat tagjai tiszteletkört futnak.

— Mi történt? — kérdezi a szomszédját. — Csak nem lőttünk gólt?

— Azt éppen nem — feleli a szomszéd. — De kiharcoltunk egy szögletet.

*

Alfred Schneebeli, a zürichi Sport dél-amerikai tudósítója írja a lap október 10-i számának 9. oldalán:

— Brazíliában a nagyegyesületek is anyagi gonddal küzdenek. Hát még a kicsik! A recifei Santa Rita vezetősége például hat hízott disznóért adta el játékosát, Agnellot. Rubao, a Nacional Uberaba ifijátékosa egy igavonó szamarat követelt a szerződése meghosszabbításakor, Baiano, a Sete Lagoas labdarúgója pedig nem volt hajlandó aláírni a szerződést, amíg egy pár új cipőt nem kapott a klub vezetőségétől. Ezt követőleg még a régi cipőjére is kért egy új talpat, mert a másik már annyira lyukas volt, hogy összeégette a lábát, amikor egy égő cigarettára lépett.

Elkényeztetett, követelőző brazil profisztárok

(p. p.)

ALLATTARTAS

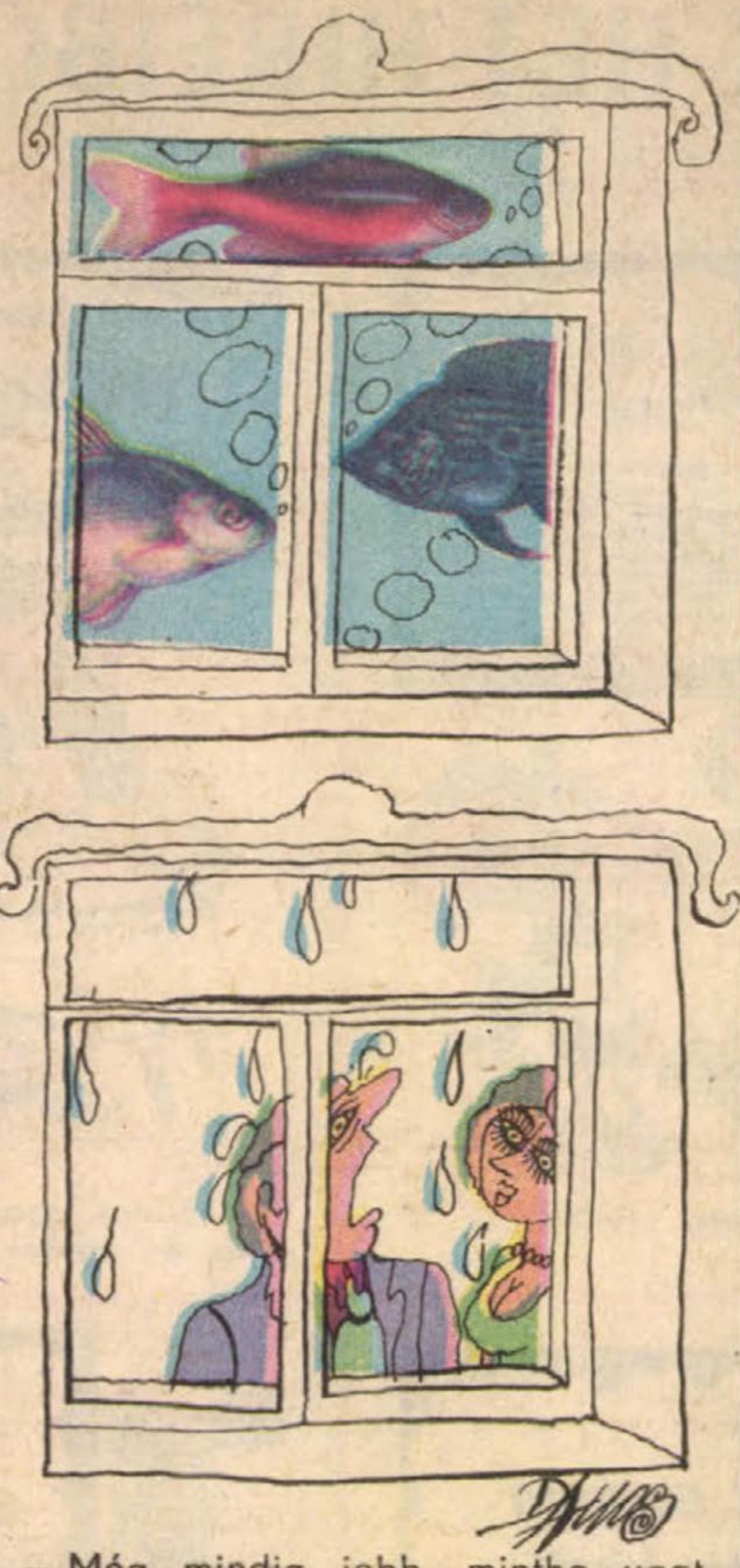

– Még mindig jobb, mintha ugatnának...

MODERN IDŐK

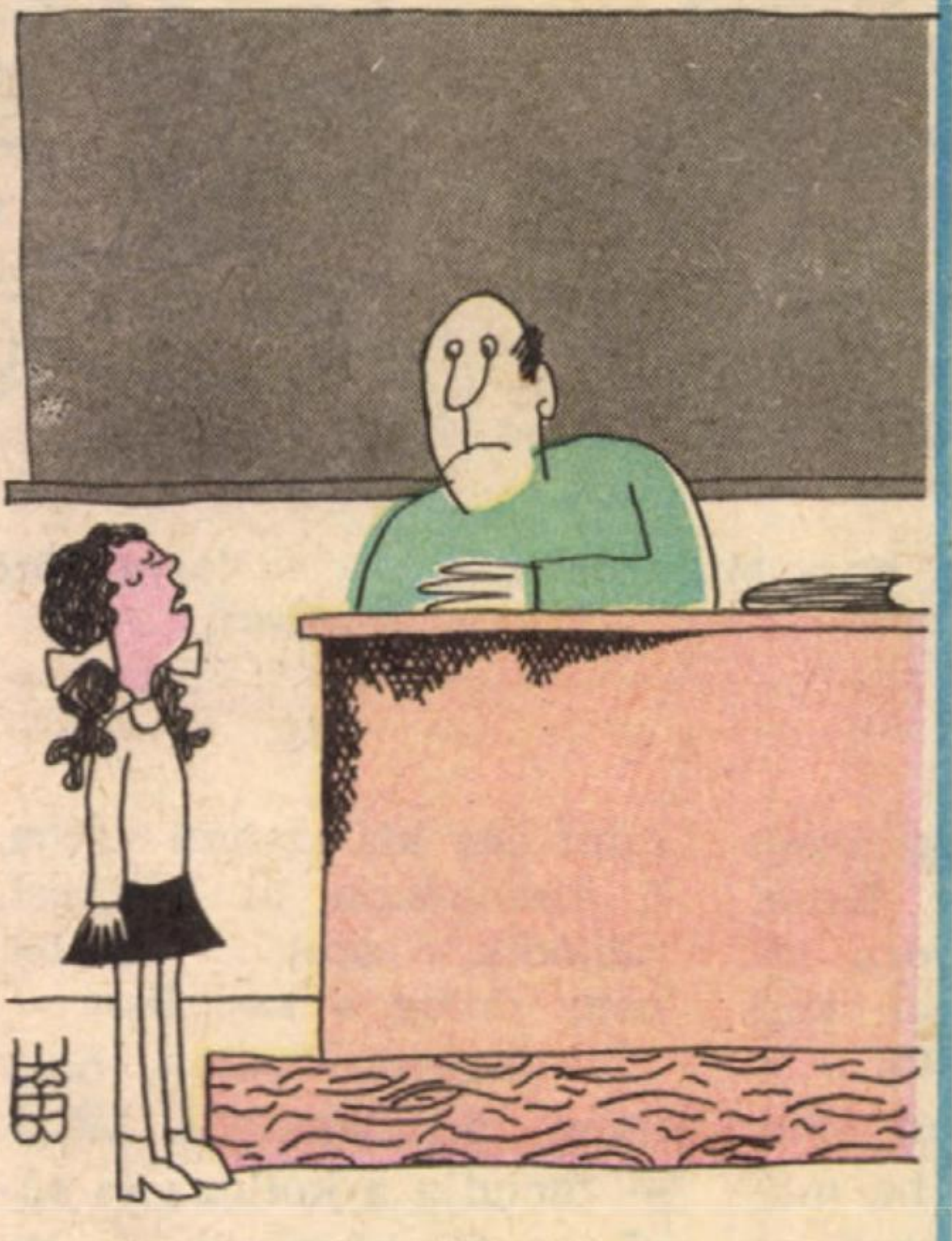

– Már megint elkéstél?

– Nagyon sokan voltak a kozmetikusnál.

PECHES VENDÉG

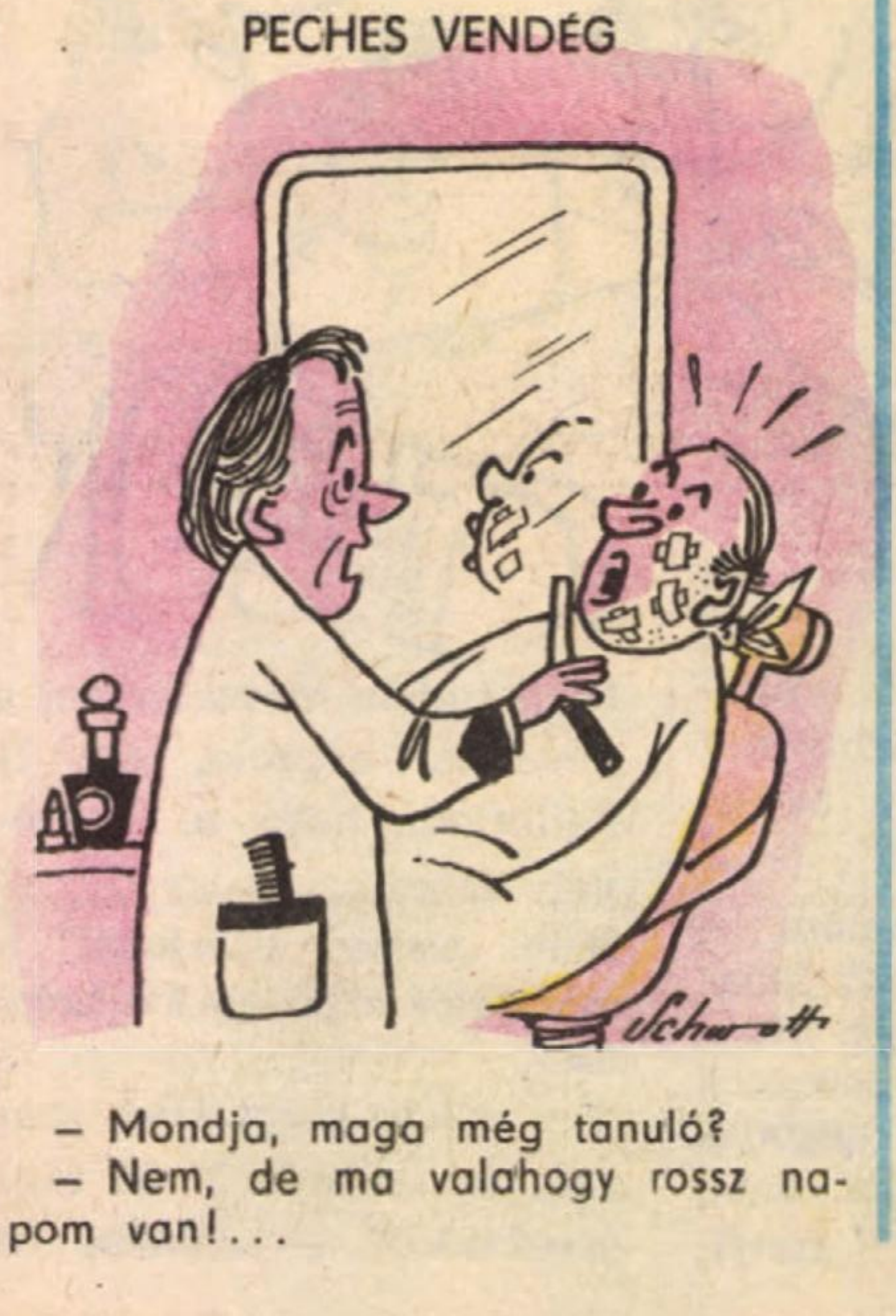

– Mondja, maga még tanuló?

– Nem, de ma valahogy rossz napom van!...

ÚJ MUNKAERŐ

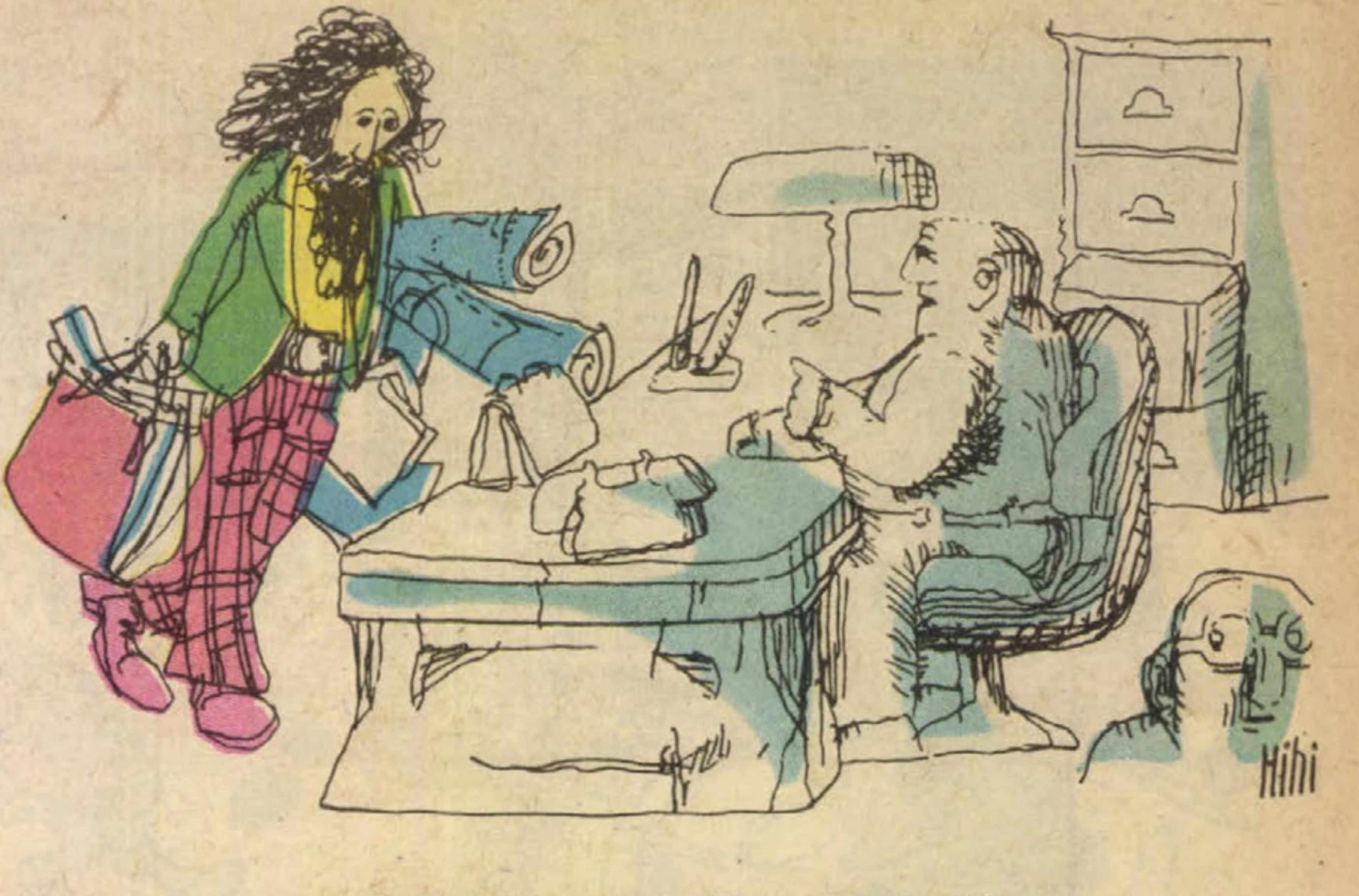

– Csak aztán semmi világmegváltás, jó?...

ANEKDOTÁK

Mikszáth Kálmán nem beszélt egyéb nyelvet, mint a magyart és a palócot. Egyszer ugyan azt írta a *Németke* című elbeszélésében, hogy németül beszélget a kisfiával, hanem arra a beszédre sokan kíváncsiak lettek volna.

Egyszer beállított a nagy palóchoz egy könyvtáros-jelölt, hogy támogatását kérje.

— Hová való? — érdeklődött Mikszáth.

— Erdélybe.

Az író megértően bólintott:

— No, az jó. Tud-e nyelveket?

A könyvtáros-jelölt kihúzta magát:

— Tudok.

— Igen.

— Franciául?

— Igen.

— Hát angolul?

— Angolul nem.

Mikszáth láthatólag elgondolkodott:

— Hm! A mindenét is: hát hogy lehet még angolul se tudni?...

*

Gárdonyi Géza a legaprólékosabb dolgokra is ügyelt színműveinél, s mindenre kiterjedő utasításokkal látta el őket. Így például egyszer a következő utasítást írta:

„Meghal, de színésziskolai fetrengés nélkül!"

Legmulatságosabb utasítása azonban egy színre nem került darabjában a következő volt:

„Jászai Mari, Csillag Teréz és Gál Gyula Dózsa körül ülnek és lábvizet vesznek. Fintorgatják az arcukat, kikapkodják a lábaikat, mintha a víz forró lenne. De azért nem szükséges forró vizet használni!"

*

Bródy Sándort fölkereste egy hosszúhajú, szikár fiatalember: most megjelent novelláskötetét hozta el és kérte a mestert, mondjon róla véleményt. Az író bírálata hasznos lenne számára, bármilyen lesújtó legyen is. Sándor bá' készséggel vállalkozott a feladatra.

Eltelt két hét. A fiatalember — a „hólyag" —, újból megjelent Bródy lakásán a válaszért. Az író egy pillanatra elkomorodott, aztán szíves mosollyal mondta:

— Hát fiatal barátom, nagyon szép a könyve... vannak mondanivalói és értékes ötletei... sok, nagyon sok jó dolog van benne, tagadhatatlan az érdekessége... *legközelebb el is fogom olvasni...*

(Révész Tibor gyűjtése)

TAKARÉKOSSÁGI VILÁGNAP

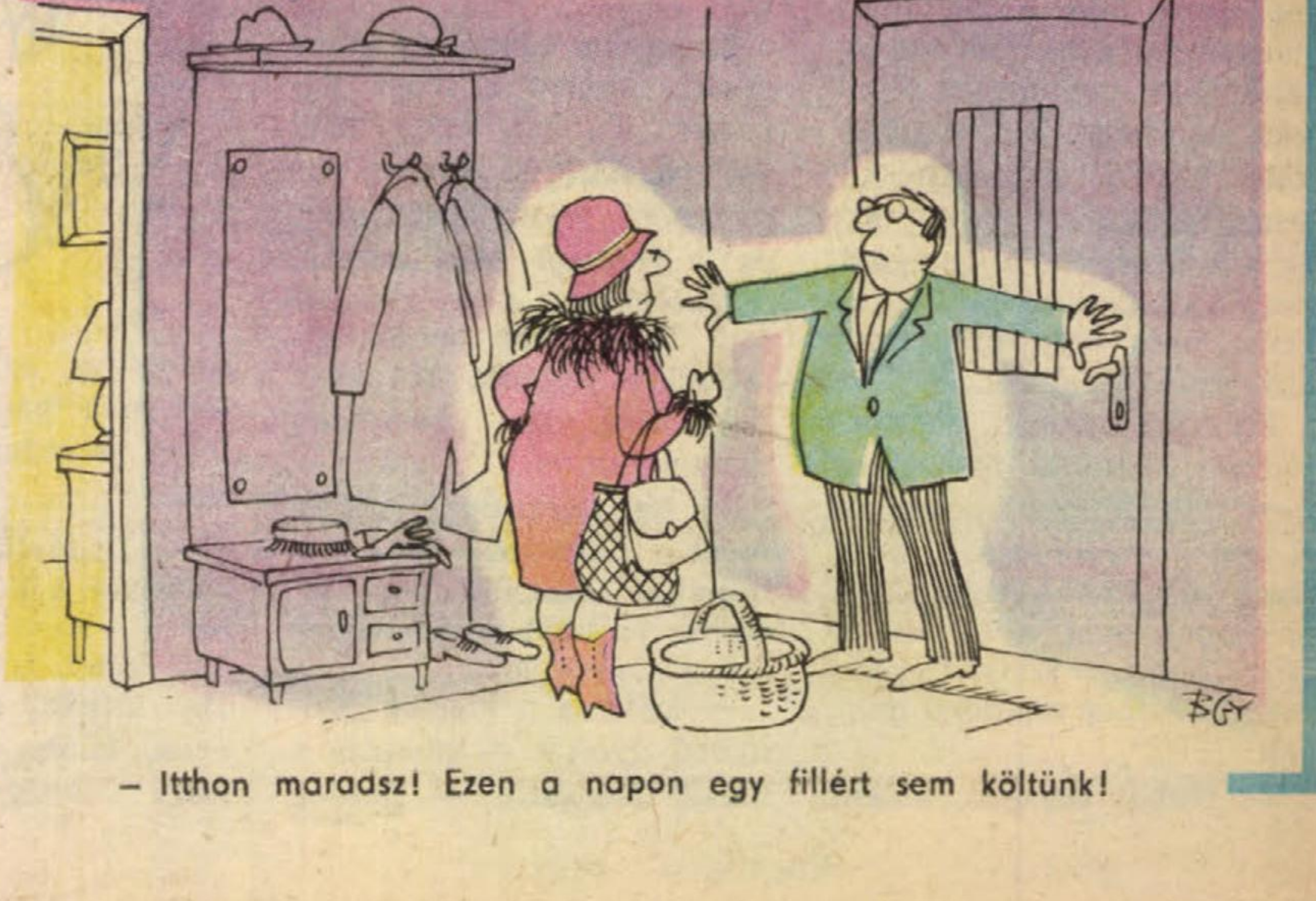

– Itthon maradsz! Ezen a napon egy fillért sem költünk!

OKOS GÉPEK

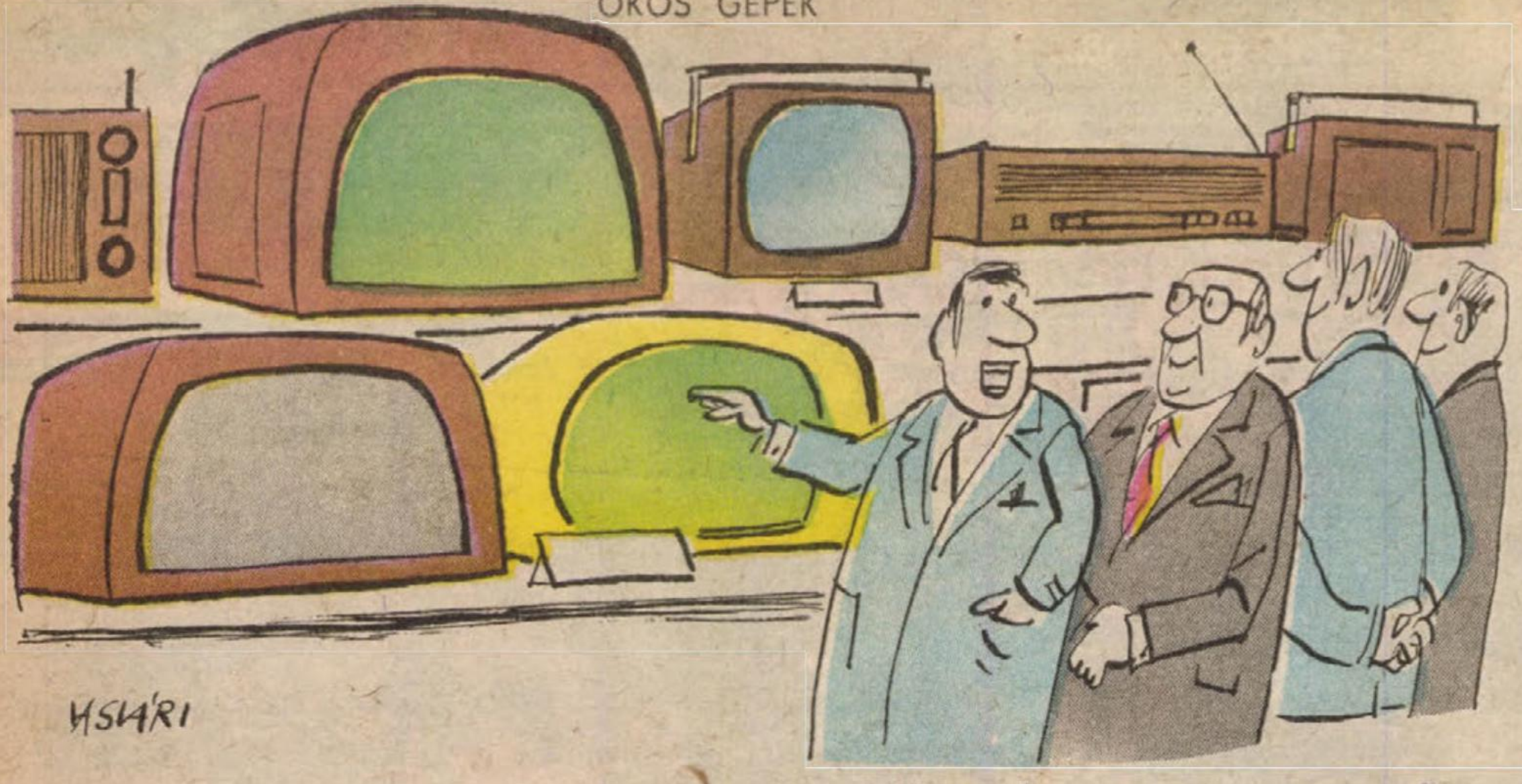

– Rossz műsornál automatikusan kikapcsol . . .

AZ ANGOL MUNKÁSPÁRT VÁLASZTÁSI GYÖZELME UTÁN

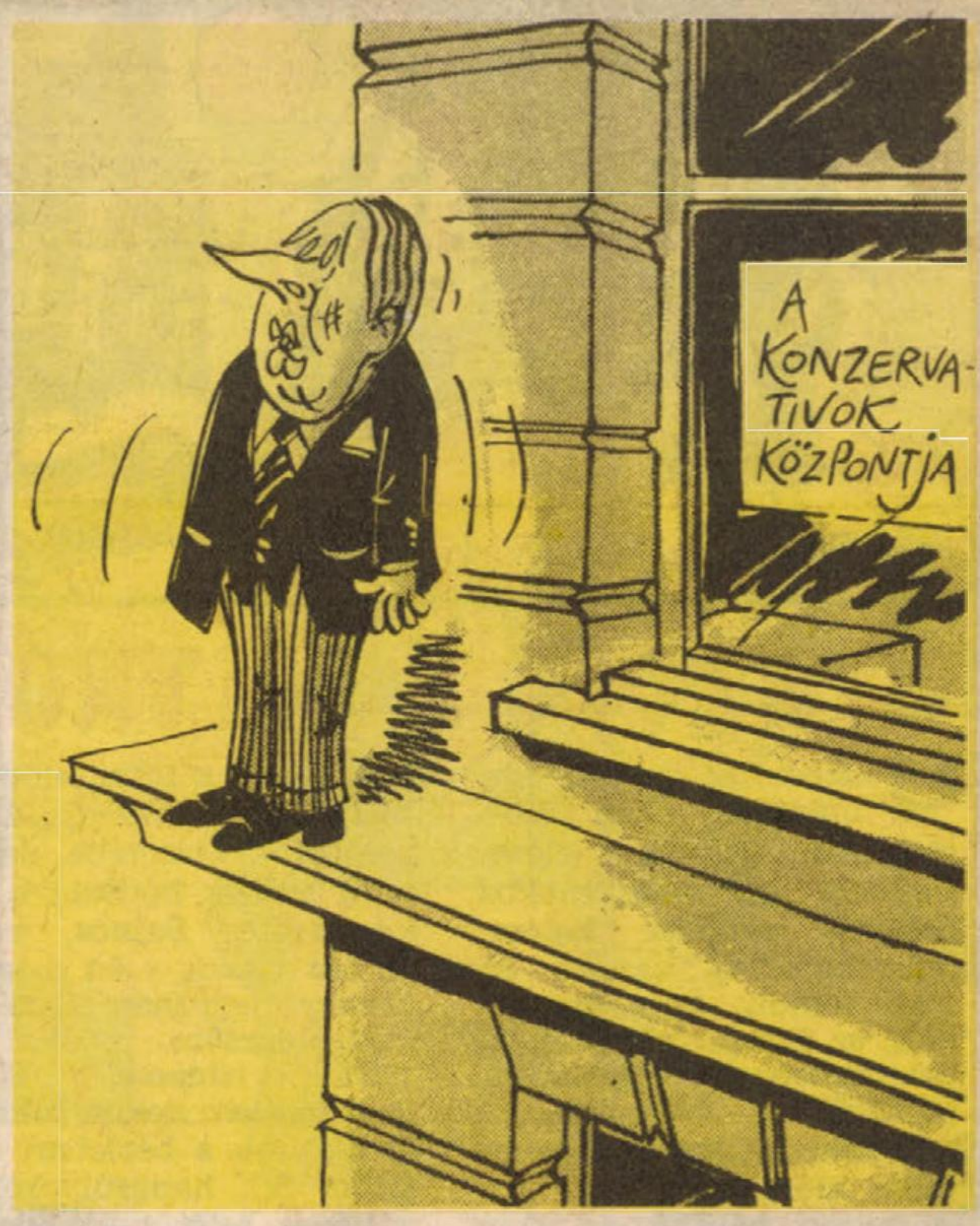

Heath: Ugorjak vagy várjam meg, amig lelöknek?

(„Morning Star", London)

BESZERZÉSI NEHÉZSÉGEK

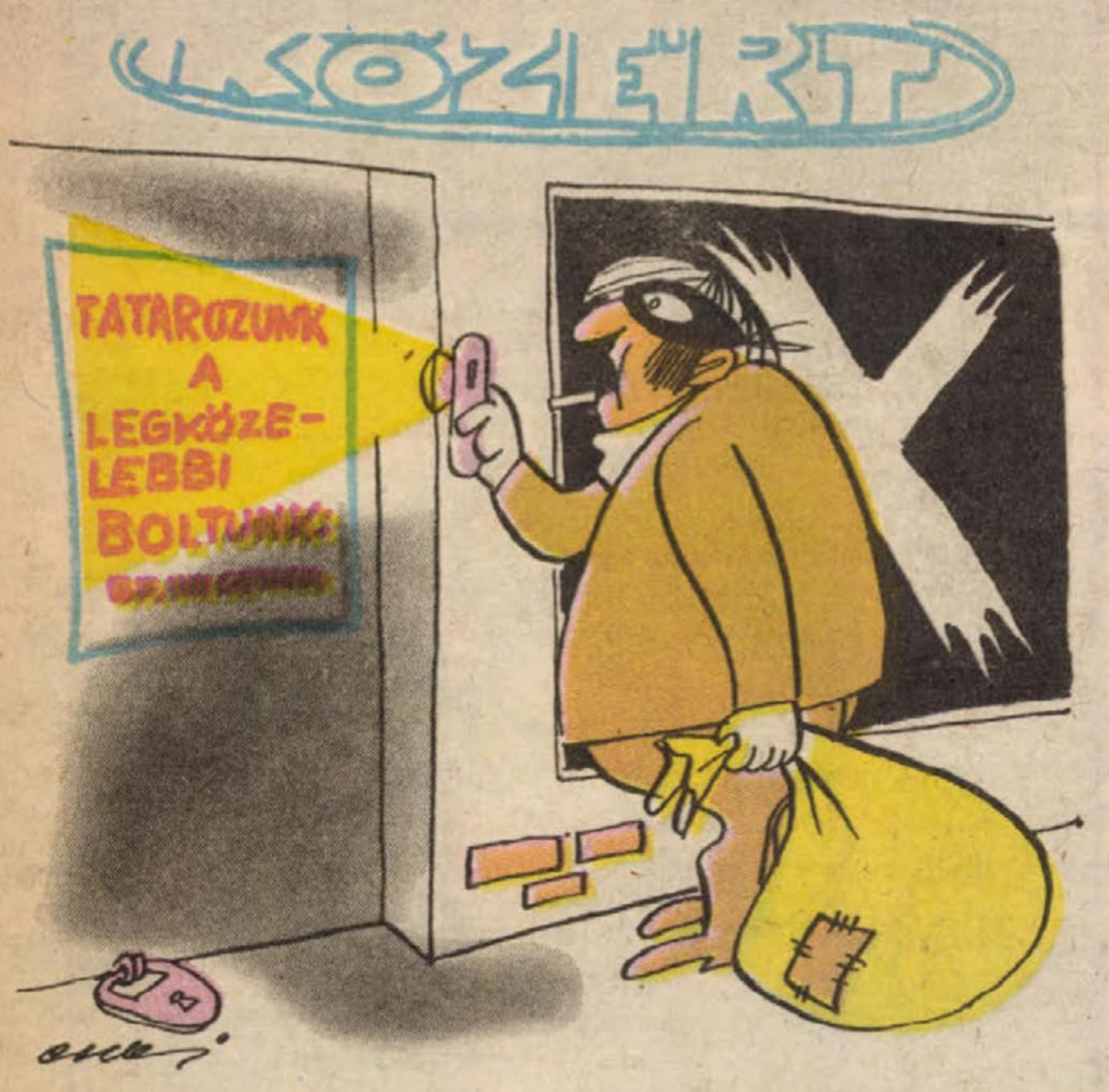

FURCSA NÖVÉNY

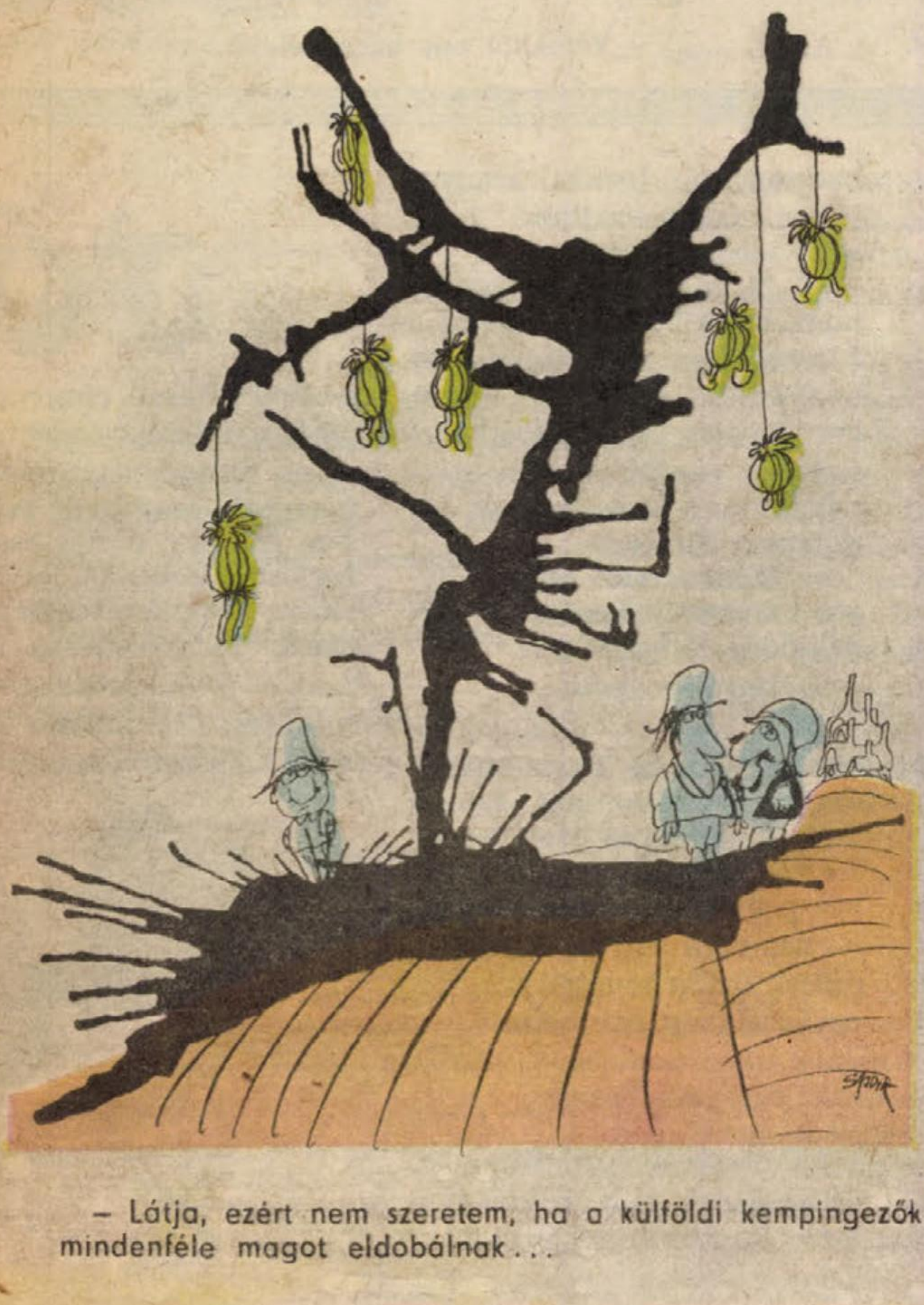

– Látja, ezért nem szeretem, ha a külföldi kempingezők mindenféle magot eldobálnak . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Egyszer árvíz tört ránk és az apámat ágyastul sodorta el az ár . . .

— S maga?

— Én zongorán kísértem . . .

LONDONI PILLANATOK

Este a Soho-ban. Mozik, vendéglők, üzletek, sztriptízbárok.

Megállok egy sztriptízbár előtt, nézegetem a képeket. A pénztáros megszólít. Először angolul, aztán németül, végül magyarul: kiderül, hogy szegedi.

— Nem jön be megnézni a műsort?

— Nem. Színházjegyem van.

— Jöjjön vissza két órakor — mondja lelkesen. — Akkor vetkőzik a feleségem a finálében!

Ez igen! Karriert csináltak Londonban!

*

A szállodaszobámban televíziót nézek. Éppen golfot közvetítenek.

A labda fél méterre áll a lyuktól. A golf-bajnok megáll a labda mellett és tűnődik. Megfogja az ütőt, kiméri a távolságot, próbaütést tesz a levegőben, aztán ismét gondolkodik. A labda, mint mondottam, fél méterre áll a lyuktól. Izgalmas pillanatok: a játékos felemeli az ütőt . . .

Semmi . . .

Még mindig gondolkodik. Szétterpeszti a lábát, de nem tetszik neki a pozíció. A bal lábáról a jobb lábára helyezi az egyensúlyát, aztán huss!

A labda elmegy a lyuk mellett.

Lezárom a tévét. Az izgalom árt a szívemnek.

*

A Selfridge áruházban egy kimért, tartózkodó angol a torka szakadtából üvöltözik egy eladónővel, aki hidegvérűen, udvariasan visszaüvölt, majd lecsapja az árut és elrohan.

Vajon hova mehetett? Valószínűleg teára Forsythe-ékhoz.

No de munkaidőben?

*

A testőrlaktanyában mozdulatlanul álló testőröket fényképeznek a turisták. Az egyik hórihorgas legény állandóan kacsingat a csinosabb nőkre.

Fel vagyok háborodva! Most már értem, miért hullott szét az angol birodalom.

Szegény Wilson!

*

Boldizsár Iván „Zsiráffal Angliában" című könyvében azt olvasom, hogy Angliában minden férfi sötét ruhát hord. A szürke öltöny már kirívó és vidékies.

Most már értem, hogy miért nézett meg egy angol férfi. Nem volt rajtam sötét öltöny.

A férfin viszont, aki megnézett, keménykalap volt, sárga ballon-zeke, zöld színű, hosszú sál, cowboy nadrág és fekete cúgos cipő.

*

Látogatás a Warwick kastélyban. Az egyik szobában csillogó páncélruha.

— Ezt hordta az earl egyik őse a XIII. században — magyarázza a vezetőnk.

— Na látod — mondom szemrehányó hangon a feleségemnek —, én mindig mondtam neked, hogy nem kell eldobni a régi öltönyeimet . . .

*

Vidékre is kirándultam. A kedves idegenvezetőnk, Jutka, hol erre, hol arra hívja fel szíves figyelmünket. Fáradhatatlanul. S mi is fáradhatatlanul forgatjuk a fejünket.

— Ezek a királynő birkái! — mutat balra.

Balra fordítjuk a fejünket, nézzük a birkákat. A birkák néznek minket. Mi fotózunk. Ők nem.

Ezek szerint már láttak magyar turistákat . . .

Mikes György

HIÁNYCIKK A SEPRŰNYEL

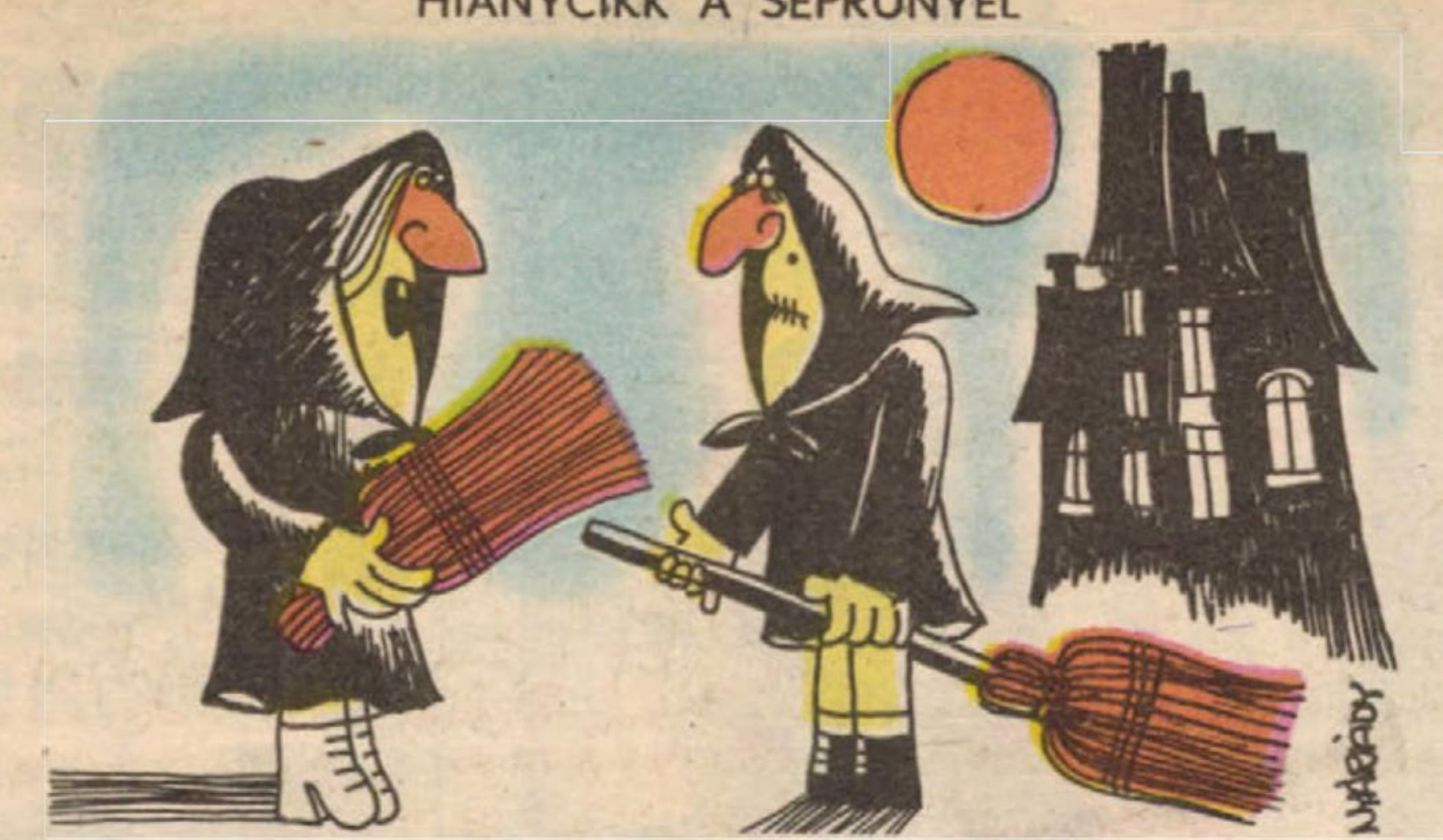

UTAZOM A METRÓN

Utazom a metrón, de utamnak némi szorongással nézek elébe. Ugyanis az előcsarnokba belépve nyilallik belém: már hatodika van, s én még mindig nem vettem meg az igazolványom havi betétszelvényét. Mielőtt elhaladok a mozgólépcsőt megelőző kontroll-üvegfülke előtt, már előre fogalmazom bárgyú, de talán elfogadható kifogásaimat. A fülkében a helyzet a következő változatok egyike:

egy kislány ül benne és ruzsozza a száját,

két kislány ül benne és csacsognak,

egy férfi ül benne és falatozik,

kettő ül és bérvitát folytat,

egy fiú és egy lány foglal helyet a fülkében, s éppen a családtervezés és előkészületeit teszik meg, az ablakot elzáró függöny elhúzásának lehetősége nélkül.

Bűnbánóan felmutatom a bérletem, de jómagam szorongva elfordítom a fejem. Mindegy: senki nem szól rám, nem tol le.

Sietve megveszem az esedékes havi szelvényt, azt beillesztem a tokba és most már emelt fejjel haladok el másnap a fülke előtt. Jó mélyen a bentlevő (netán bentlévők) szemébe nézek, mint akinek hótiszta a lelkiismerete. Sajnos, senki se néz vissza, s én a teljes közöny jegyében lépek a mozgólépcsőre.

Hát istenem. Talán nem tetszem nekik. Másnap ismét csak a bérletem mutatom fel, hangsúlyozottan a képes felét — oda se neki. Marad a feltevés: nem tetszik a fényképem. Megértem: úgynevezett „egyveshát”, — én öt évet adnék rá kihallgatás nélkül. Kipróbálom elméletemet: másnapra egy művészeti folyóiratból kivágott képet csúsztatok a magamé helyébe, Michelangelo Dávidjáét. A hatás ugyanaz, szóval: semmi. Én felmutatom, ők nem nézik meg, én rálépek a mozgólépcsőre, és kész.

Határtalan elkeseredés vesz rajtam erőt. Képtelen vagyok elérni, hogy bárki is ellenőrizze: a saját nevemre szóló, saját arcképemmel ellátott, s az illetékes havi szelvénnyel bélelt igazolvánnyal utazom-e.

Mit tehetek mást? Minden hamis képet, lejárt szelvényt, lesütött tekintetet félreértve s a közönyön felülemelkedve, továbbra is teljesen szabályos igazolványom mutatom, felemelt karral, miközben a kutya se figyel oda s én rélépek a mizgólépcsőre. Semmi értelme szabályt sérteni ott, ahol senkit sem érdekel a szabály.

Rácz György

KIRÁNDULÓK

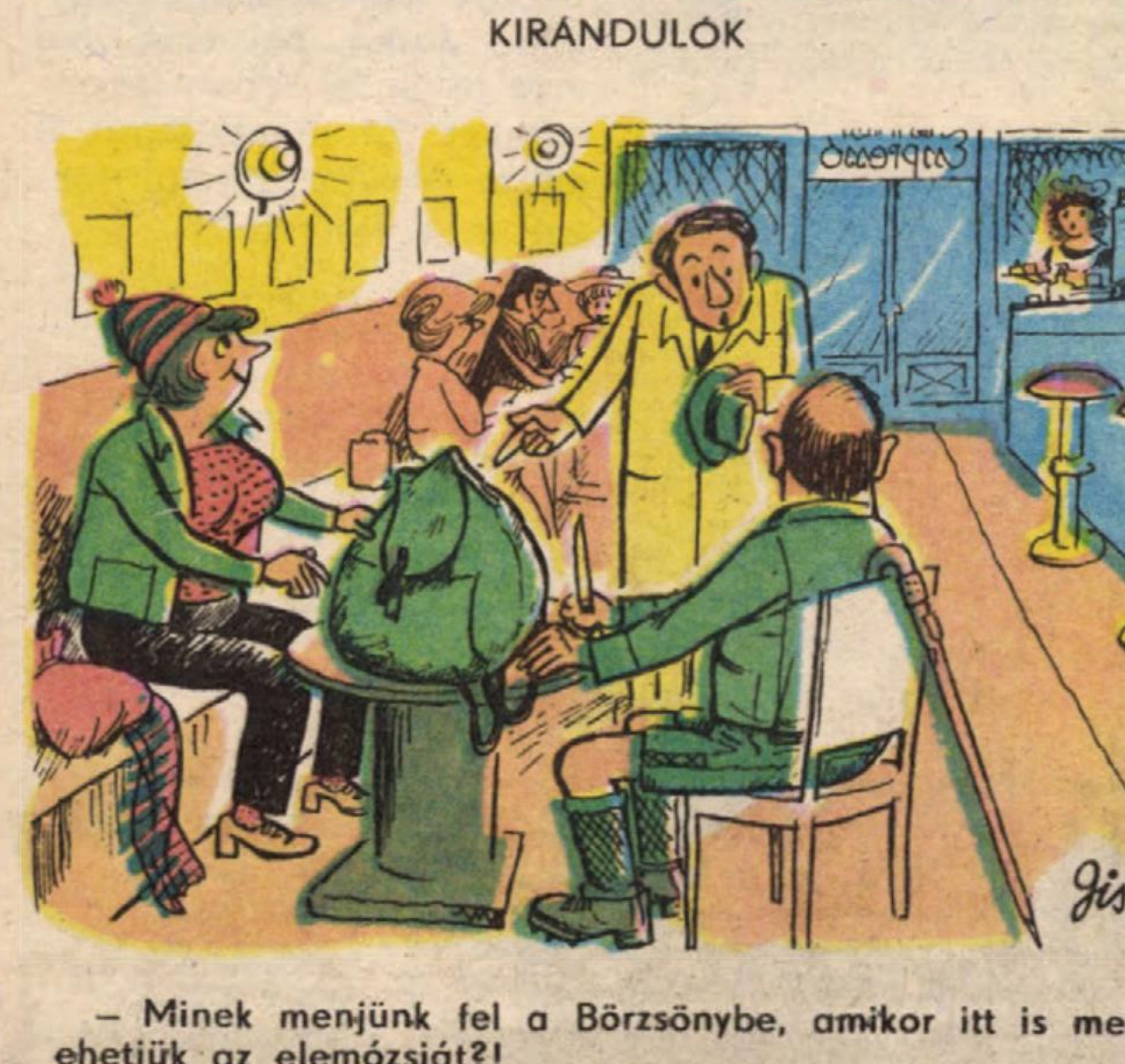

– Minek menjünk fel a Börzsönybe, amikor itt is megehetjük az elemózsiát?!

Megkérdeztük rajzolóinkat:

MIT ÖRÖKÖLTEK?

Endrődi István:

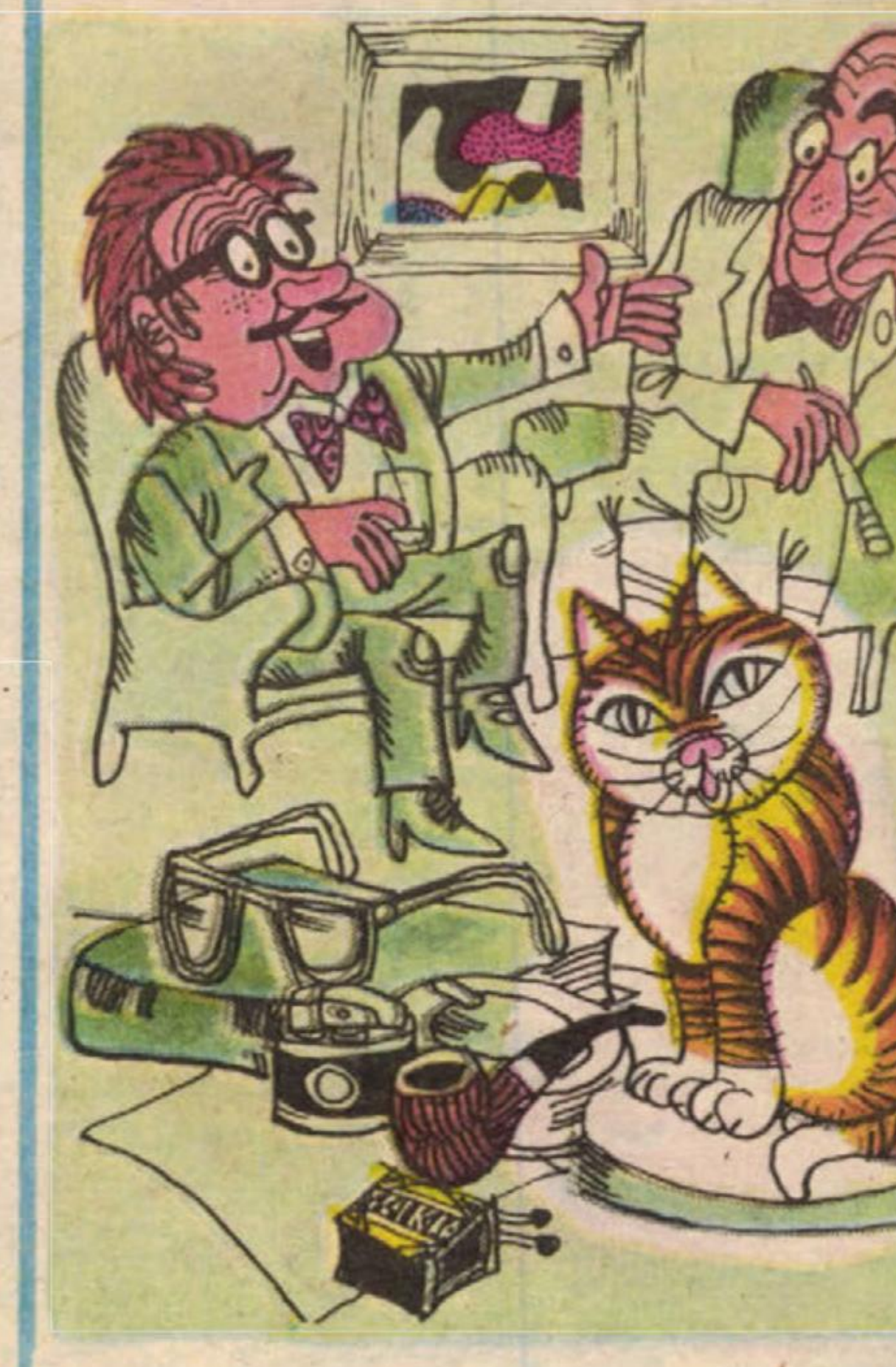

– Egy porcelán macskát. Abszolút giccs, de legalább szobatiszta.

Dallos Jenő:

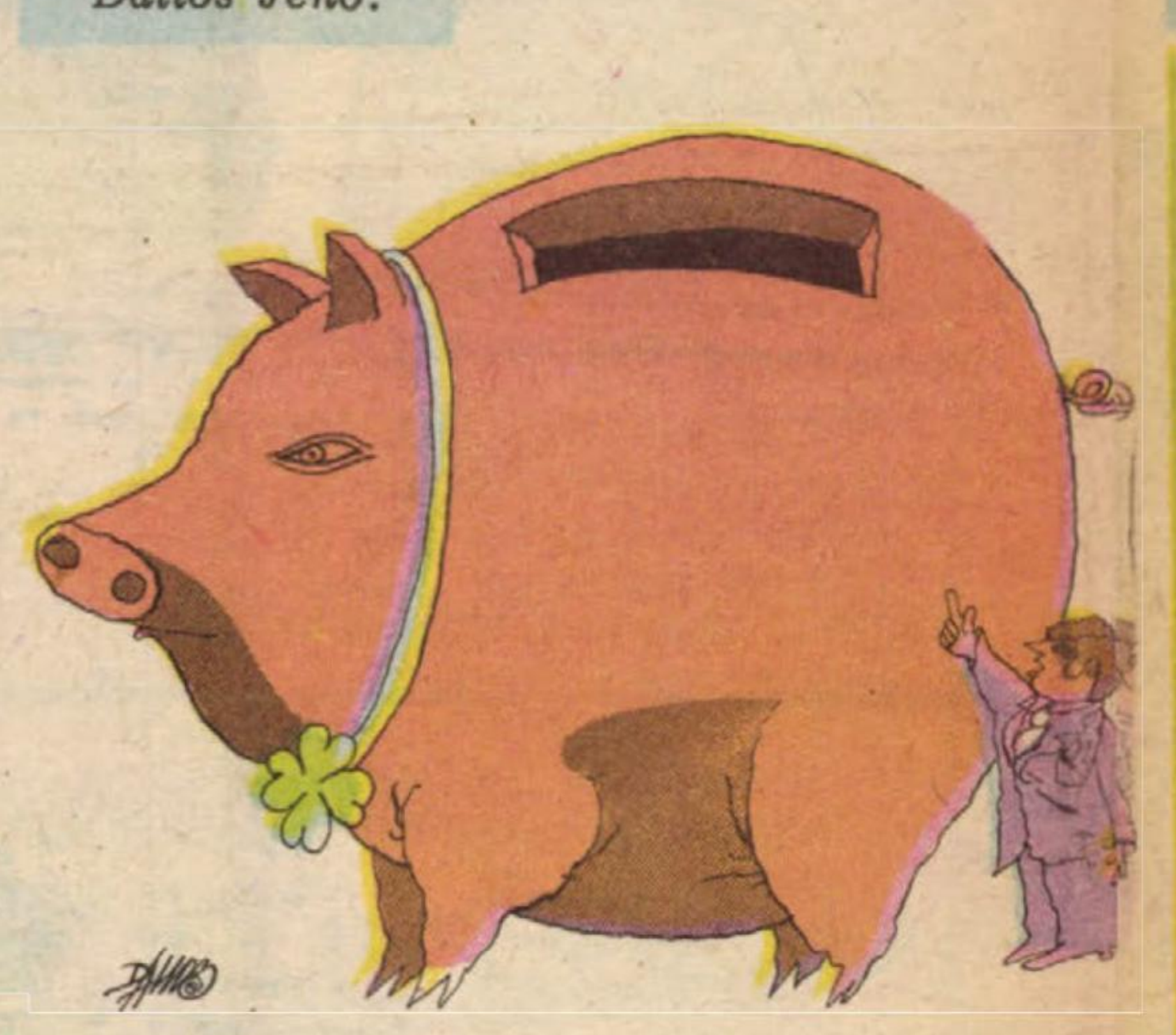

– Ezt. Üresen…

Brenner György:

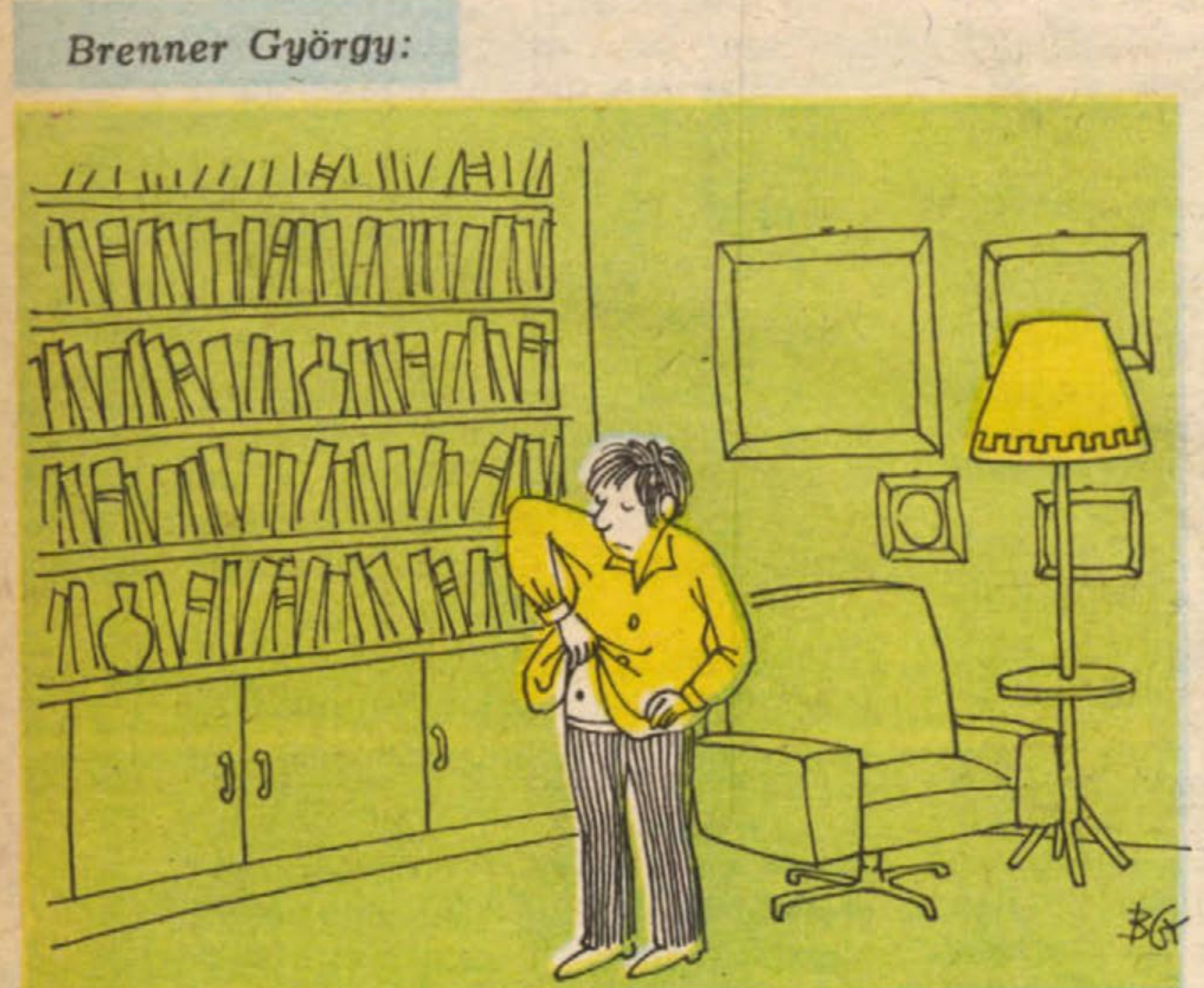

– Mindössze egy anyajegyet.

Takács Imre:

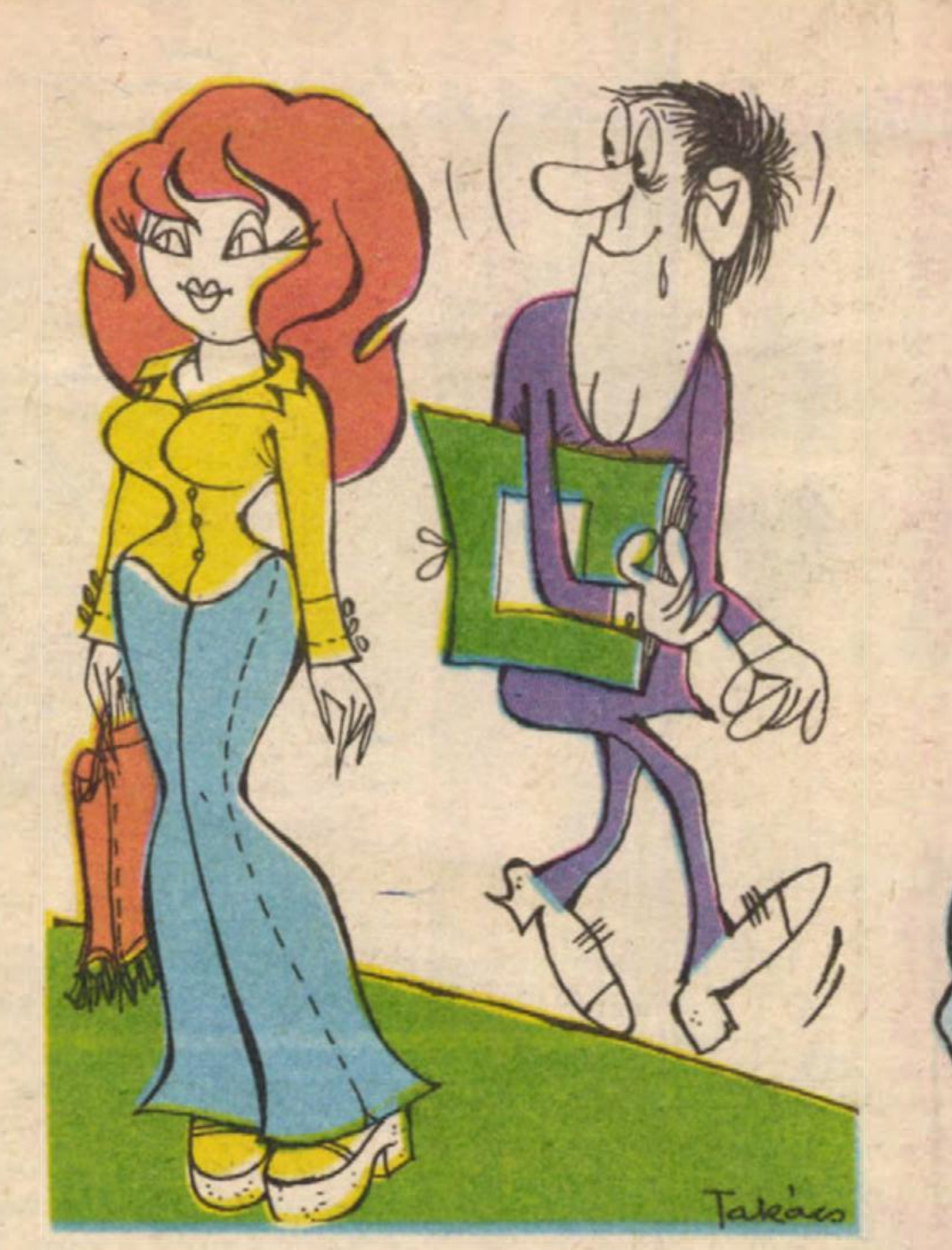

– Érdeklődésemet a gyengébb nem irán'

Hegedűs István:

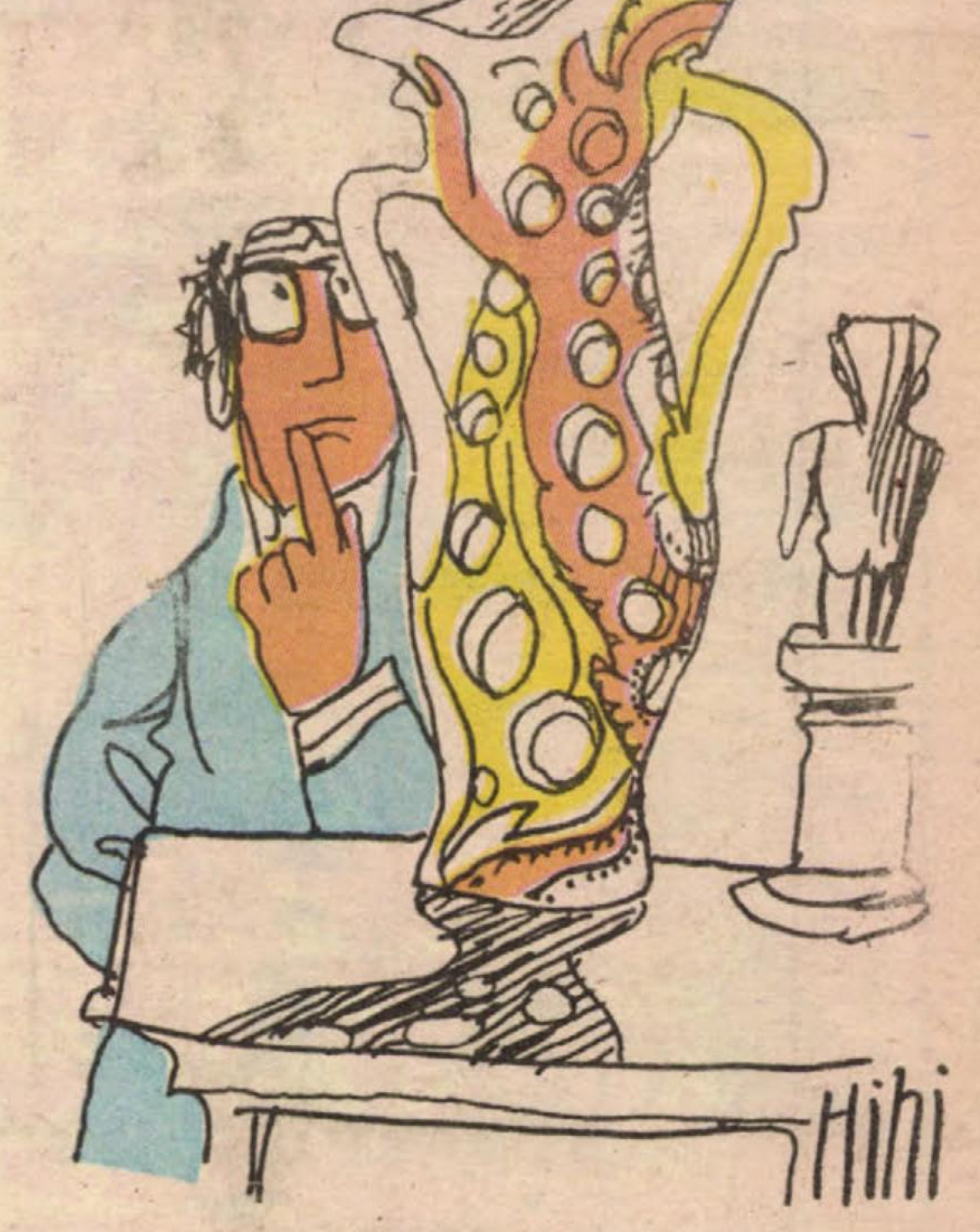

– Egy nagyon szép lyukacsos vázát. Majd levegőt fogok benne tartani…

Vasvári Anna:

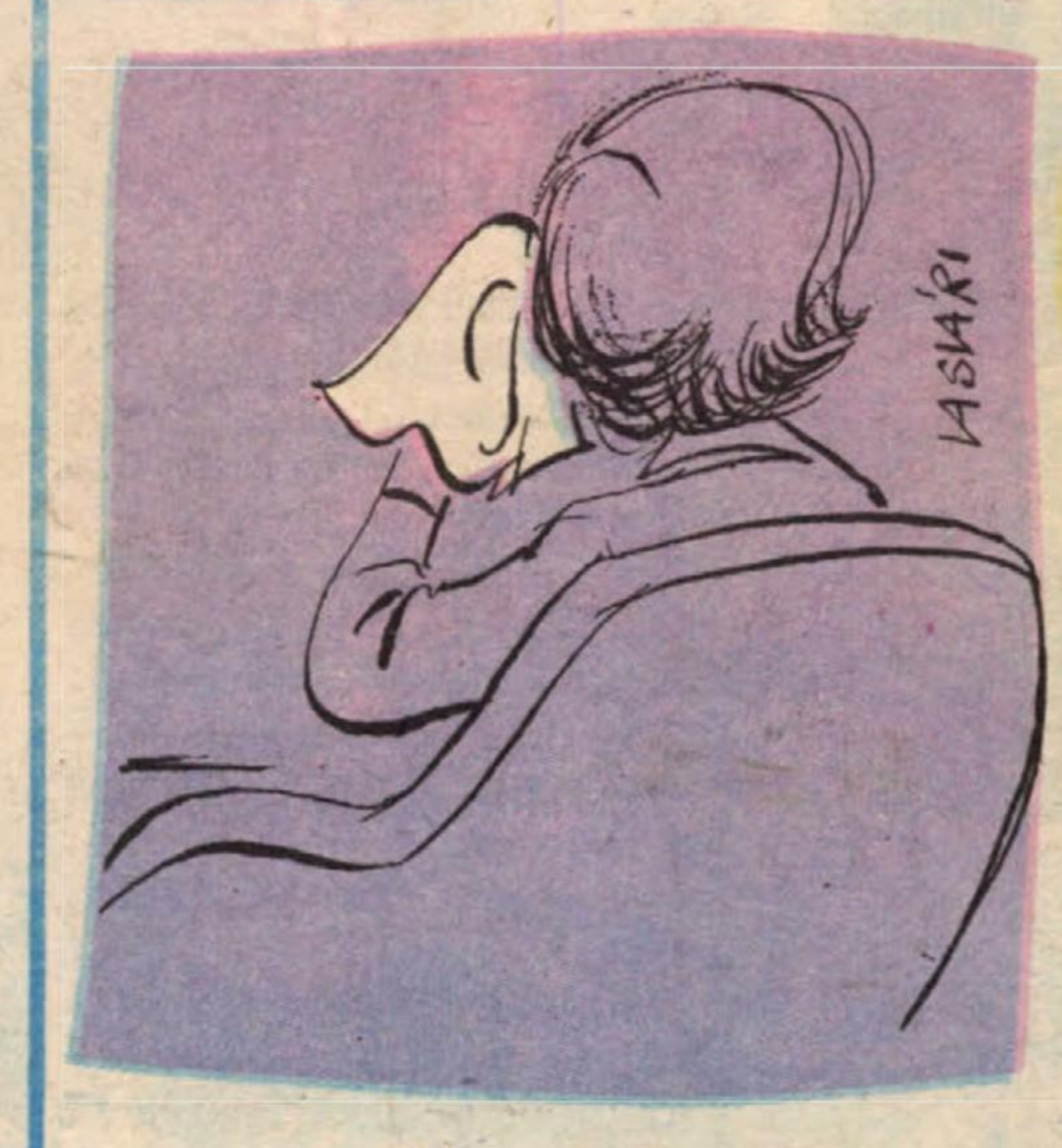

– Lelki gazdagságot.

Lehoczki István:

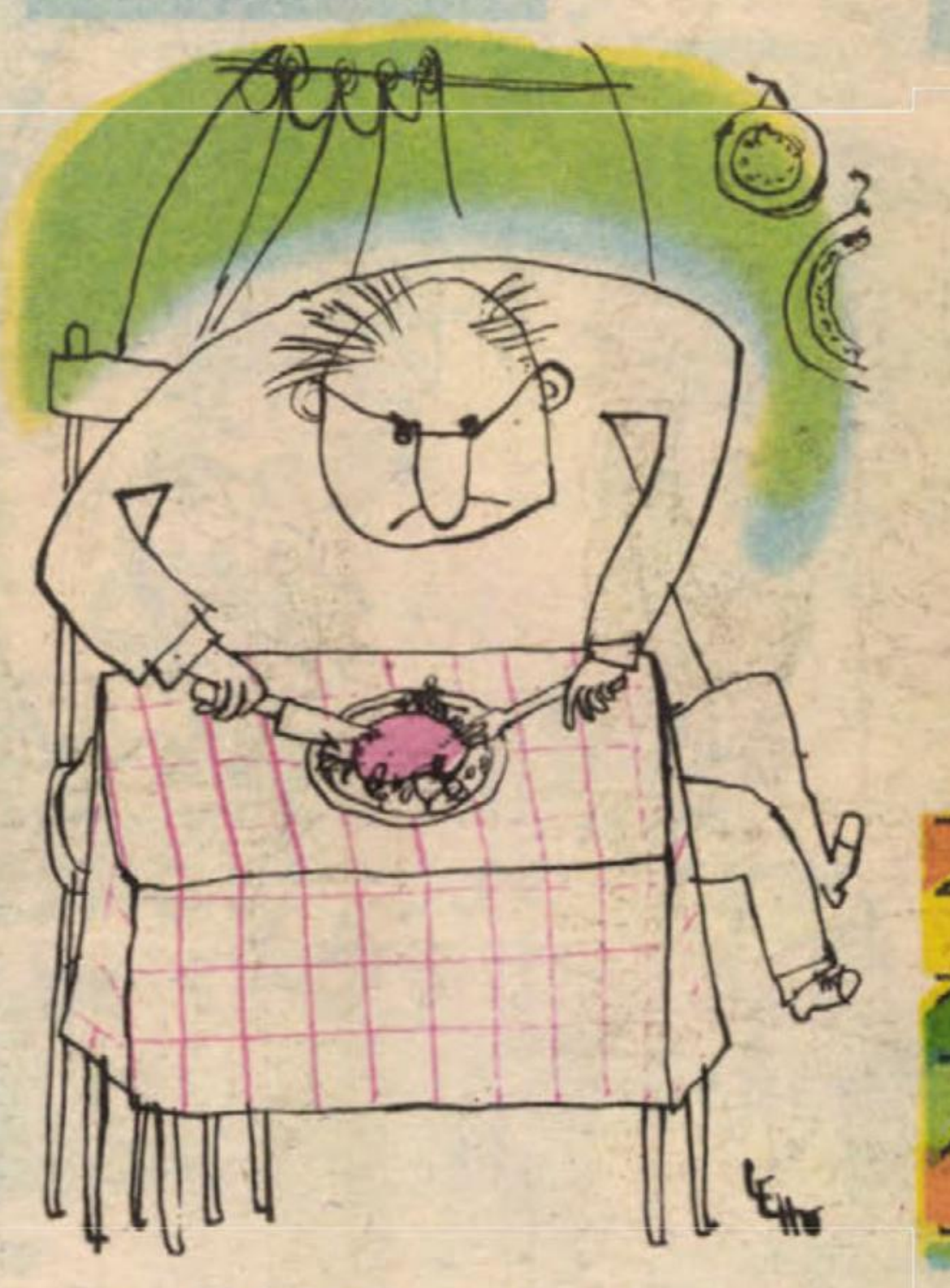

– Valakitől egy bécsiszeletet.

Fülöp György:

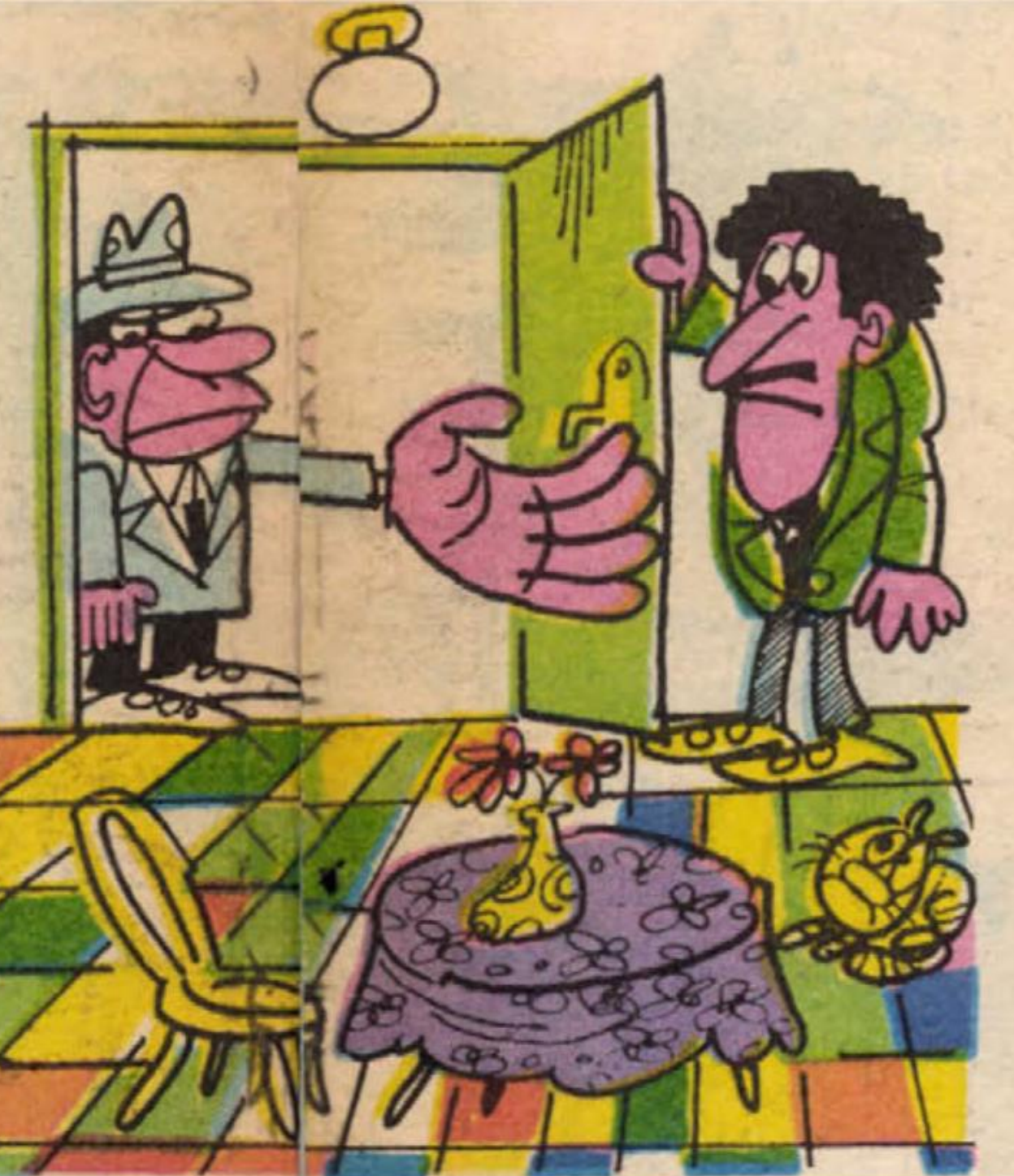

– 45[illegible] forint adósságot.

Barát József:

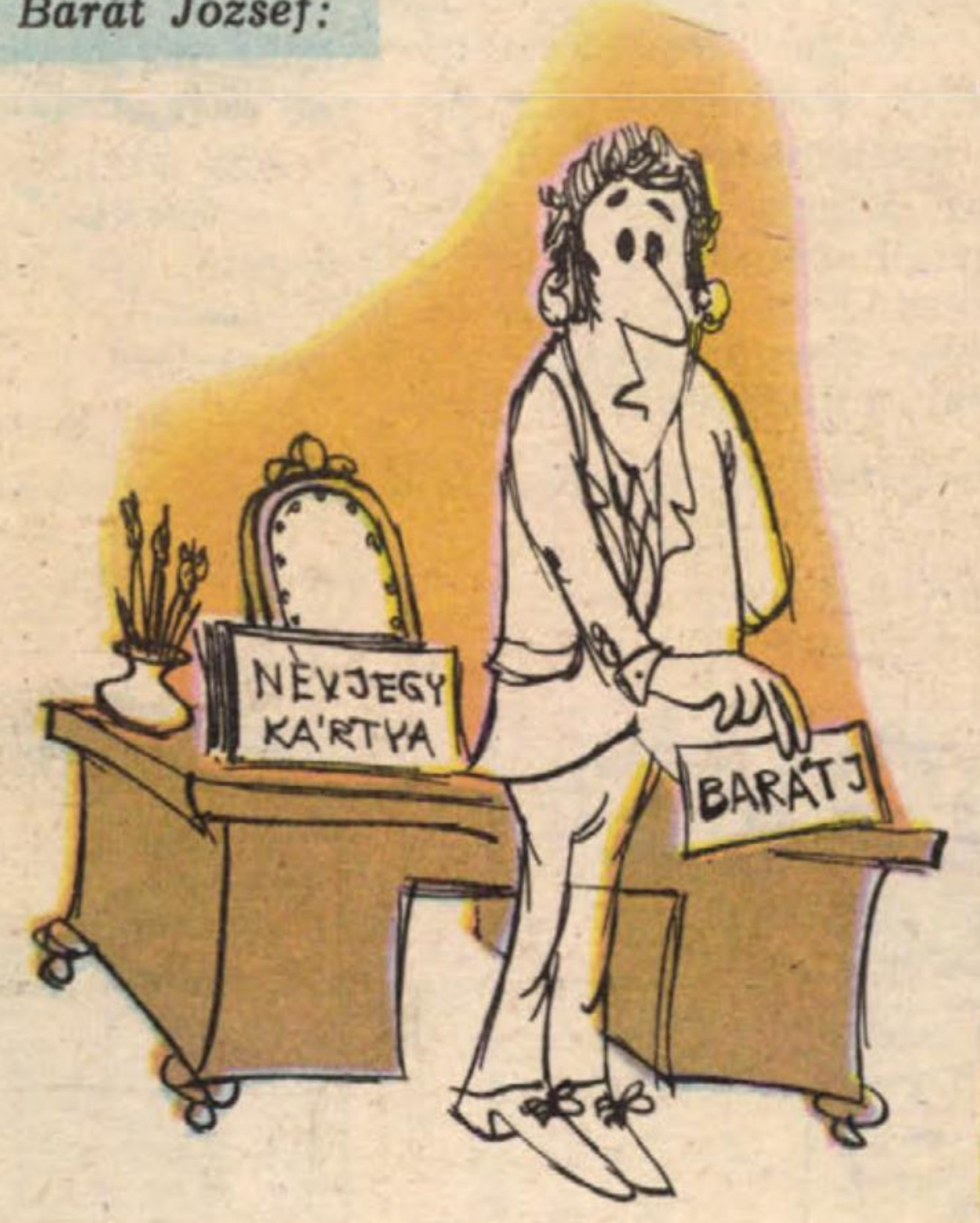

– Apám nevét

Erdei Sándor:

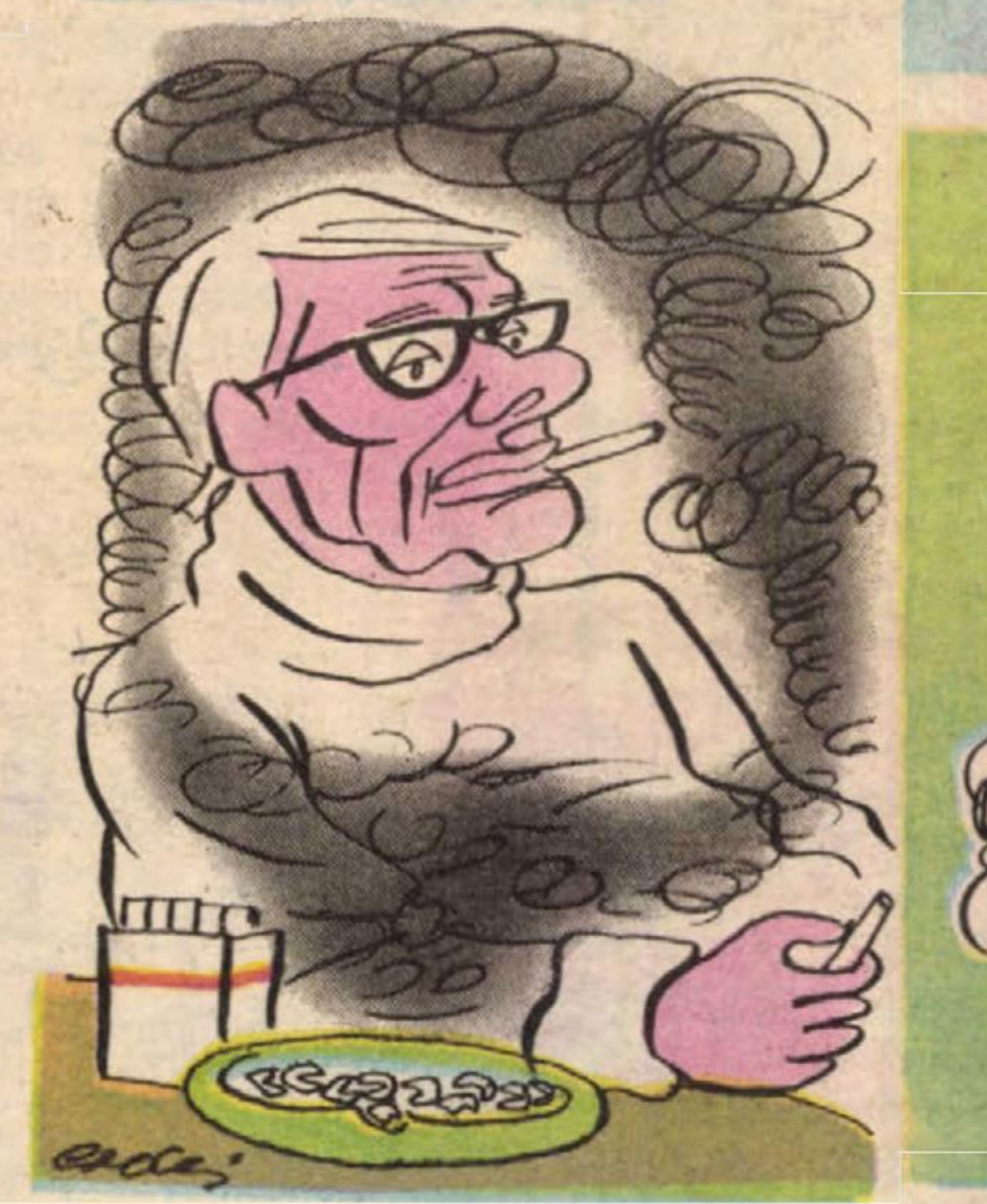

– Egy káros szenvedélyt.

Sajdik Ferenc:

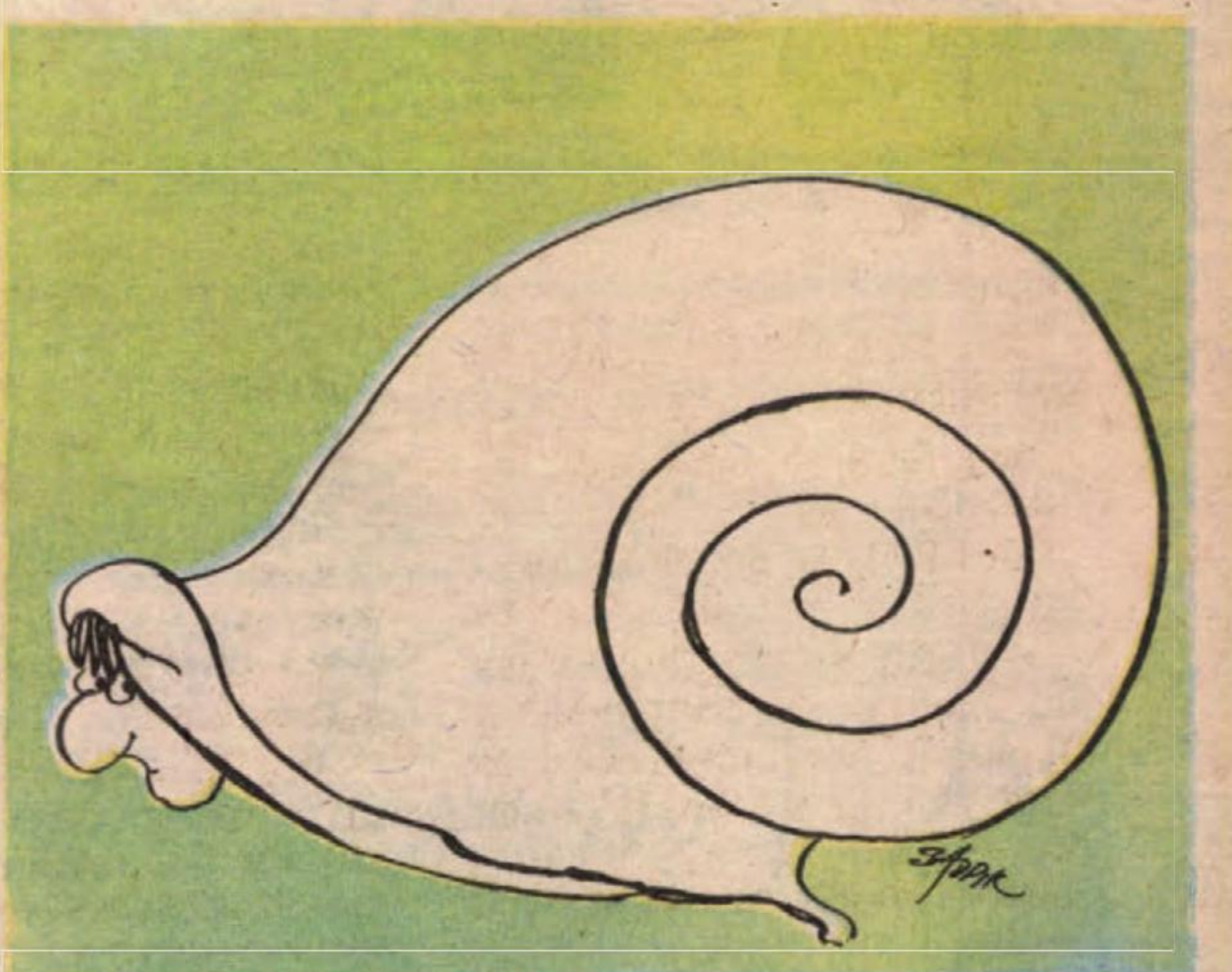

– Egy csigaházat.

JÓSÁG

Mélységesen hiszek az emberi jóságban. Néhány példával szeretném bebizonyítani ezt az állításomat.

Patinás fővárosi mozi pénztára. Kedves arcú, hollófekete hajú hölgy ül a pénztárfülkében és égszínkék pamutból bébiruhát horgol.

— Kezit csókolom. Holnap délután négy órára kérek két jegyet a tizedik sorba.

Abbahagyja a horgolást és barátságosan elmosolyodik:

— Felesleges.

— Mi a felesleges, kezit csókolom?

— A jegyét előre megváltani. Ehhez a vacak filmhez a kezdés előtt egy perccel is ráér jegyet váltani. A mostani előadásra tizen mentek be a nézőtérre és előadás közben tizenegyen jöttek ki. A jegyszedő néni csak tizenöt percig bírta idegekkel. Kedves uram, ugyebár maga sem lopja a pénzét!

Elszorul a torkom a meghatottságtól. Igazán aranyos lélek! Látja rajtam, hogy nem lopom a pénzt.

— Nagyon szépen köszönöm, hogy le akar beszélni a filmről, meg akar kímélni az unalomtól, de mégis kérek két jegyet. A főszereplővel ugyanis együtt jártam gimnáziumba s ezért vagyok kíváncsi a filmre.

— Mennyi volt annak idején az osztálylétszám? — érdeklődik jóindulatúan.

— Harmincöt fő.

— Akkor az elkövetkező hetekben még harmincnégy nézőre számíthatunk. Ennyit nem is remélt az üzemvezető. Ha ragaszkodik, parancsoljon két príma jegy. Szegénykém! — néz rám őszinte együttérzéssel, aztán tovább horgolja az égszínkék bébiholmit.

*

Lakáscserét hirdettünk az újságokban. Sok jeligés választ kaptunk. A legelőnyösebbnek látszó címre elmentünk a feleségemmel. Barátságos, pirospozsgás képű férfi fogadott, rendkívül szívélyesen. Mi egy szoba összkomfortost kínáltunk, az ő két szoba összkomfortos lakásáért, természetesen ráfizetéssel. Rendkívül szerényen, mindössze háromezer forintot kért a főbérlő. A tágas, világos, szép otthon azonnal megnyerte tetszésünket, így hát örömmel közöltük, hogy részünkről már a legközelebbi napokban lebonyolítható a csere. Áldomást ittunk. A főbérlő a lépcsőházig kísért bennünket és még sokáig lobogtatta utánunk a zsebkendőjét. Alig léptünk ki a kapun, vékony, hajlotthátú bácsika tipegett utánunk:

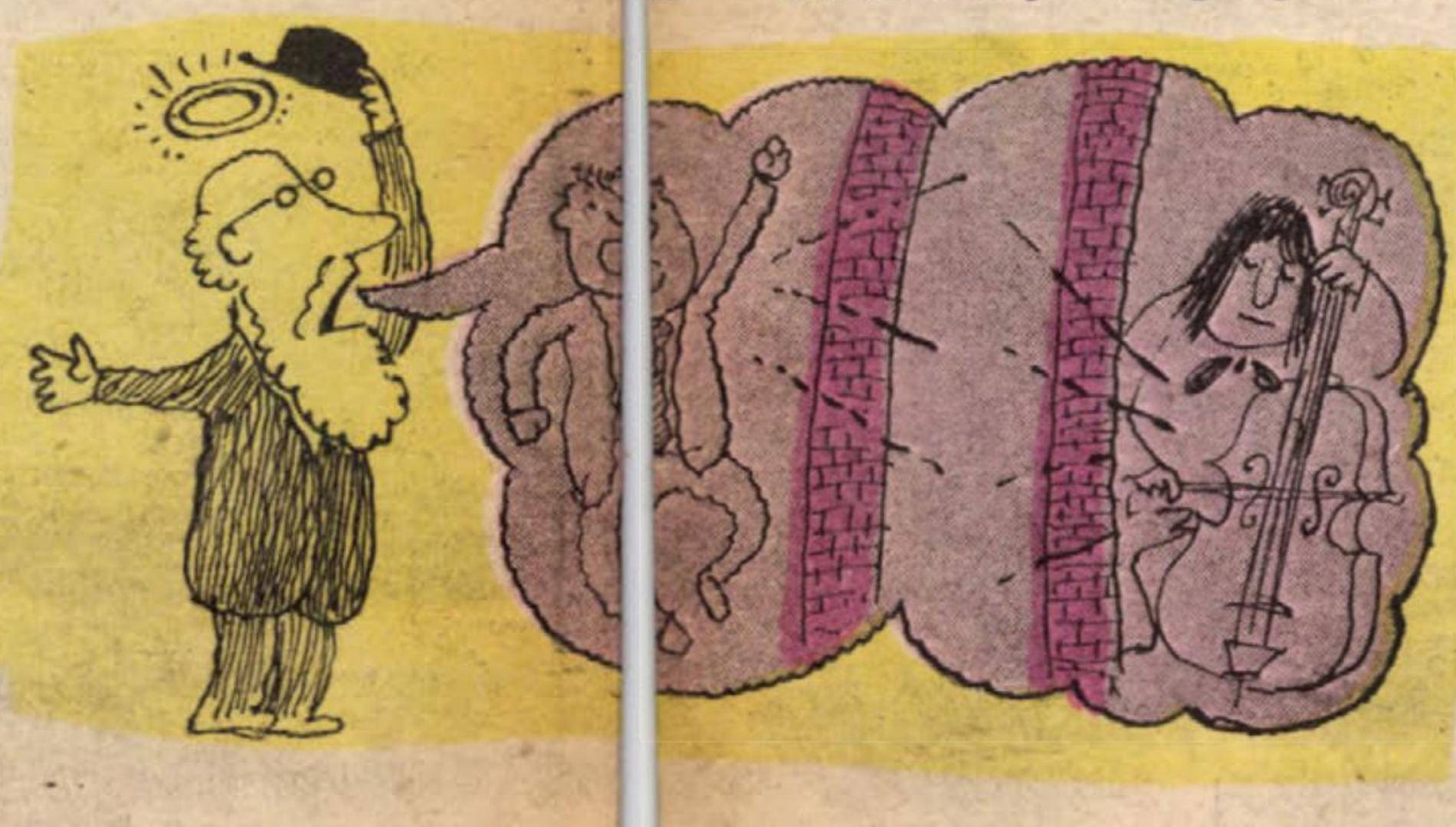

— Bocsánat, ugyebár önök el akarják cserélni a lakásukat Kovács úrral a második emelet nyolcból? Ne tegyék! A jobboldali szomszédja egy gordonkaművész, aki éjjelnappal gyakorol, a másik szomszédja részeges garázda fráter, aki rémületben tartja a szomszédait és az egész udvart. Elátkozott ház ez, kedves uram. Itt soha nincs csend, nyugalom.

— És mért nem tesz valamit ez ellen a házmegbízott? — kérdeztem részvéttel.

— Sajnos, a házmegbízott gyenge ember. Én vagyok az.

*

Befejezésül még egy apró történet, mely fennen hirdeti, hogy nem vált hiánycikké az emberi jóság, a szolidaritás. A hivatal kapujában joviális külsejű, pocakosodó, tányérsapkás portás bácsi szalutál.

— Hová tetszik menni?

— N. előadóhoz a második emeletre.

— Őszinte lehetek a kedves ügyfélhez?

— Természetesen.

— Jobban tenné, ha nem menne fel N. előadóhoz.

— De nagyon sürgős ügyben…

— Akkor sem ajánlom. N. előadó hónapokig ül egy aktán, és utána sem intéz el semmit. Amellett goromba, mint a pokróc. Felesleges felizgatnia magát. Az ön korában az embernek már vigyáznia kell. Most menjen szépen haza és jöjjön holnapután. Akkor Z. előadó van szolgálatban.

— Gondolja, hogy ő elintézi az ügyemet?

— Nem hiszem, de Z. aranyos, elragadó, roppant kellemes modorú hivatalnok. Tőle még az elutasítás is jobban esik…

Galambos Szilveszter

AZ ELSŐ RANDEVÚN

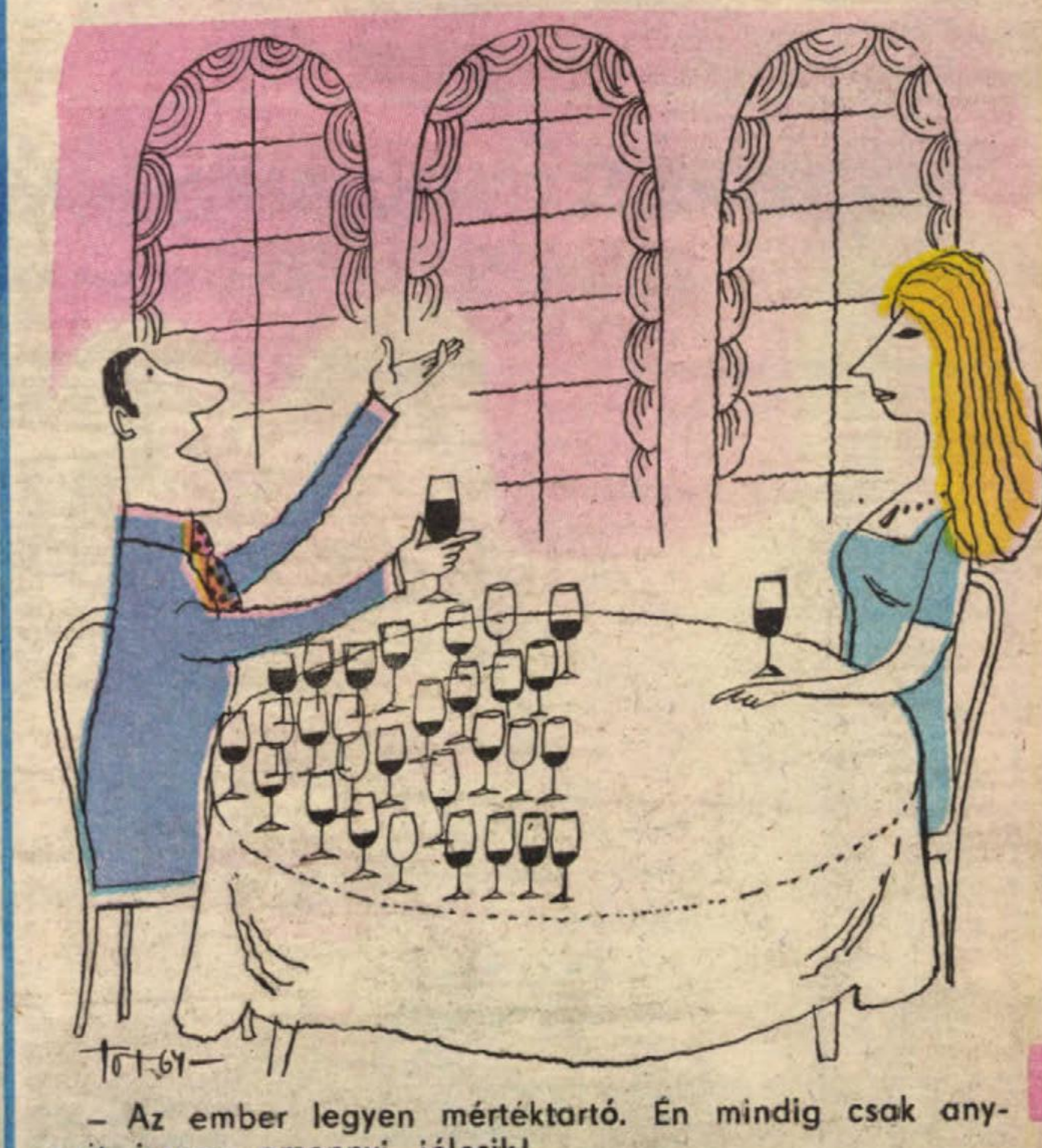

– Az ember legyen mértéktartó. Én mindig csak annyit iszom, amennyi jólesik!

LÁTTUNK EGY KIÁLLÍTÁST

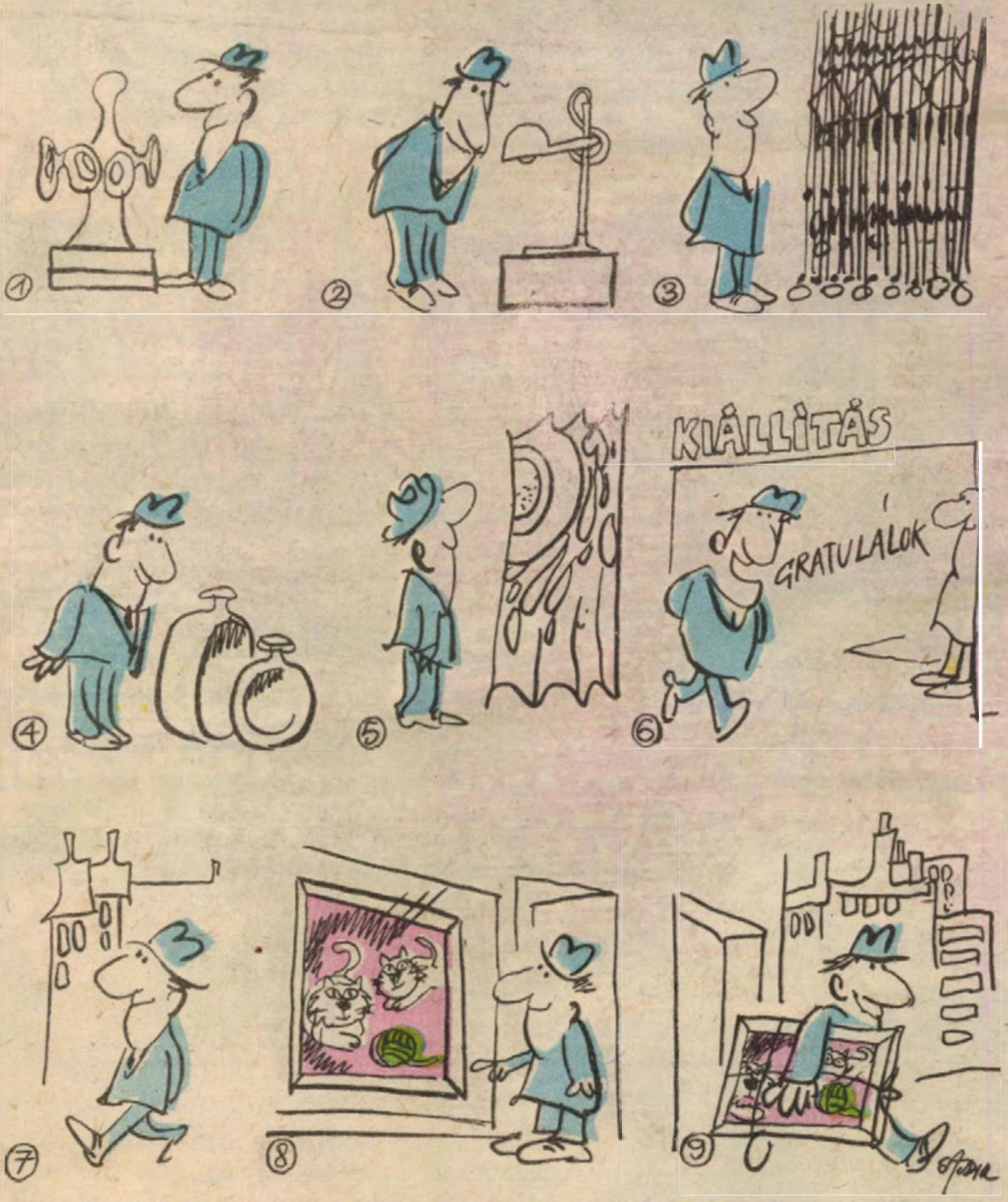

Régi képzőművész szólásmondás: „Ha valaki szöget ver a szoba falába, az már a mi emberünk. Teljesen függetlenül attól, hogy mit akaszt majd arra a szögre. Hiszen puszta ténykedése már bizonyos igényt jelöl."

Harmincegy fiatal képzőművész kiállítását néztem meg a Csontváry-teremben. Örömmel nyugtázom, hogy nekik aztán nem mindegy, mit akaszt a példabeszéd embere, Mr. Laikus a maga szögére.

Mert ahogy például Pázmándi Antal kerámiáit nézegettem, egyszerre kiegyeztem a jövő századokkal, amiket pedig sanda sci-fi szerzők igencsak ijesztő töklámpásként szeretnek az orrunk alá lengetni. A robotok öntudatra ébredése? Hát kérem, ha ilyenek a robotok, mint az a tülökormányú, tölcsérfülü kis cserépfickó a sarokban, akkor ébredjenek csak nyugodtan.

Lehetne vitatkozni persze műfaji határátlépések felett, de minek? Koleszár Arany például hittel vallja magát ötvösművésznek s ezúttal mégis szobrászként domborítgatta szívhezszólóvá tizenhárom fémlemezét. Ebből tizenkettő az állatöv jegyeit példázza, a tizenharmadik meg maga a kedves Nap úr. Érdekes Nap ez a nap. Cseppet kaján, kicsikét fanyar, mindazonáltal igen emberszabású, sőt, még fényes is a maga módján. Én minden teketória nélkül odaállítanám saját szakmám csillagrendszerének a közepébe: ám legyünk hát fanyarok és fölényesek, kartársaim, de ne feledkezzünk meg arról, hogy néha-néha egy keveset világítani, sőt, melengetni is illik.

Müller Magda finom és elegáns kávéskészlete — szégyen ide, szégyen oda — nosztalgiákat keltett bennem. Egy finom és elegáns korszak iránt, amikor még volt ideje az embernek s volt idege is, hogy finoman és elegánsan nekiüljön kávécskázni. Más kérdés. hogy ilyen kor talán sosem létezett s az ember többnyire sosemvolt koroktól kéri számon, ami a sajátjából leginkább hiányzik. Erős a gyanúm, hogy fordítani kell. Aki nem képes a jövőt megcélozni saját, különbejáratú nosztalgiáival, aki nem hiszi szentül, hogy ez a nyugodalmas, békés — ha úgy tetszik: finom és elegáns — korszak még előtte van, az ne menjen kérem keramikusnak. Talán még másnak sem.

És fel kellett fedeznem továbbá a terem főnökét. Wessely Tibort. Mint igazi műértőt és osztályon felüli kereskedőt. Aki szíves, színes szóval kalauzolja vendégeit (kuncsaftjait?) s. aki — ritka adomány — pontosan tudja, mikor kell elhallgatnia.

Azt mondta:

— Ezeket a műtárgyakat nézegetni kell kérem és nem agyonbeszélni.

Értettem.

Peterdi Pál

ÁLLANDÓ SIKERÉLMÉNY

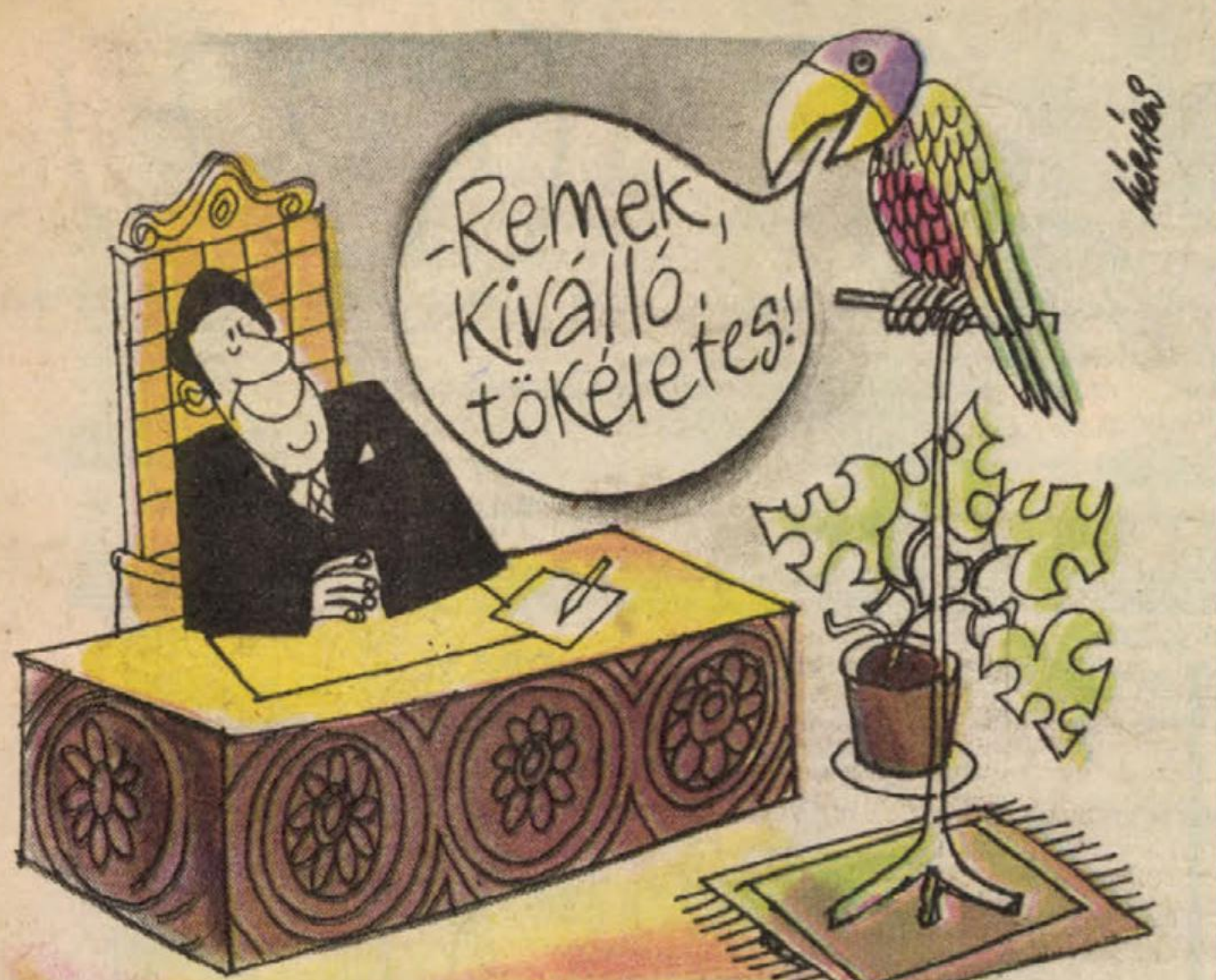
-Remek, kiválló, tökéletes!

IGÉNYES VEVŐ

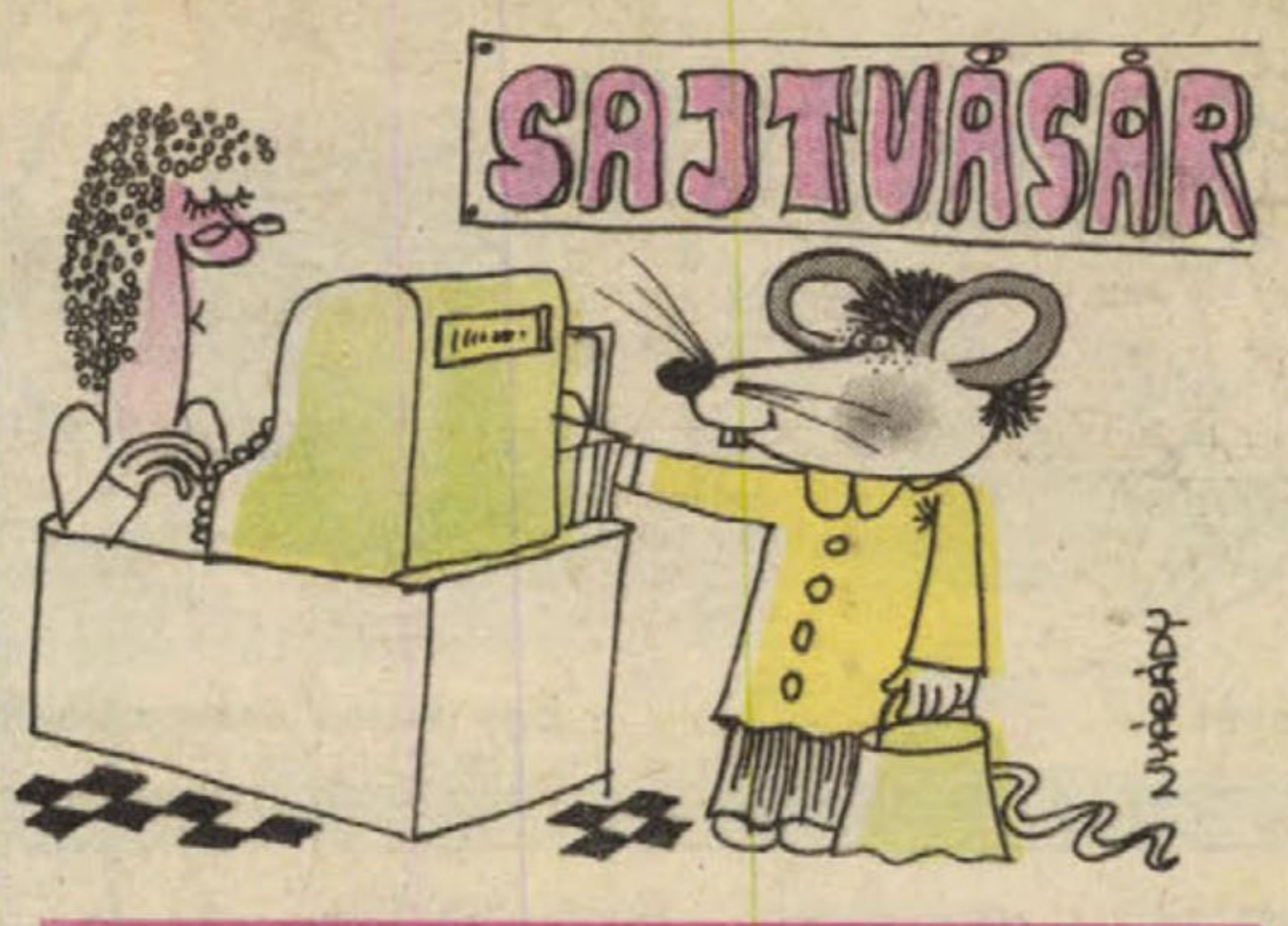

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Mit mondott Archimédesz a katonáknak? — kérdi a tanárnő a csinos diáklánytól.

— Ne zavarjátok a köreimet!

— S miért mondta ezt?

— Mert . . . Mert vigyázott a vonalaira . . .

DEFICITES VÁLLALAT

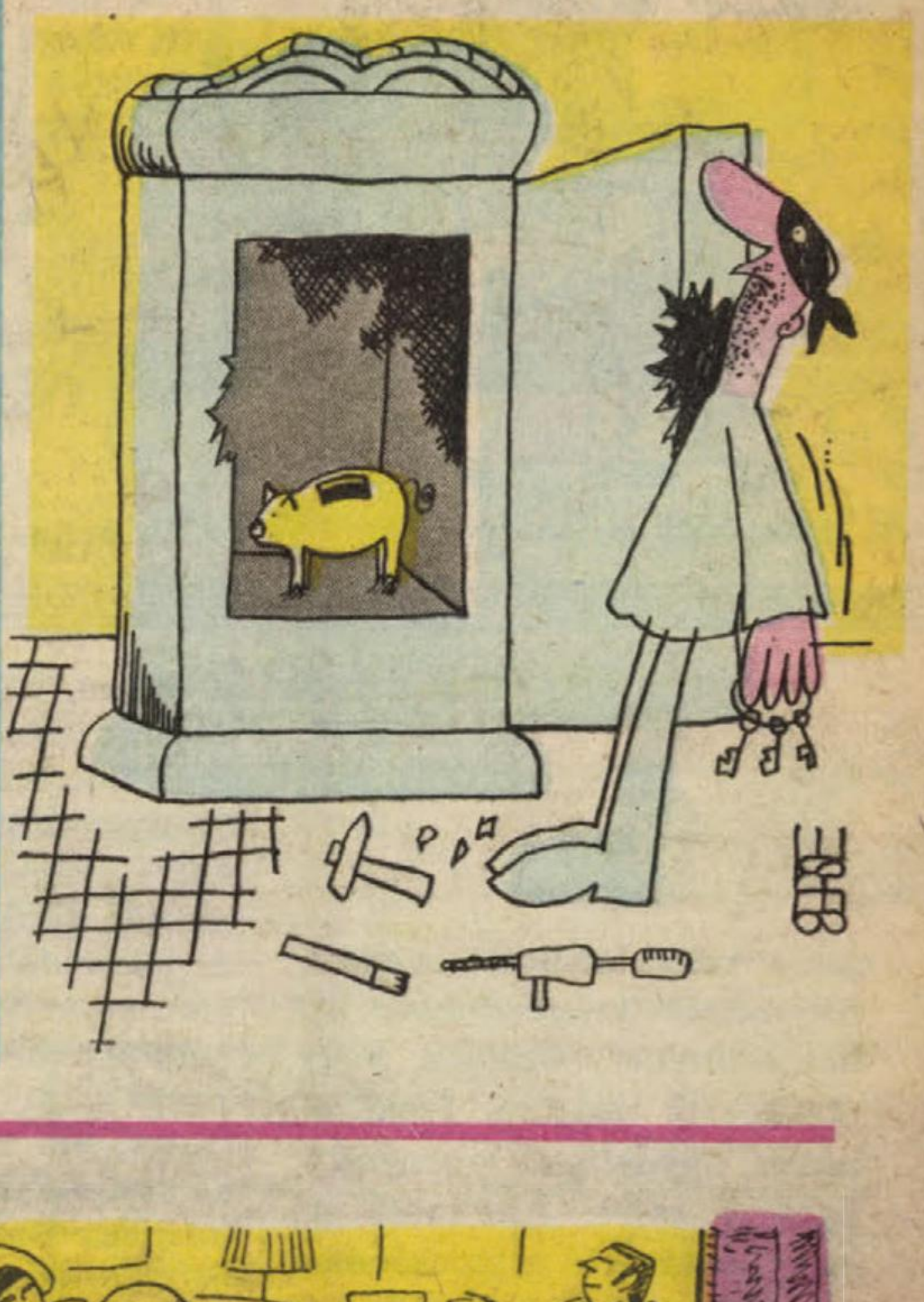

DURVA JÁTÉK

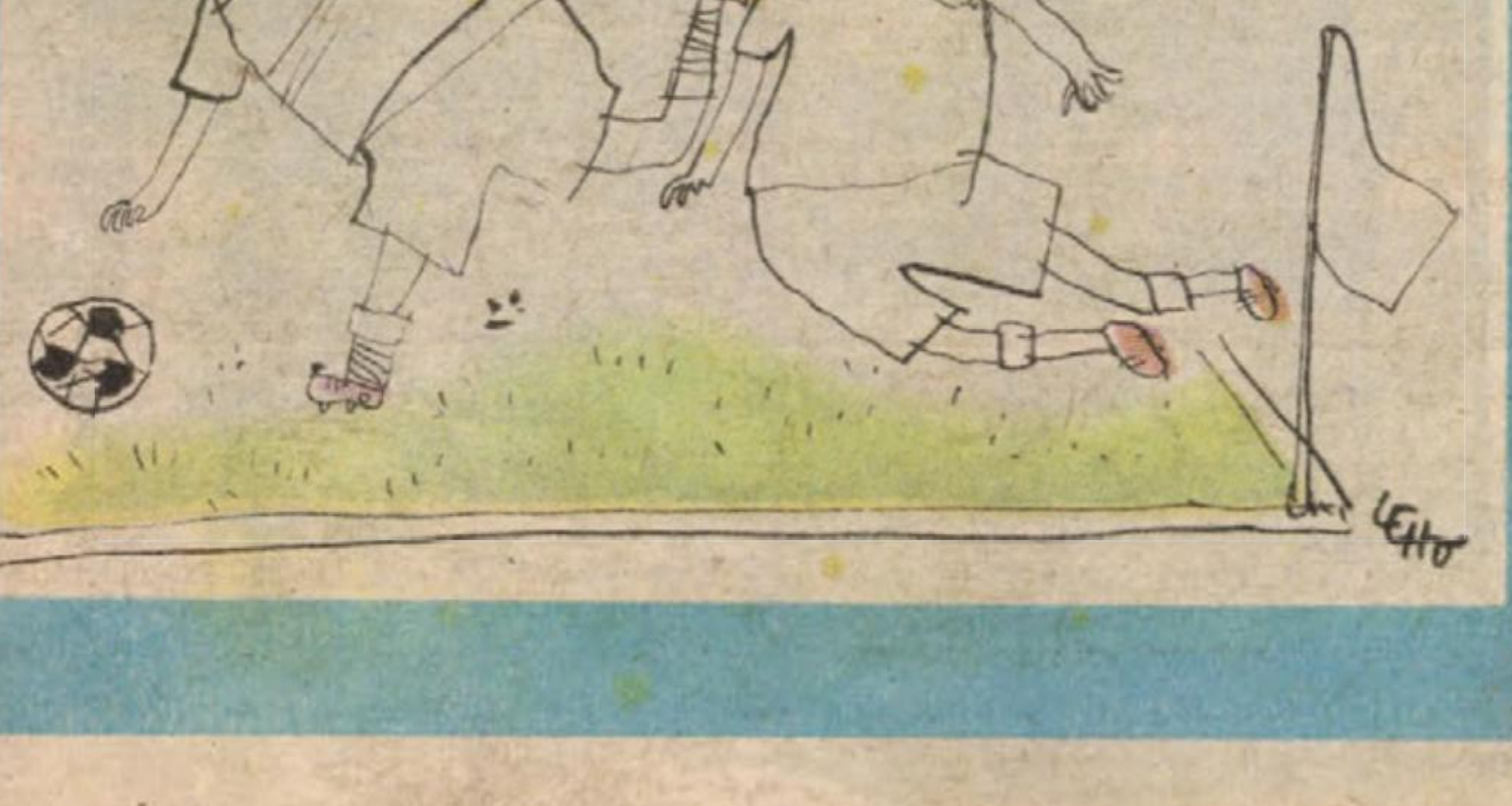

HALKAN BESZÉLNEK A SZÍNPADJAINKON

– Halló, szólt valaki?

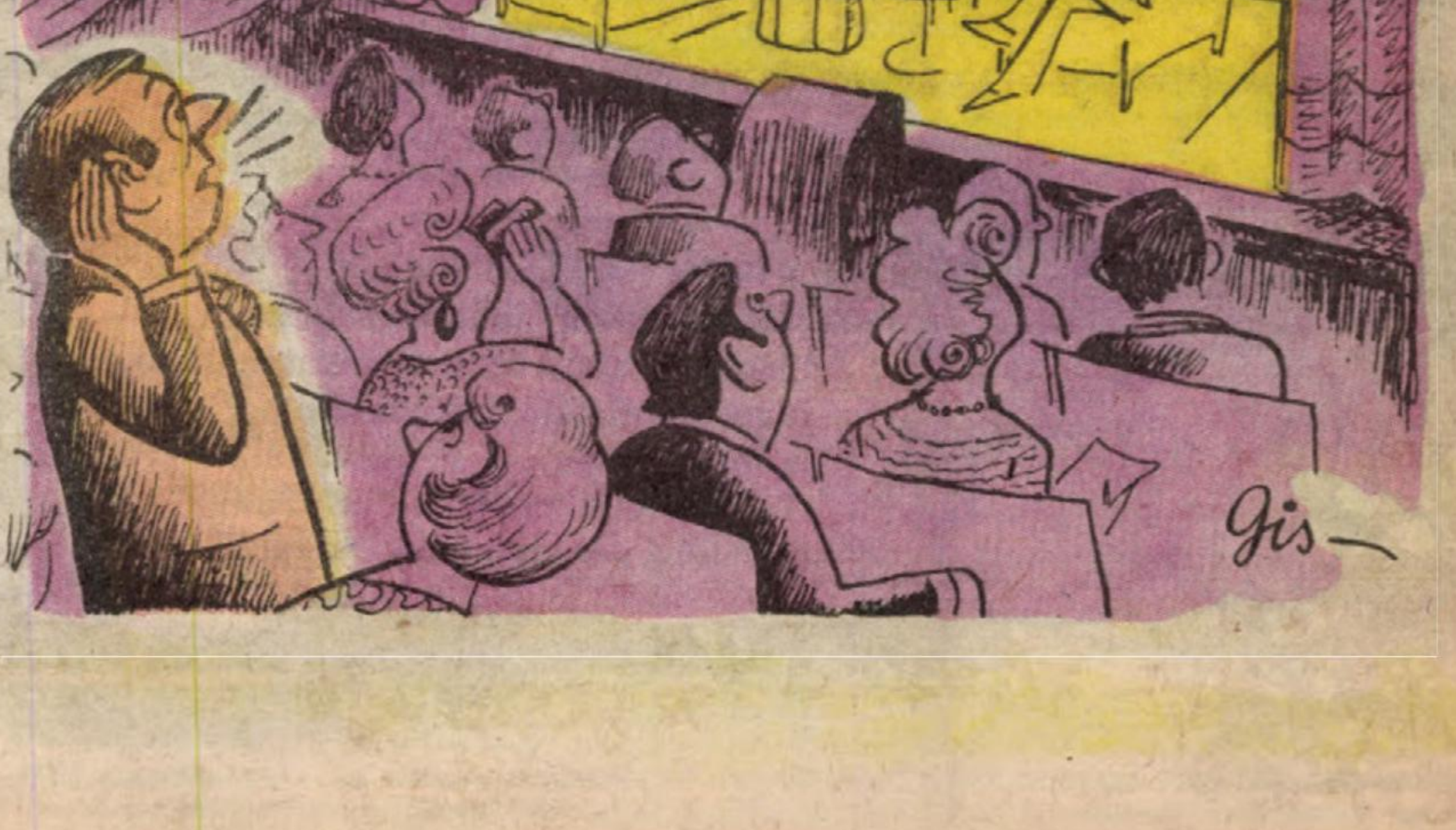

UTÓD

TOT, SAJDIK, VÁRNAI,
HEGEDŰS, DALLOS, FÜLÖP, BRENNER

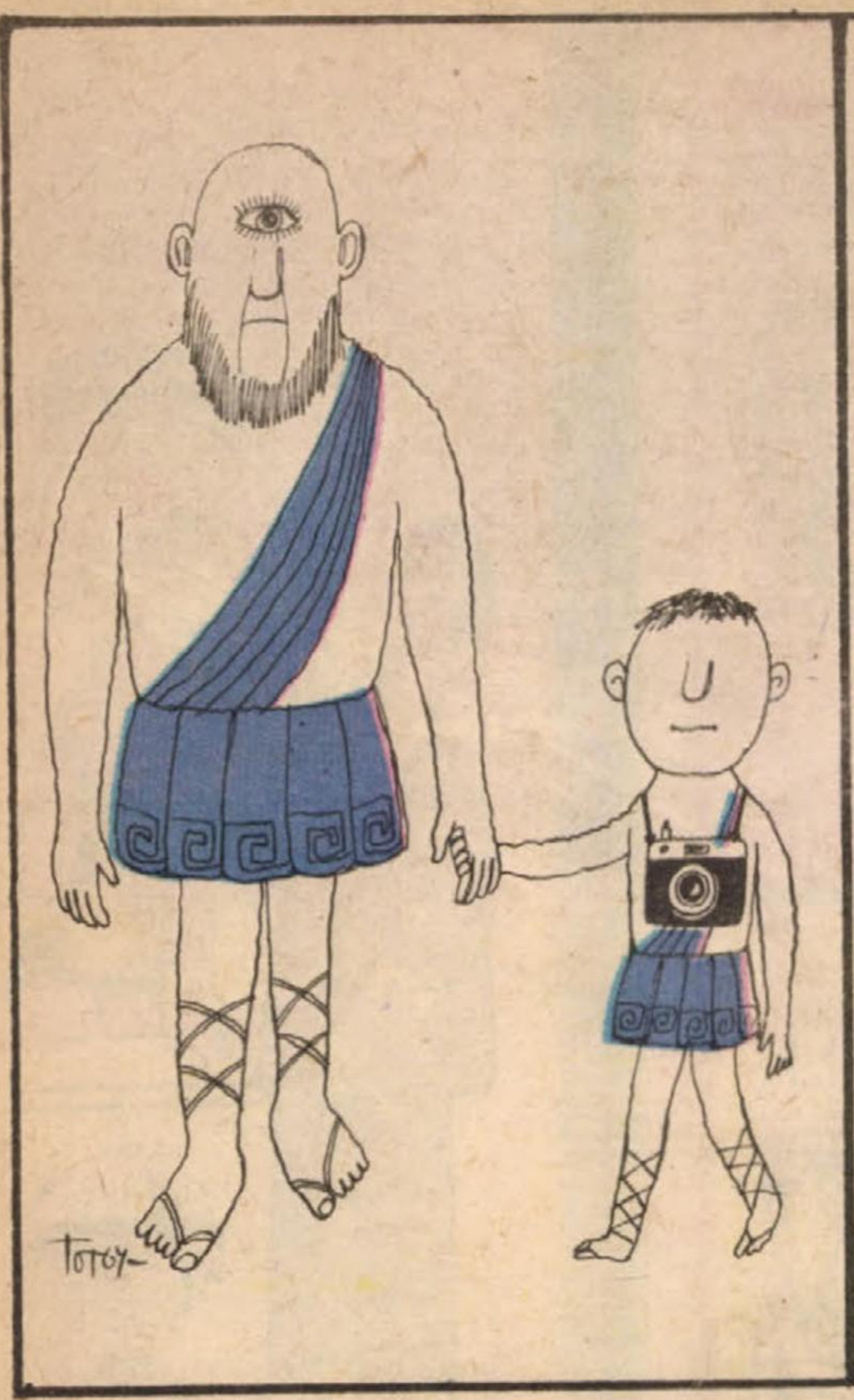

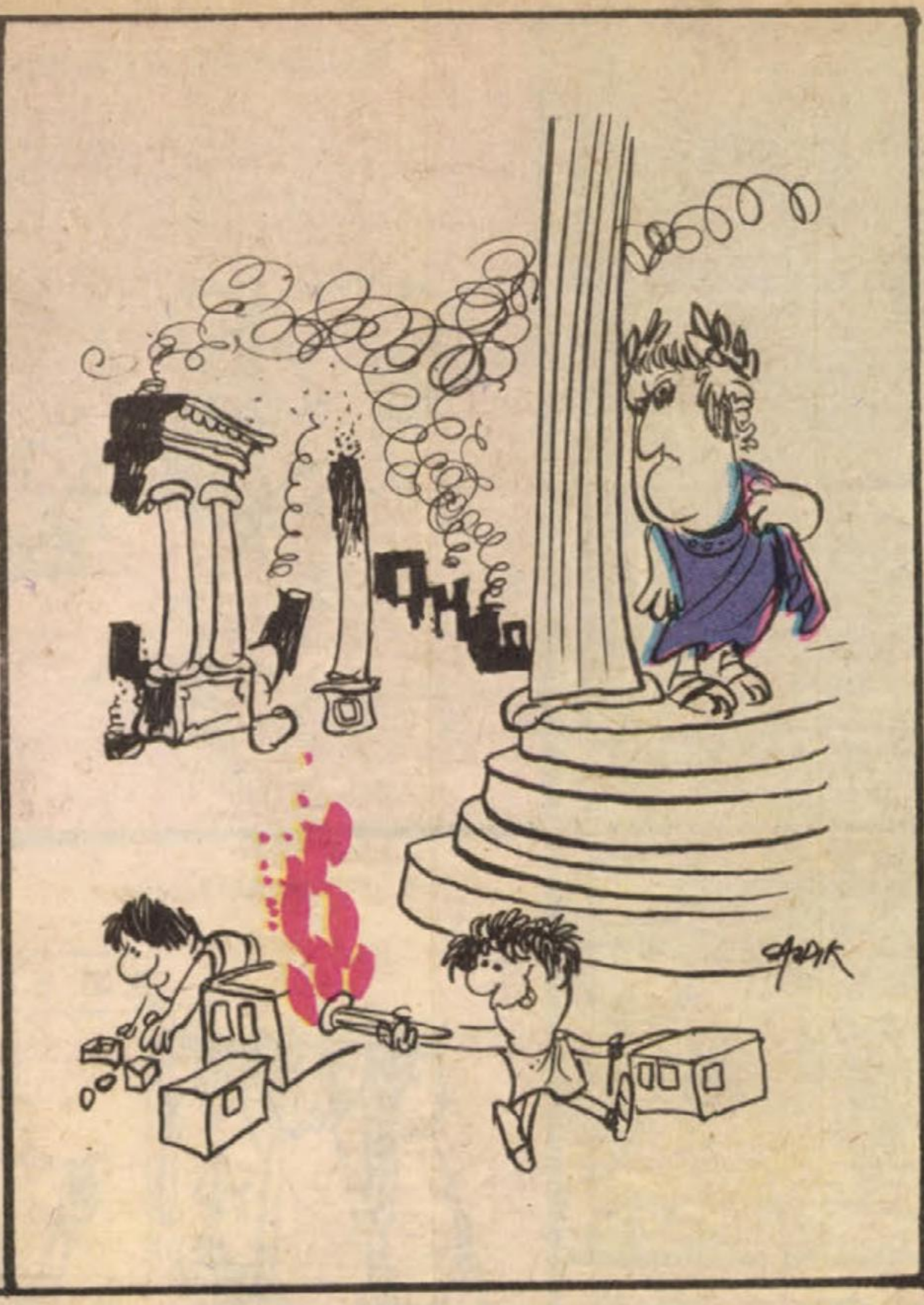

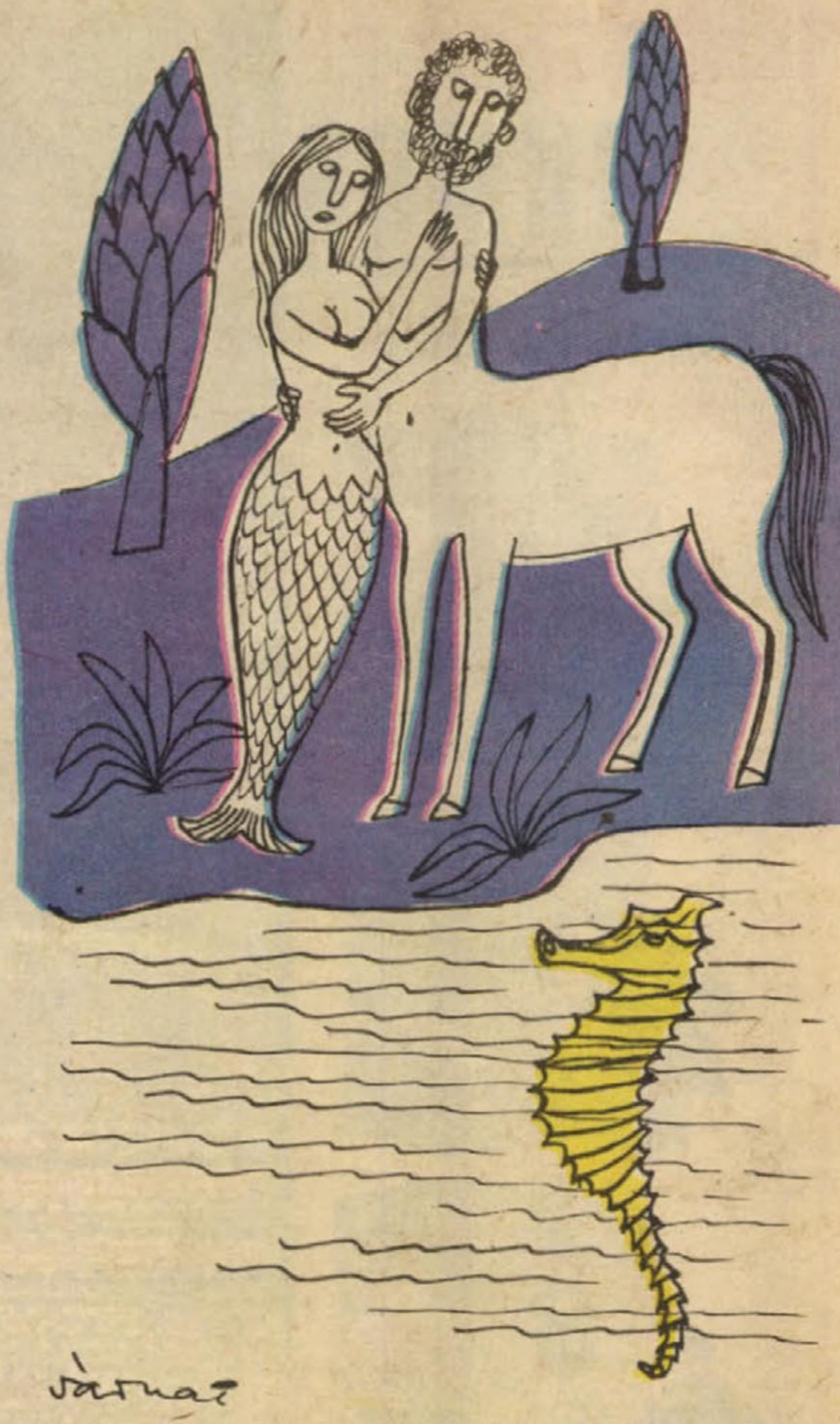

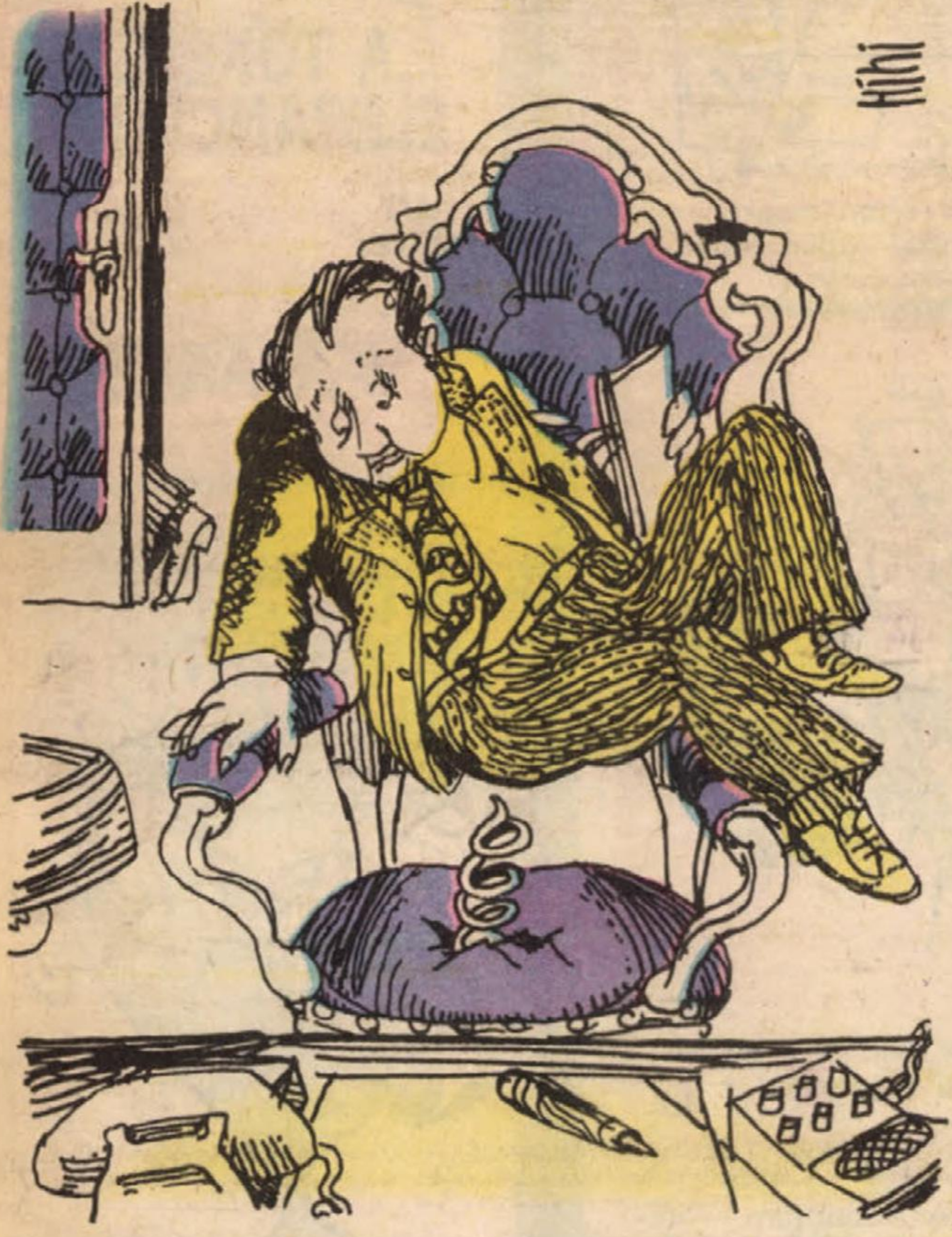

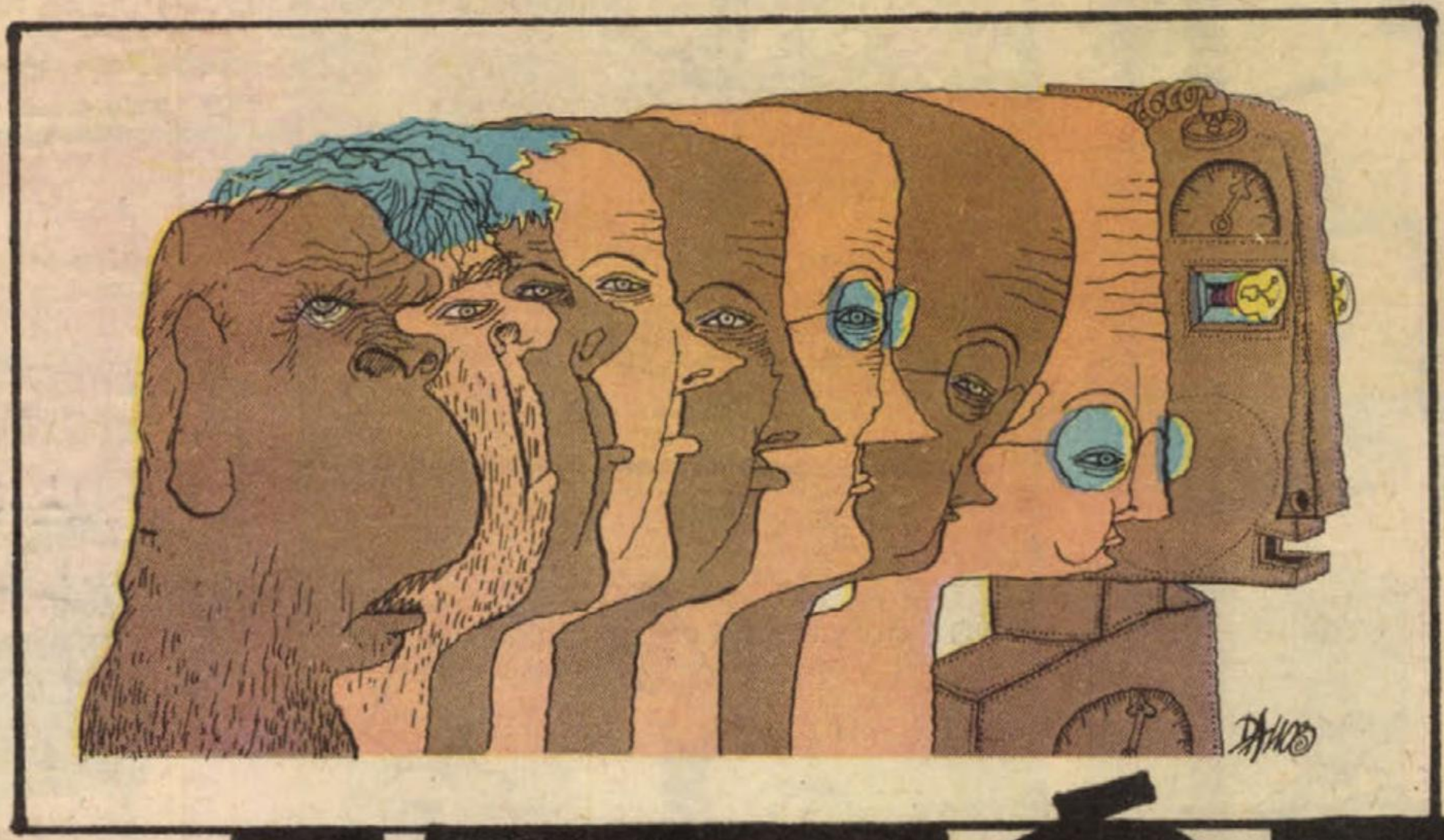

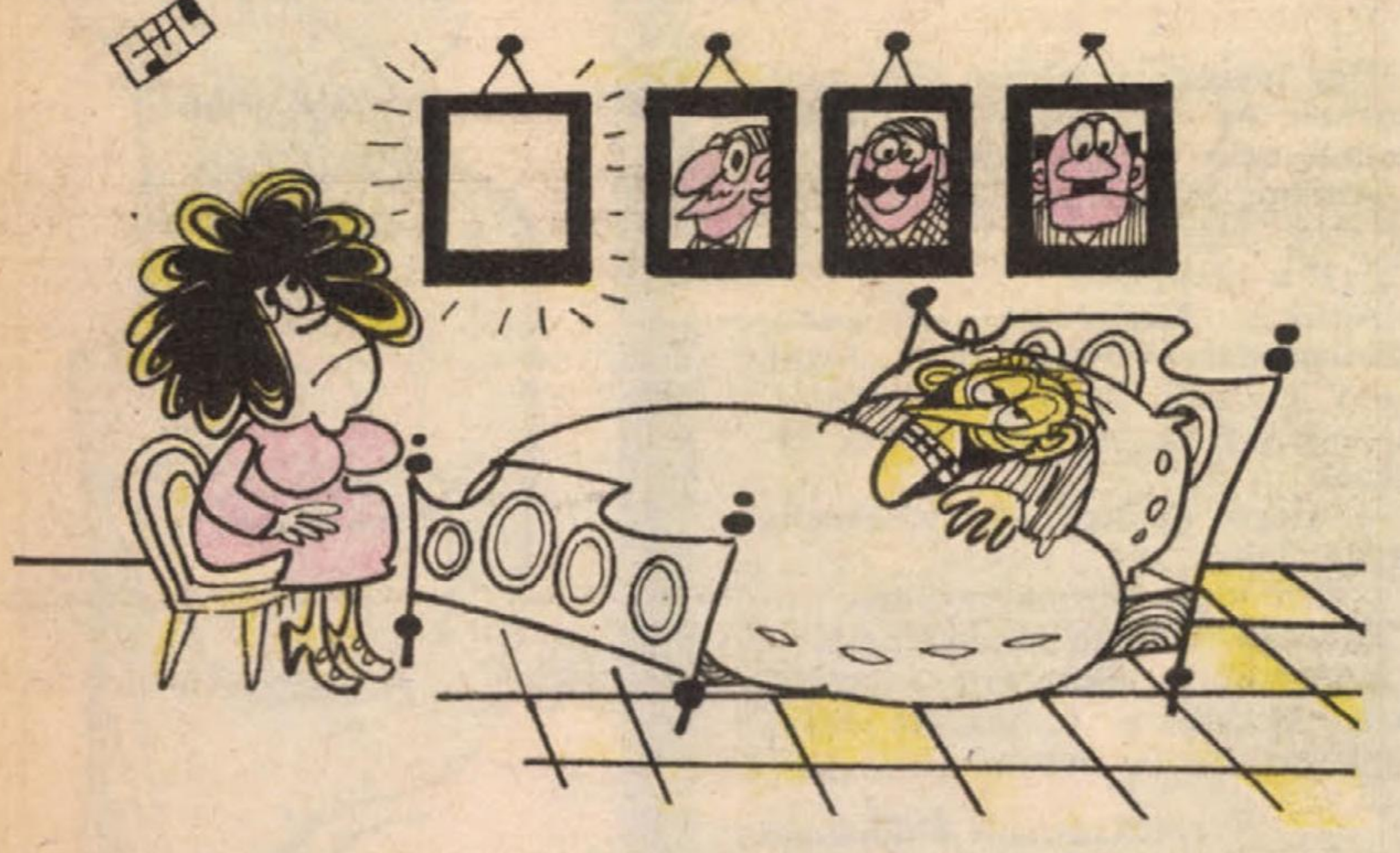

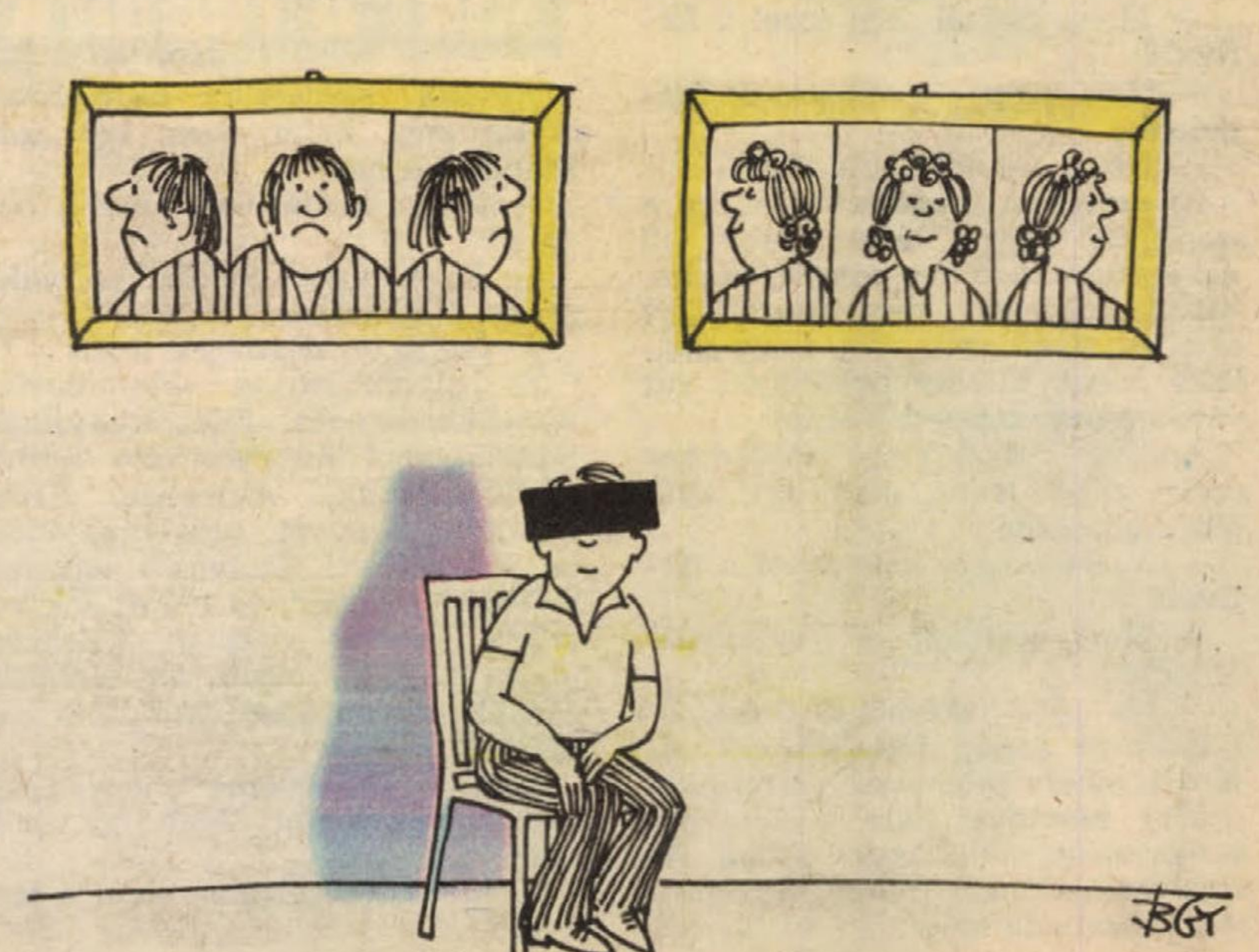

IMPORT HUMOR

BIZTOS, AMI BIZTOS

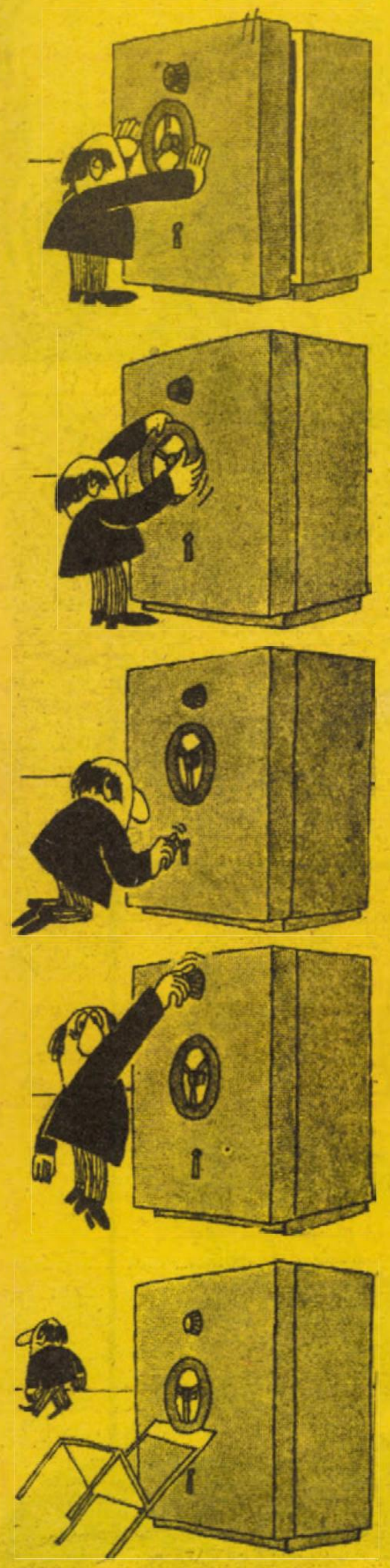

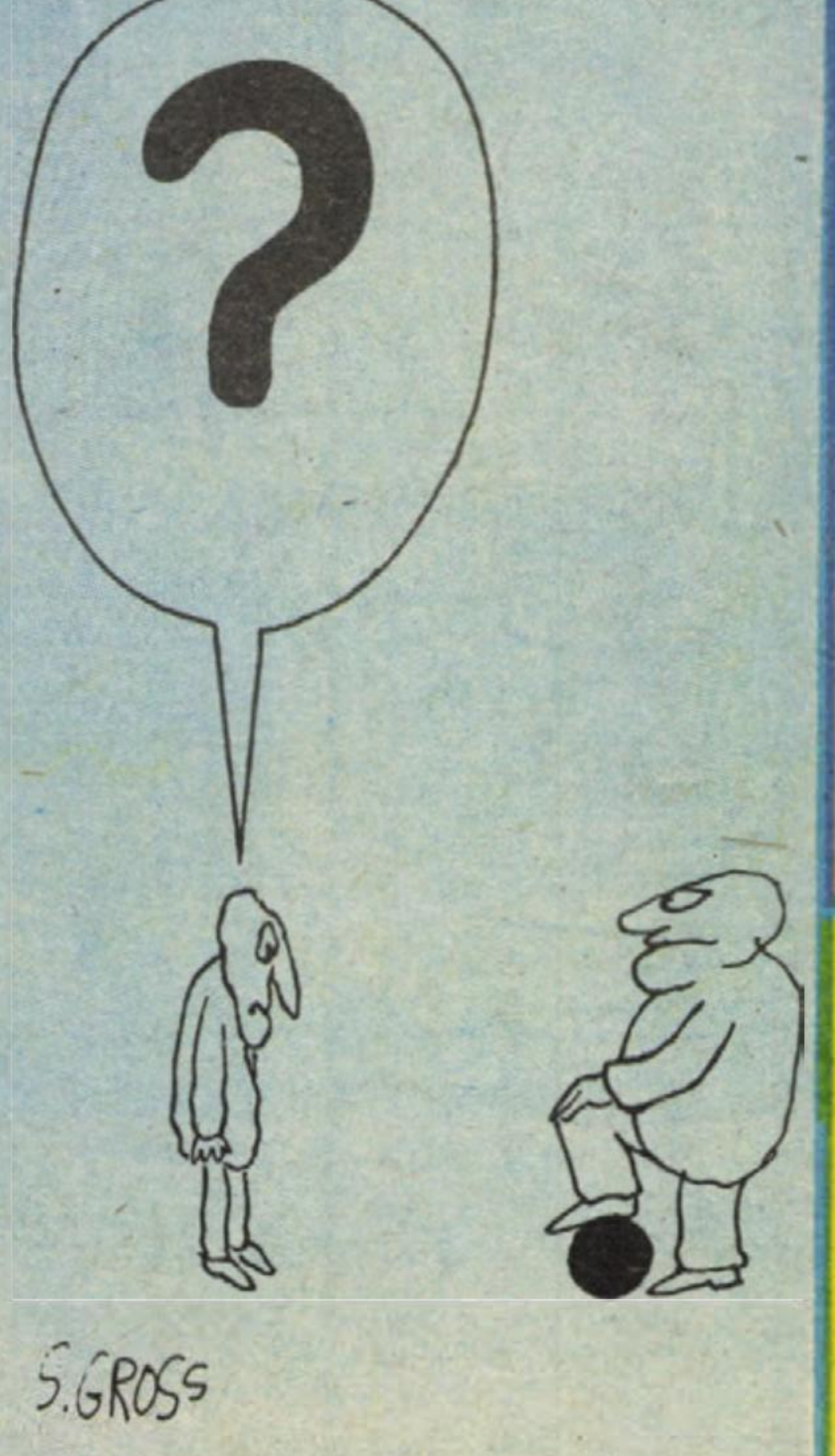

DRÁMA KÉT RÉSZBEN

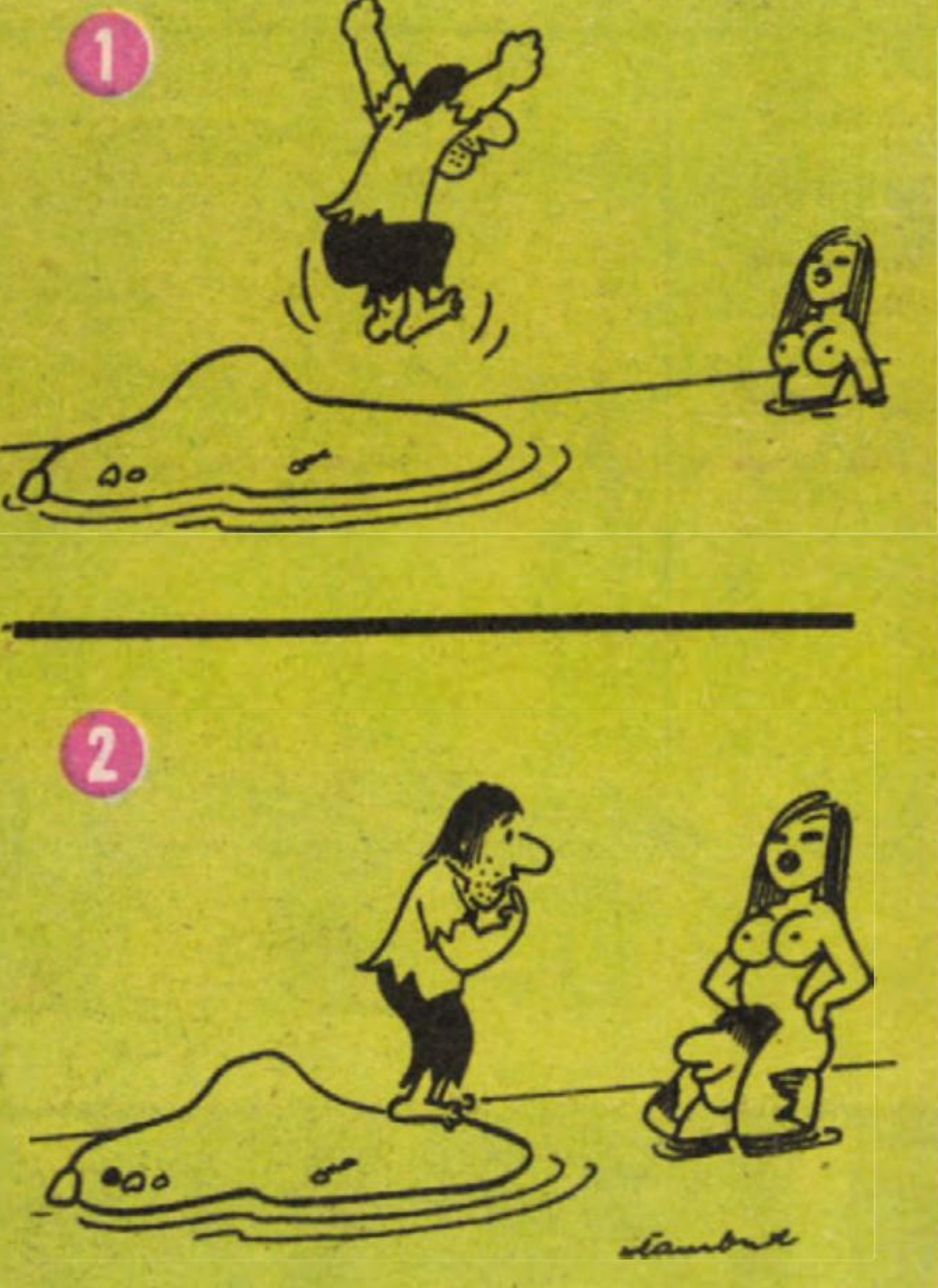

ELŐZÉKENY KISAUTÓS

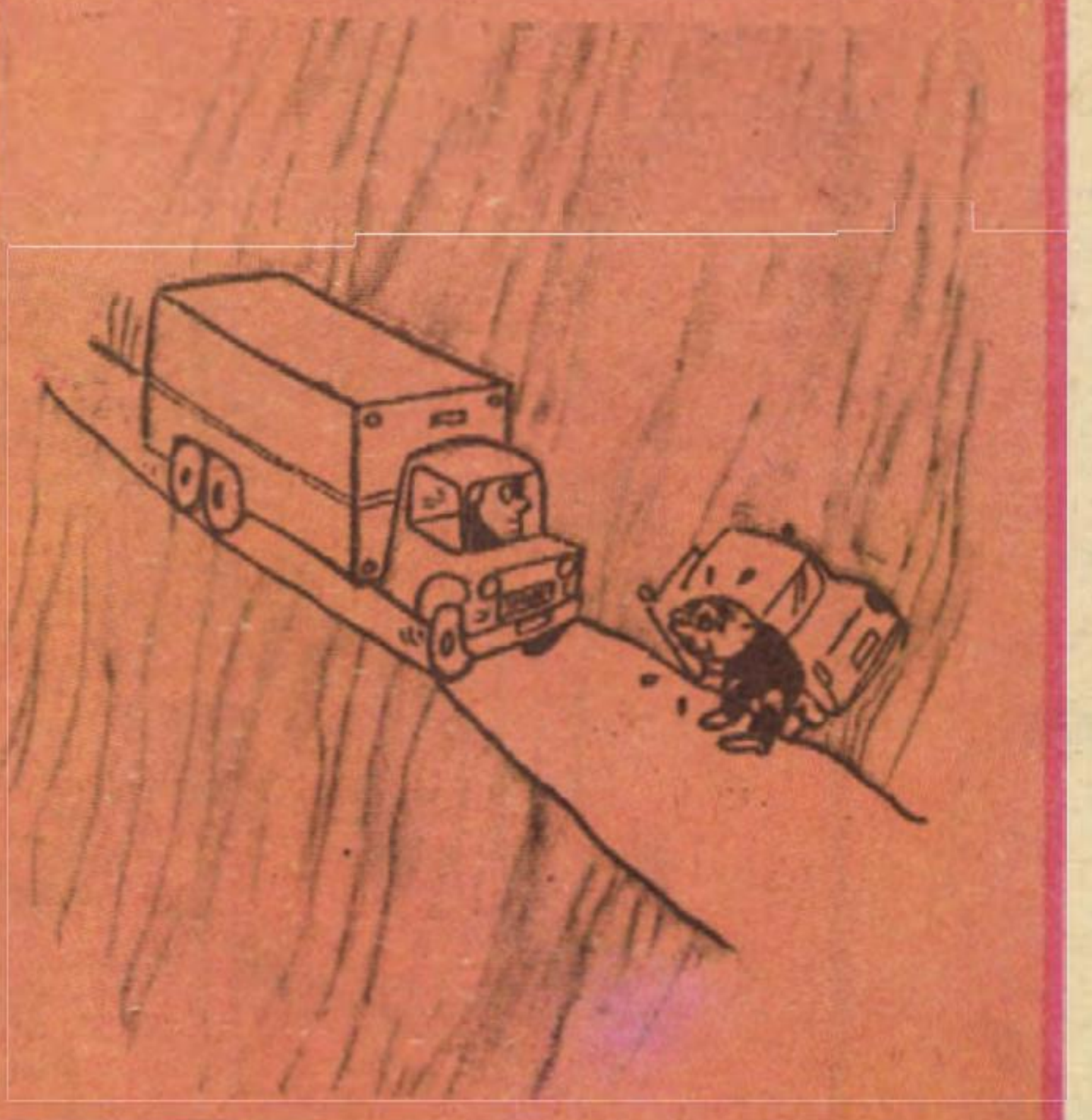

A VÁMNÁL

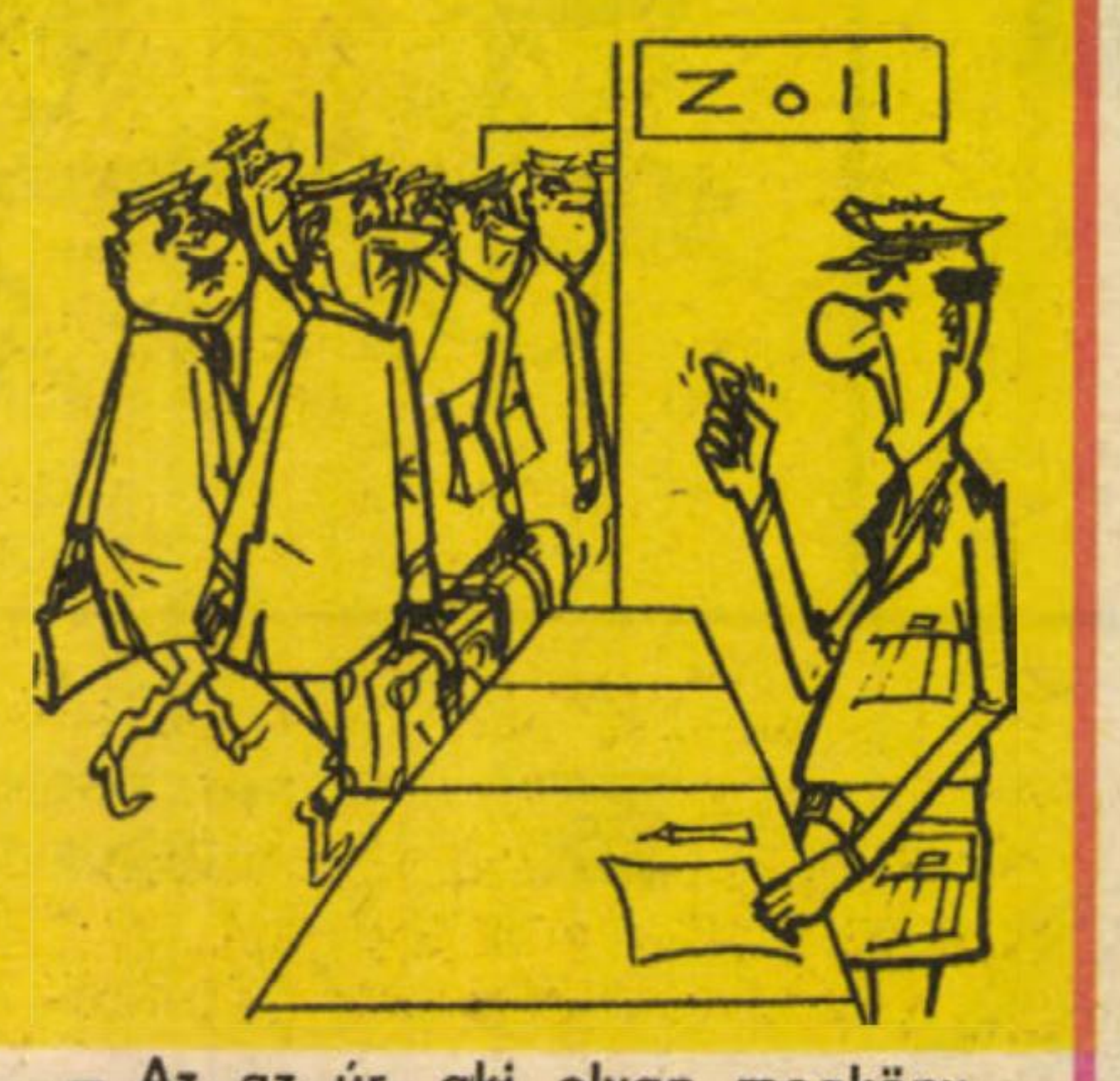

– Az az úr, aki olyan megkönnyebbülten mosolyog, jöjjön vissza egy percre ...

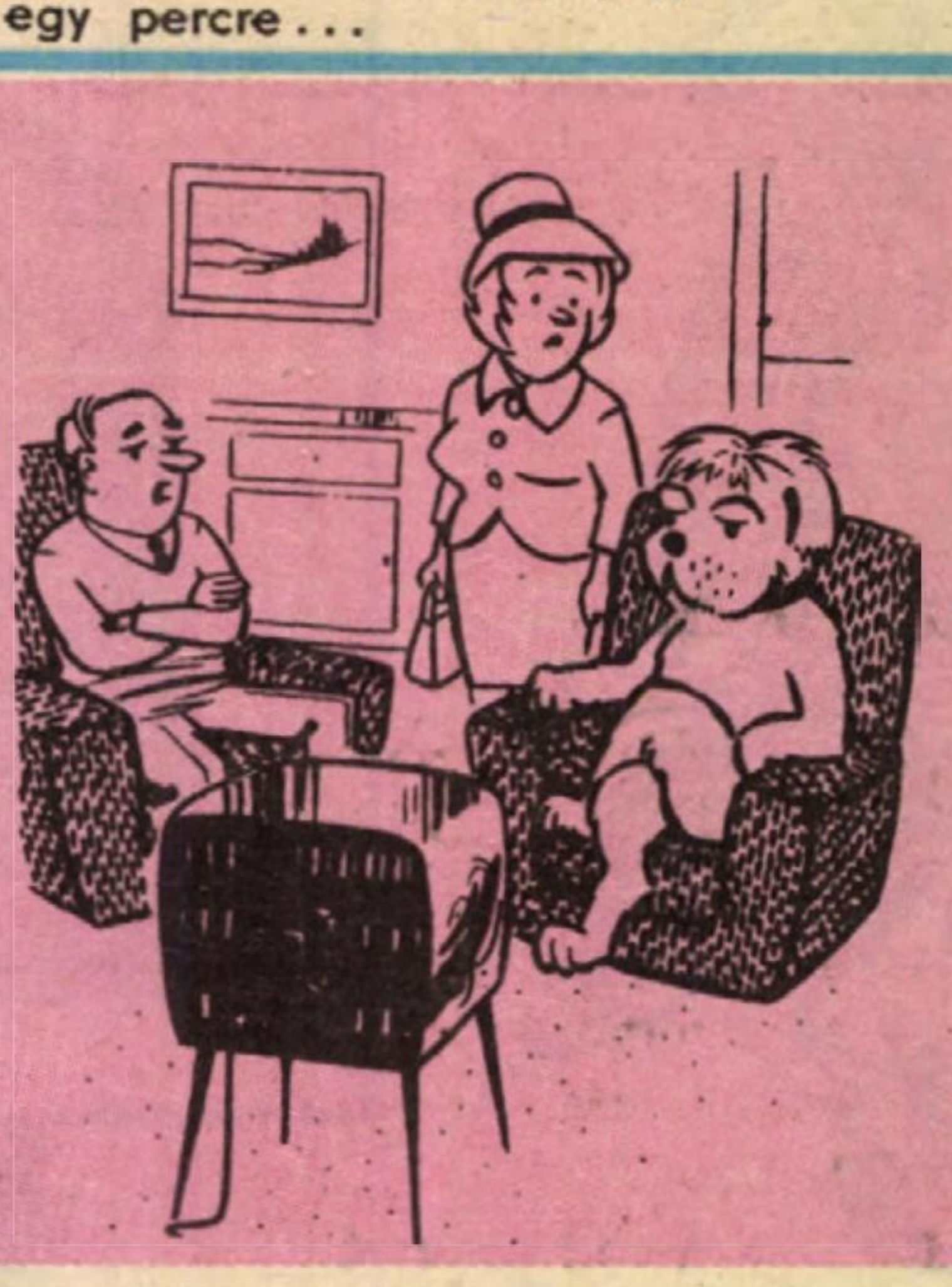

– Mit csináljak, ha egyszer a kedvenc műsora a Cicavízió?!

ALPHONSE ALLAIS:

MINT A TÖBBIEK

Amikor Madeleine először csalta meg Jeant, Jean így szólt Madeleine-hez:

— Miért csaltál meg ezzel a férfival?

— Mert szép! — válaszolta Madeleine.

— No jó — dörmögte Jean.

A szerelem mindenható. Ha a szerelmes akarja, semmi sem áll neki ellen. Amikor este Jean hazatért, teljesen megváltozott az arca és olyan szép volt, hogy mellette szent Mihály arkangyal rút varangynak tetszett volna.

Amikor Madeleine másodszor csalta meg Jeant, Jean így szólt Madeleine-hez:

— Miért csaltál meg ezzel a férfival?

— Mert gazdag! — válaszolta Madeleine.

— No jó — dörmögte Jean.

És még aznap feltalált egy eljárást, amely jelentéktelen munkaerővel lehetővé tette a lótrágya átalakítását mályvaszín plüssé. Az amerikaiak dollárözönnel árasztották el szabadalmát.

Amikor Madeleine harmadszor csalta meg Jeant, Jean így szólt Madeleine-hez:

— Miért csaltál meg ezzel a férfival?

— Mert olyan jópofa! — válaszolta Madeleine.

— No jó — dörmögte Jean.

És nyomban a Flammarion könyvkereskedés felé irányította lépteit, ahol megvásárolta kitűnő munkatársunk, Alphonse Allais legújabb könyvét, amelynek címe *Le az epével!* Elolvasta egyszer, elolvasta kétszer, és olyan jól beszívta ezt a valóban kivételes könyvet, hogy azon az éjszakán Madeleine majdnem kimúlt a nevetéstől.

Amikor Madeleine negyedszer csalta meg Jeant, Jean így szólt Madeleine-hez:

— Miért csaltál meg ezzel a férfival?

— Hát ... hogyismondjam — válaszolta Madeleine és furcsa fények csillantak meg kis szemében. Jean megértette és így dörmögött: — No jó.

*

Úgy hiszem, az olvasó nem unatkoznék, ha elmeséléném, mit cselekedett ezen az éjszakán Jean ...

Amikor Madeleine ötödször csalta meg Jeant ...

Jaj! a nemjóját!

Amikor Madeleine ezerszáztizennegyedszer csalta meg Jeant, Jean így szólt Madeleine-hez:

— Miért csaltál meg ezzel a férfival?

— Mert gyilkos — válaszolta Madeleine.

— No jó — dörmögte Jean.

És Jean megölte Madeleine-t.

Körülbelül ekkortájt történt, hogy Madeleine felhagyott azzal, hogy megcsalja Jeant.

(Magyarra átdolgozta
Bajomi Lázár Endre)

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

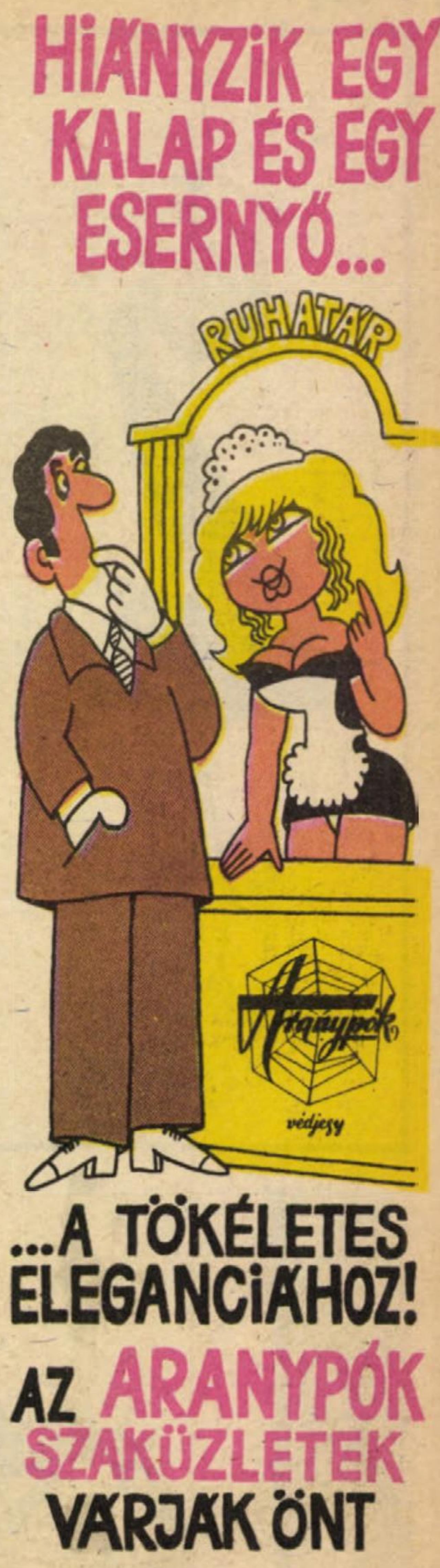
HIÁNYZIK EGY KALAP ÉS EGY ESERNYŐ...
RUHATÁR
Aranypók
védjegy
...A TÖKÉLETES ELEGANCIÁHOZ!
AZ ARANYPÓK SZAKÜZLETEK VÁRJÁK ÖNT

ÜDE LEHELET, JÓ KÖZÉRZET!
FINOM TEA, TERMÉSZETES SZÁJÁPOLÓ SZER KÉSZÍTHETŐ A „SZILASMENTI" KAKUKKFŰ CSEPPBŐL

BOROTVÁLKOZÁSHOZ
fabulon
ARCSZESZT
fabulon pre shave
pre shave
after shave
fabulon after shave

ENGEM NEM LEHET
KENYÉRRE KENNI, DE A VAJAT IGEN!!!
TEJIPAR

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK
HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

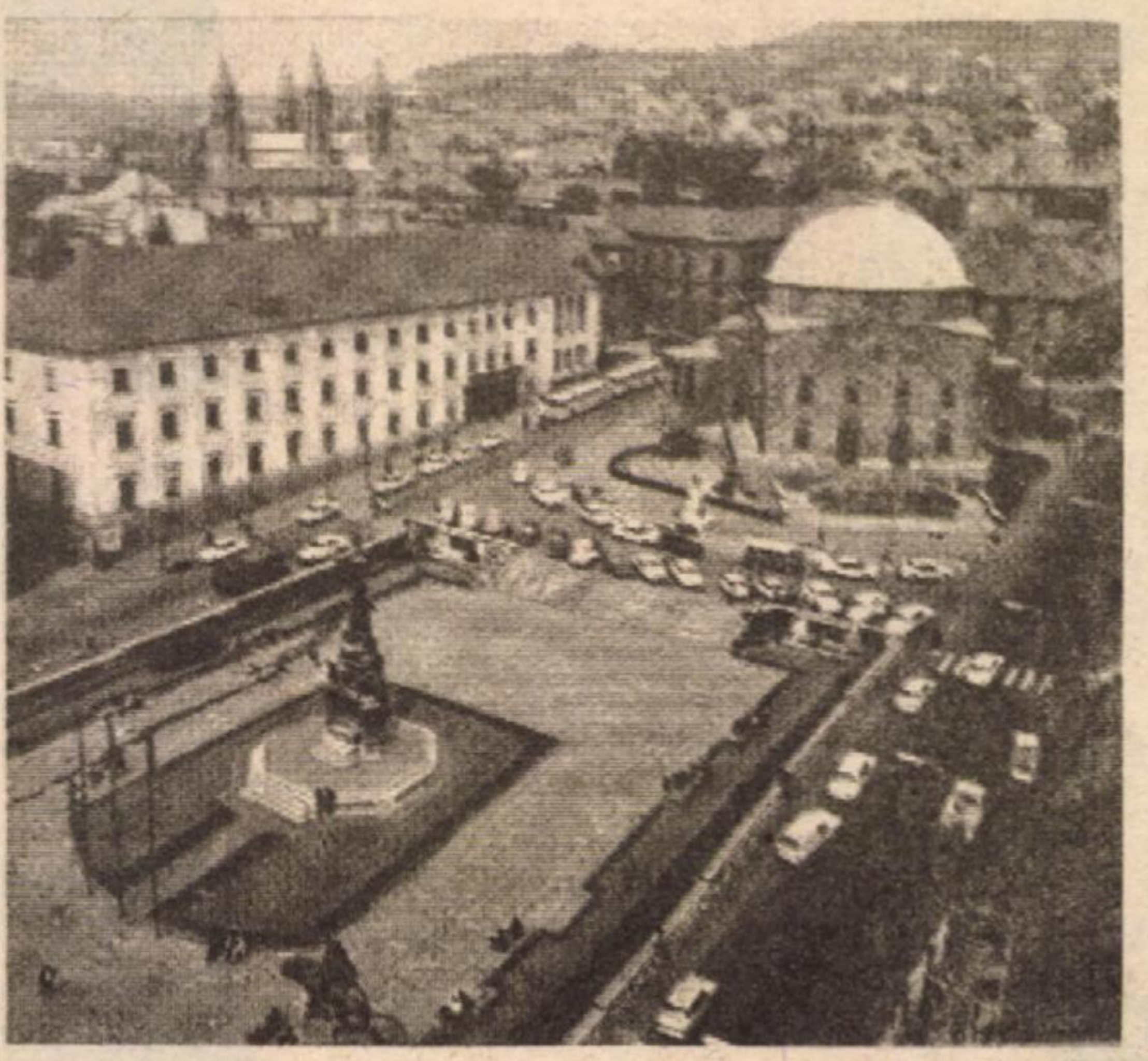

Szeged Rákóczi-Statue

Nem vagyunk szőrszálhasogatók, de talán helyesebb lett volna ezt írni a kép alá: „Pécs — Széchenyi Square."

(Az IBUSZ egyik prospektusában észlelte Komáromi Zsuzsanna, pécsi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

gyarapodik még egy-egy — elkésett, de el nem mulasztott — levéllel. A fiataloknak szinte valamennyi rétege képviseltette magát a társasjátékban: mechanikai műszerész, bérelszámoló, pedagógus, kőműves, kórházi asszisztens, gépírónő, katona, gimnazista, főiskolás, műszaki rajzoló, háziasszony, nyugdíjas, villanyszerelő, technikus, karosszérialakatos...

Nemcsakhogy szinte valamennyi, hanem még annál is több.

(A Magyar Ifjúságból ollózta ifj. Varga Sándor, esztergomi olvasónk)

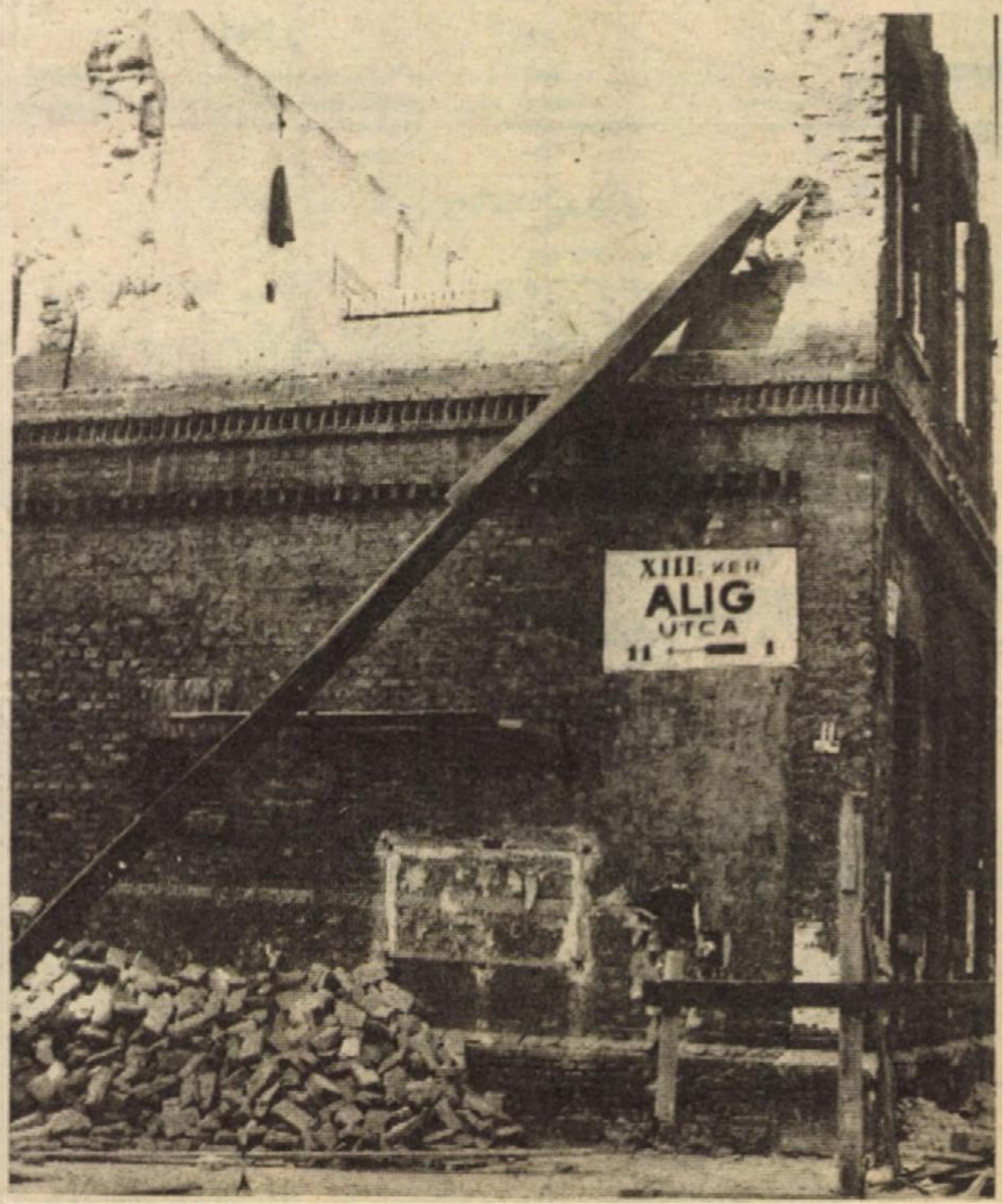

Alig bizony! Sőt, ha egész pontosak akarunk lenni, már csak alig-alig ...

(Lakatos András felvétele)

GYÖRE IMRE

ABC

A szabadságon van
B elutazott
C nem található
D hallgat
E nem mond semmit
F illetéktelen
G betegség
H haláleset
I szülés } miatt zárva
J áruátvétel
K félévi leltár
M sóskát szed
N viszont spenótot
O kertet művel
P ő az, akinek
O a kertjét műveli
R a helyes kiejtést gyakorolja
S elhatárolja magát
T most foglalja el álláspontját
U éppen csak úgy ahogy
V ezzel szemben viszont
Z kereket köt
X kereket old
Y tolja a szekér farát

egyszóval mindenki dolgozik
vagy a jól végzett munka jutalmát élvezi
kivéve engem meg a Gellérthegyet,
mivel mi ketten egyébbel nem törődve
csapd le csacsit játszunk reggeltől estig.

(A költőnek „Elröpültek a lángosok" című, most megjelent kötetéből.)

A STADIONBAN

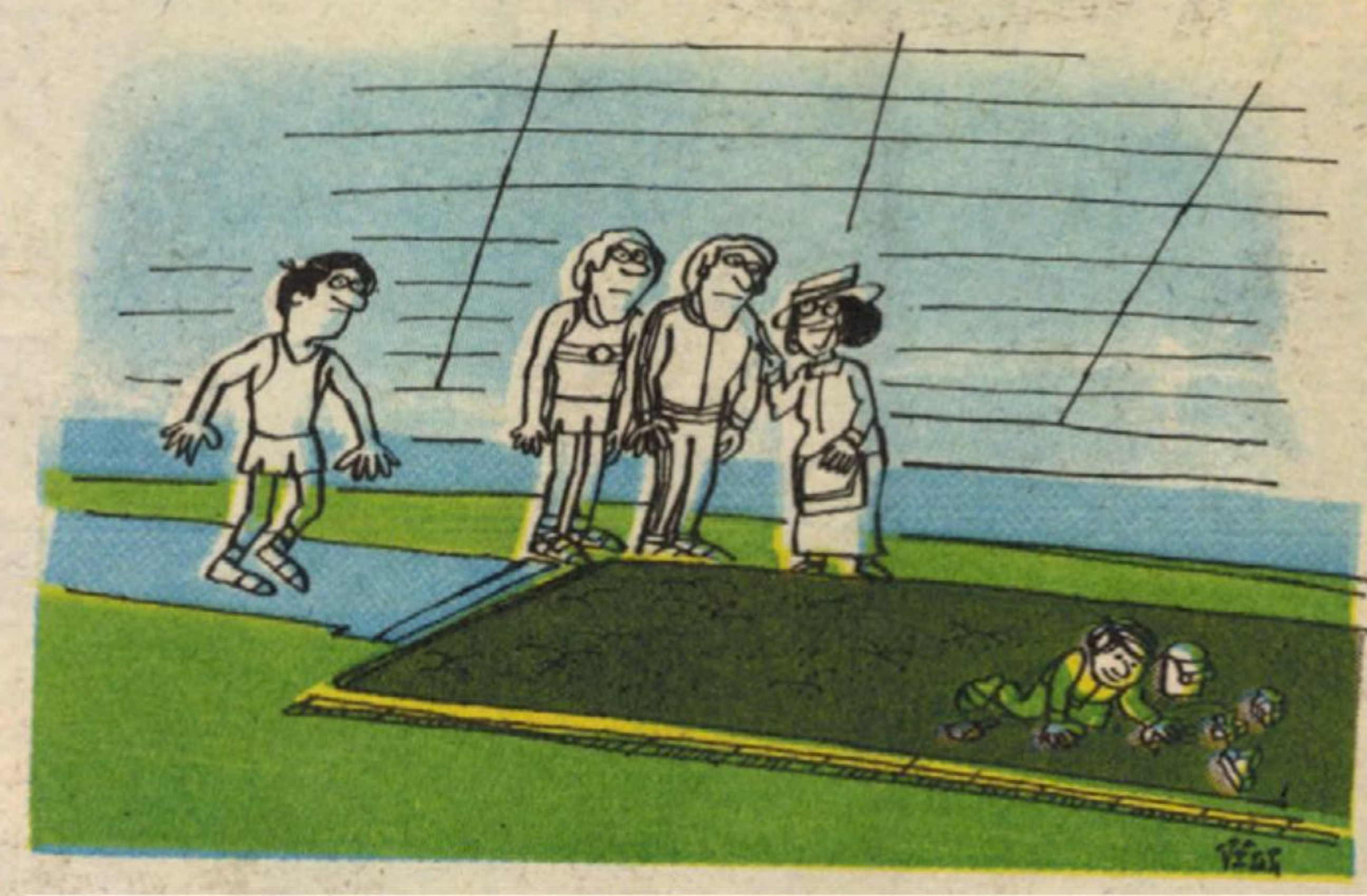

– Tudják, a városi játszóterek olyan zsúfoltak!

TÜRELMETLEN NÉZŐ

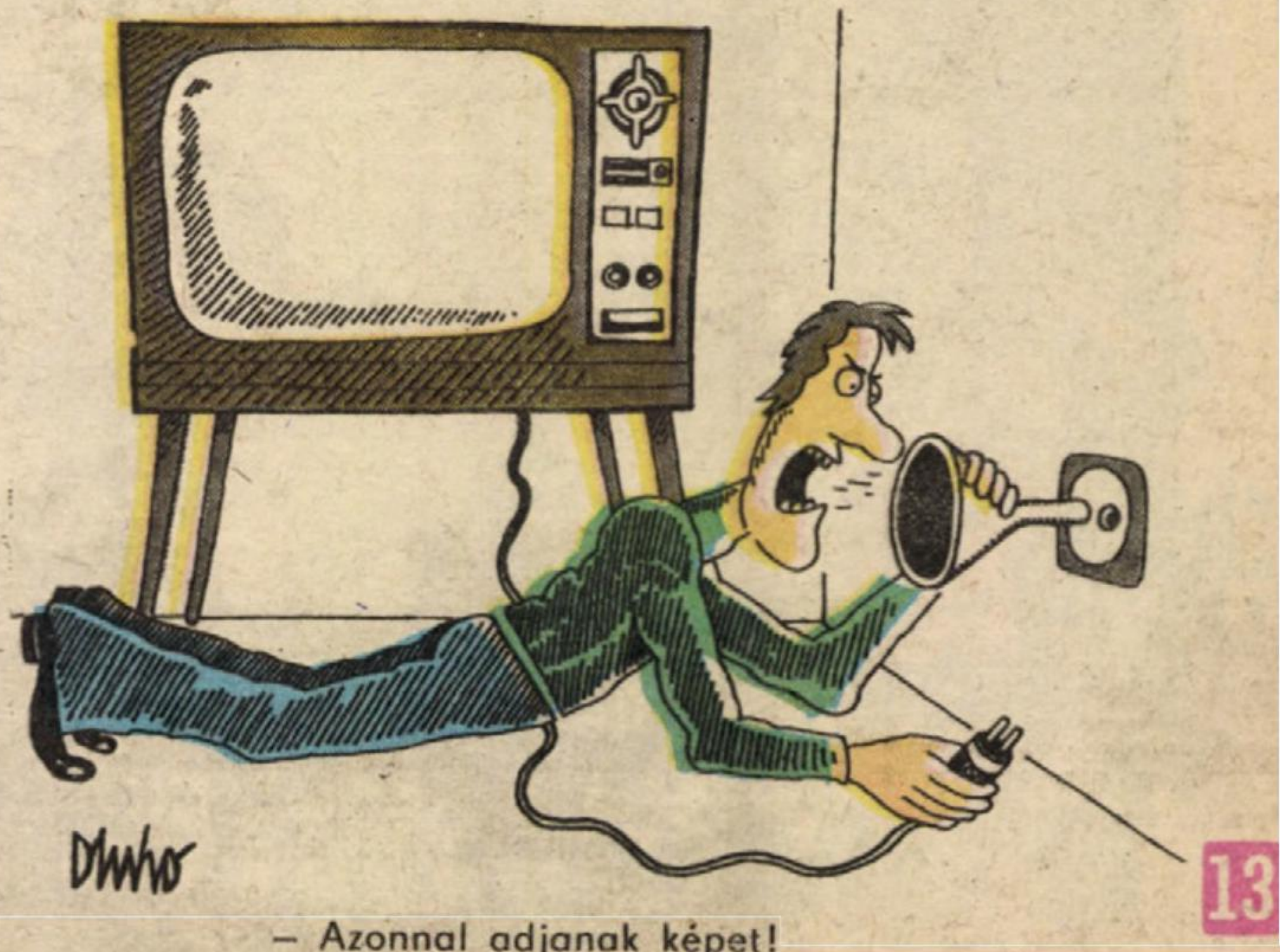

– Azonnal adjanak képet!

Megjelent

LUDAS MAGAZIN

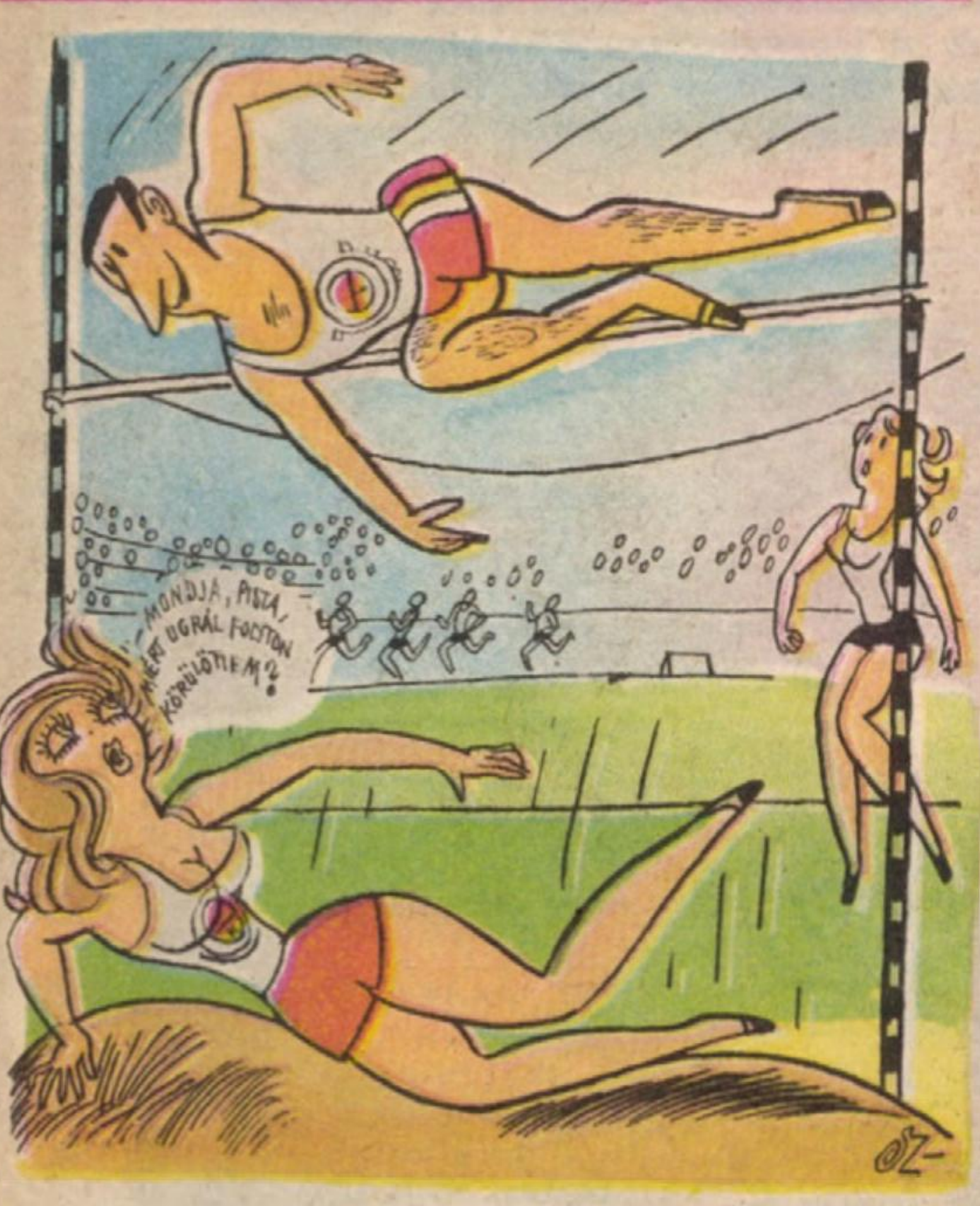
MONDJA, PISTA, MIÉRT UGRÁL FOLYTON KÖRÜLÖTTEM?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

A skót New Yorkba érkezik és amikor kiszáll a hajóból, látja, hogy egy búvár kapaszkodik ki a partra.

— Nahát! — kiált fel elsápadva. — Nem is tudtam, hogy gyalog is át lehet jönni!

ÁLLATI SÍRVERSEK

①

Ez a vége minden **szúnak**,
a rövidnek, a hosszúnak:
addig percegett magában,
amíg elfásult a fában.

②

Itt nyugszik egy nyamvadt, nyúzott,
embervérre szomjas **szúnyog.**
Adjatok vért! – így zümmögött.
S szörnyethalt a fülem mögött.

③

Jó szövetek, finom kelmék
foglalkoztatták őkelmét;
komoly **moly** volt, s csupa bűbáj.
Sírba tette a sok műszál.

④

Egy **hőscincér** nyugszik itten.
Neve nincs az obeliszken.
Mi zavarja örök álmát?
Sírján táncolnak a – gyávák!

⑤

Lámpás voltam, folyton égtem,
mégis sötétségben éltem.
Jánosbogár volt a nevem.
Mondd, érdemes volt fénylenem?

Székely Dezső

IDÖZAVAR

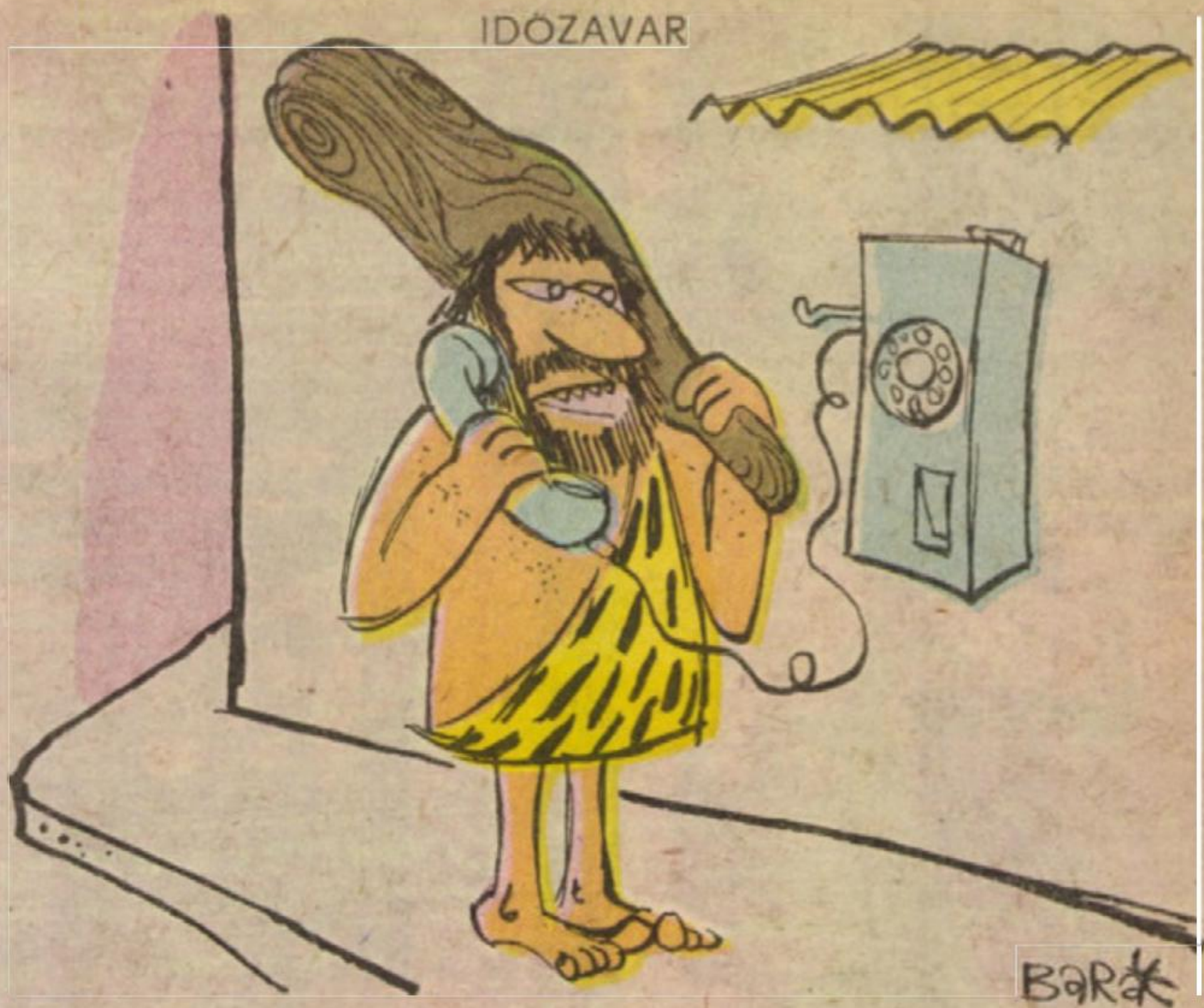

– Halló, pontos idő? Tessék mondani, melyik században élünk most? . . .

IDOJARASJELENTES

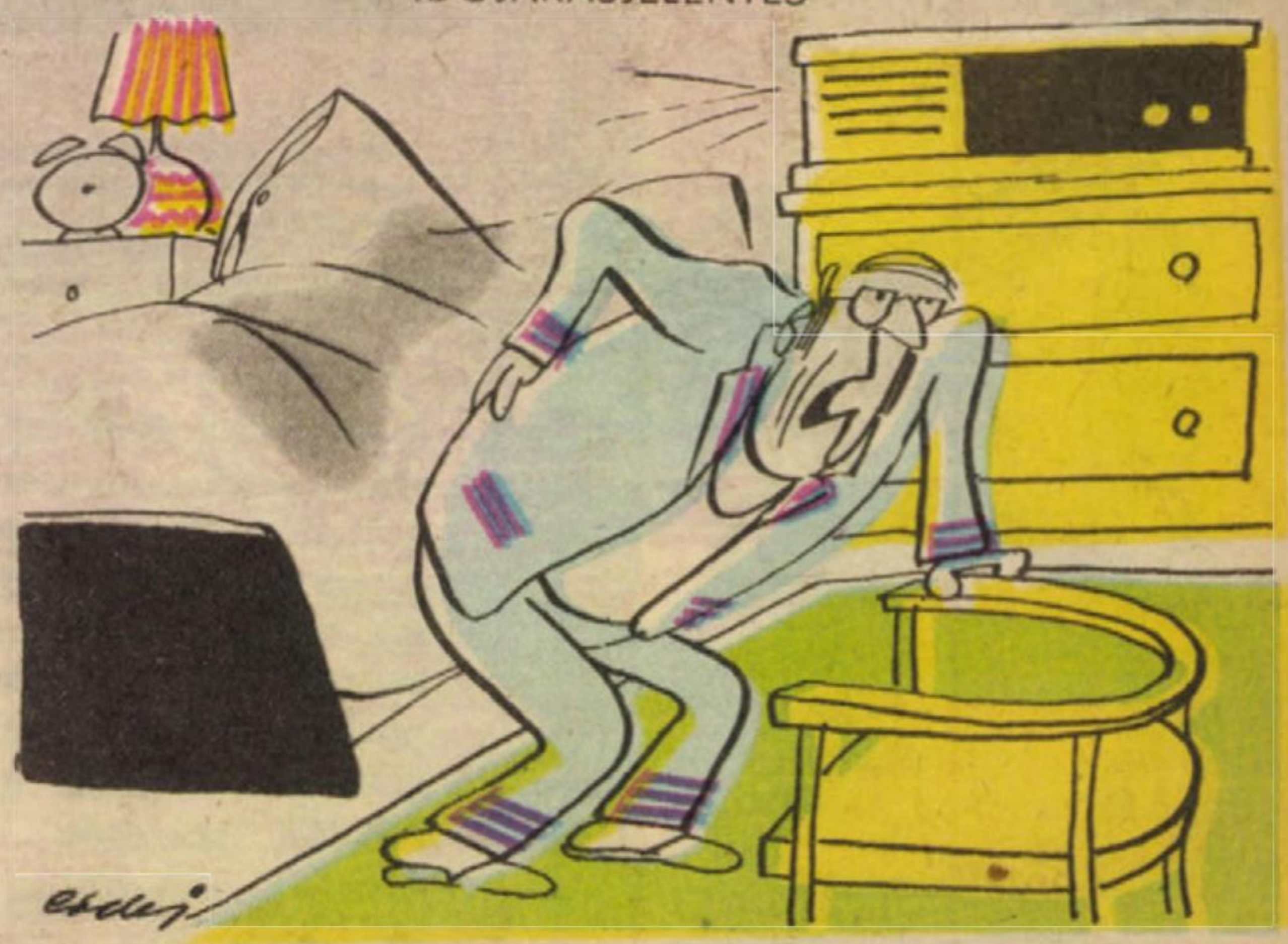

– Most kinek higgyek: a rádiónak, vagy a csúzomnak?

VIGASZTALAS

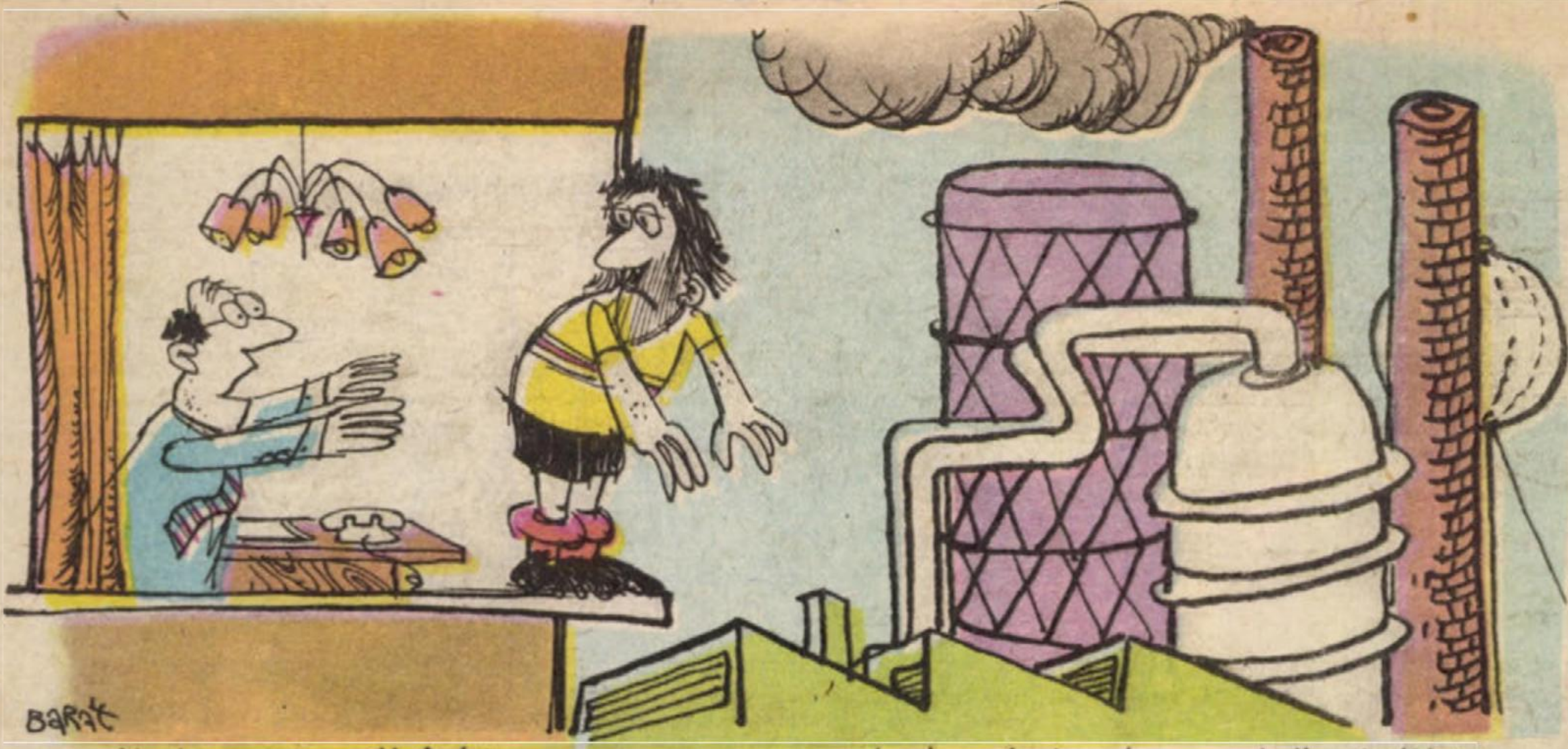

– Ne keseredjen el! Azért, mert nem megy magának a foci, még nem kell mindjárt dolgoznia!

KUTYABOLOND

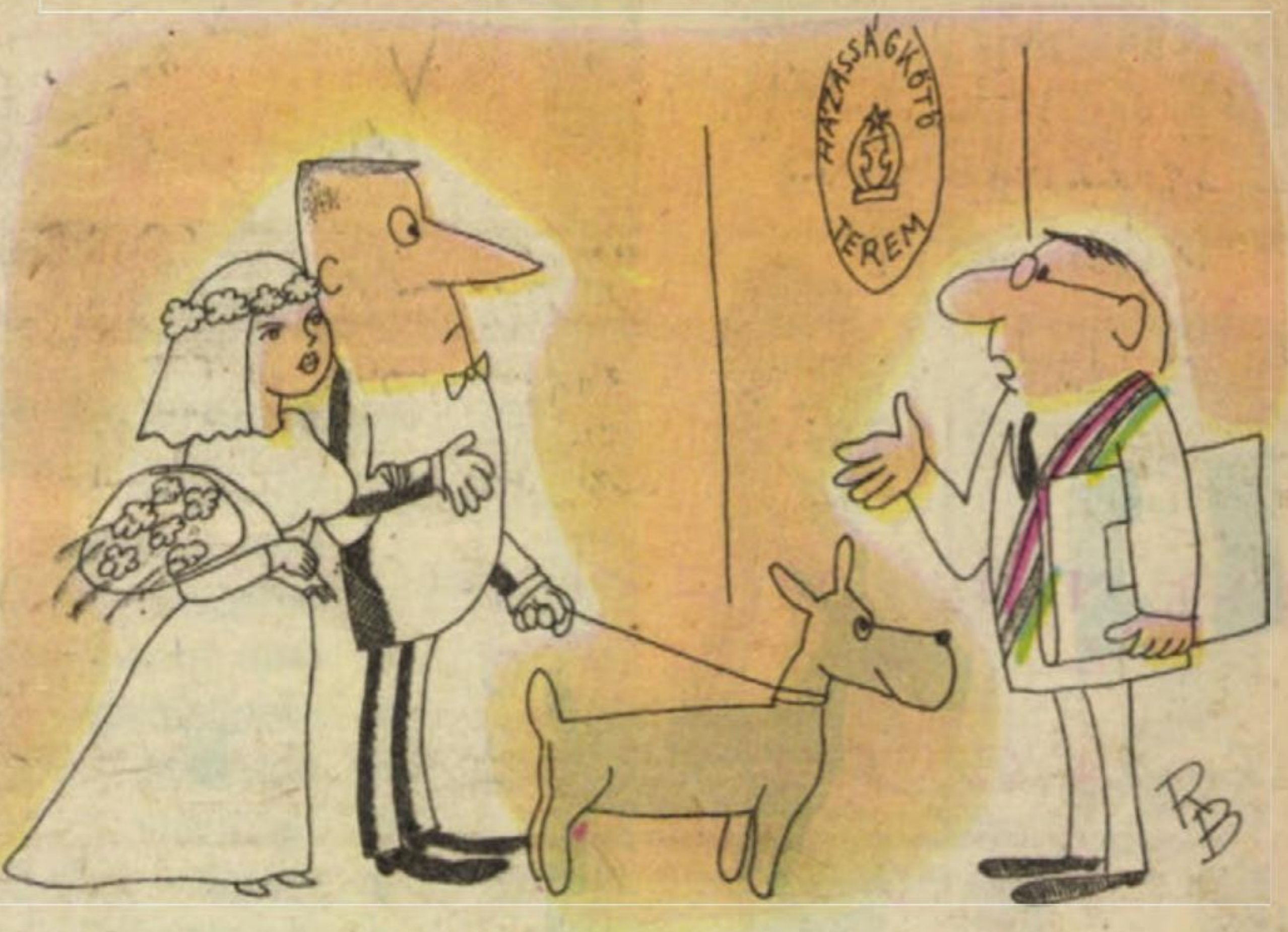

– Biztos, hogy nem tud egy félóráig meglenni a kutyája nélkül?

Fekete humor

BESZÉDES ASSZONYKA

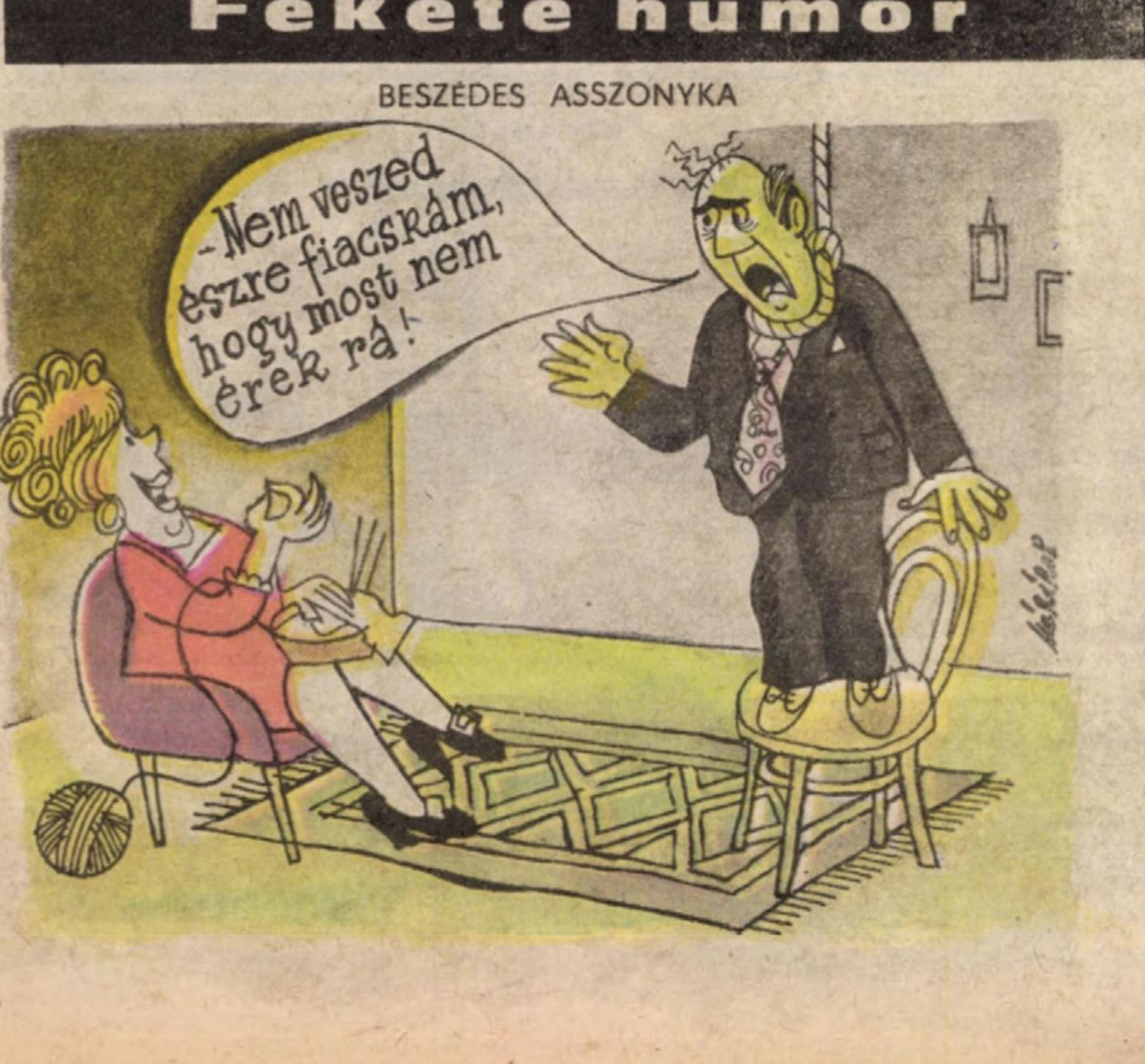
–Nem veszed észre fiacskám, hogy most nem érek rá!

KERDEZ A GYEREK

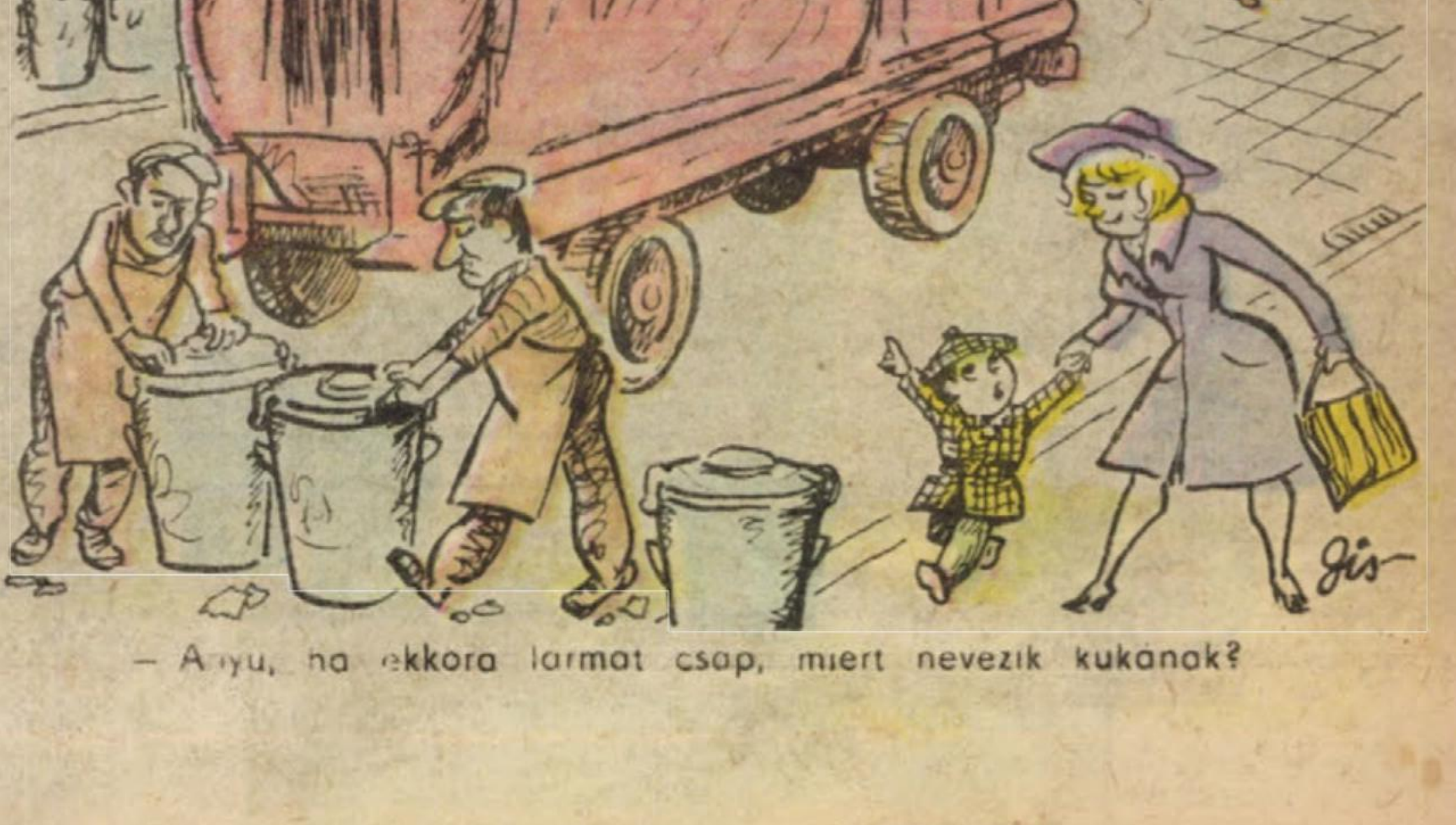

– Anyu, ha ekkora lármát csap, miért nevezik kukának?

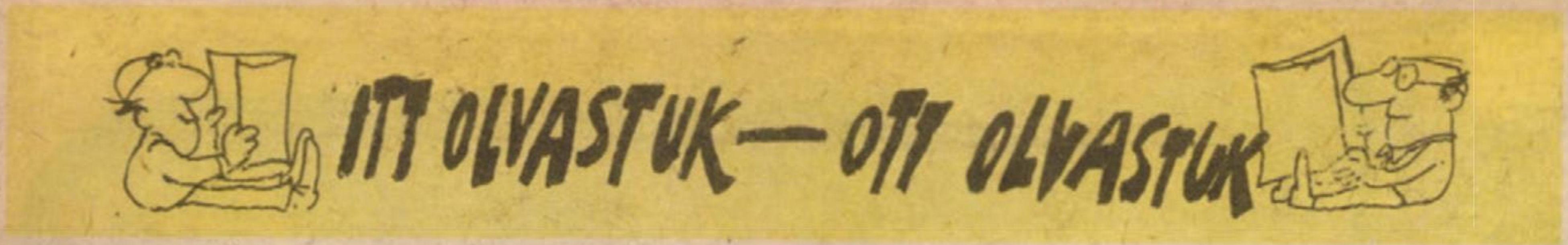

ERKÖLCSI ALAP

A Nice-Soir című dél-franciaországi hetilap írja: egy szenvedélyes rulettjátékos (akinek nevét egyelőre titokban tartják) 450 ezer frank kártérítésre perelte a cannesi kaszinót. A játékos azzal a kéréssel fordult néhány héttel ezelőtt a kaszinó igazgatóságához, hogy tiltsa őt ki a játéktermekből. (Az ilyen ügyekben szakértő nizzai lap szerint ezt a kétségbeesett lépést időnként az igazán szenvedélyes játékosok azért teszik meg, mert különben nem tudnának ellenállni a csábításnak és bemennének a játéktermekbe.) A cannesi kaszinó elfogadta a kérést és a névtelen szerencsejátékost három hónapra kizárták. A kaszinó őrsége azonban figyelmetlen volt, s a játékszenvedélytől űzött férfiú egy este mégis belopózott a rulett-terembe, ahol hajnali háromig 400 ezer frankot vesztett. Most azon az alapon perelte be a játékkaszinót, hogy az őrök figyelmetlenségéért az igazgatóság felelős. A keresetben az 50 ezer frank ráadást „erkölcsi kártérítésként” igényli.

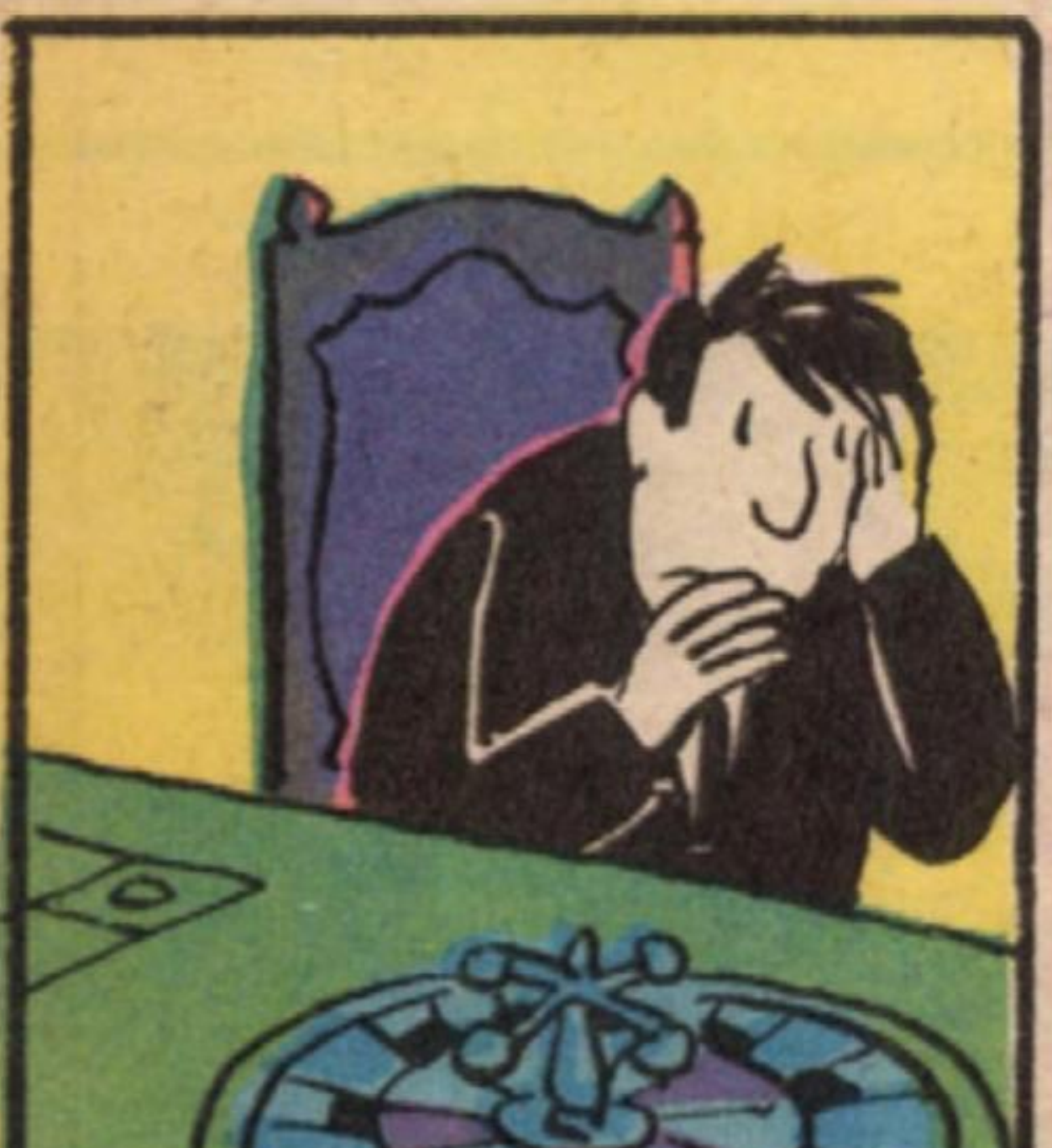

A KÖVET KAVIÁRJA

A londoni Daily Mail közölte: az Egyesült Államok ismét egy dúsgazdag üzletembert nevez majd ki londoni nagykövetnek. Az új diplomata neve Wiley Buchanan és vagyonát telekspekuláción szerezte. A Daily Mail a várható kinevezést a következőképpen indokolja: „Buchanan az egyetlen a diplomáciai testület tagjai közül, aki elég gazdag ahhoz, hogy nagykövet lehessen Londonban. Az Egyesült Államok angliai diplomáciai képviselőjének ugyanis olyan társadalmi kötelezettségei vannak, amelyeket a külügyminisztériumi fizetésből nem lehet fedezni. Walter Annenberg könyvkiadó például ötéves londoni szolgálata alatt legalább évi 100 ezer fontot fizetett ki különböző számlákra a saját zsebéből”.

Az információt a New York Times is átvette, ám fanyarul hozzátette: „Jó lenne, ha a legfontosabb diplomáciai posztokra nem aszerint válogatnánk az embereket, hogy ki tudja megfizetni a kaviárt”

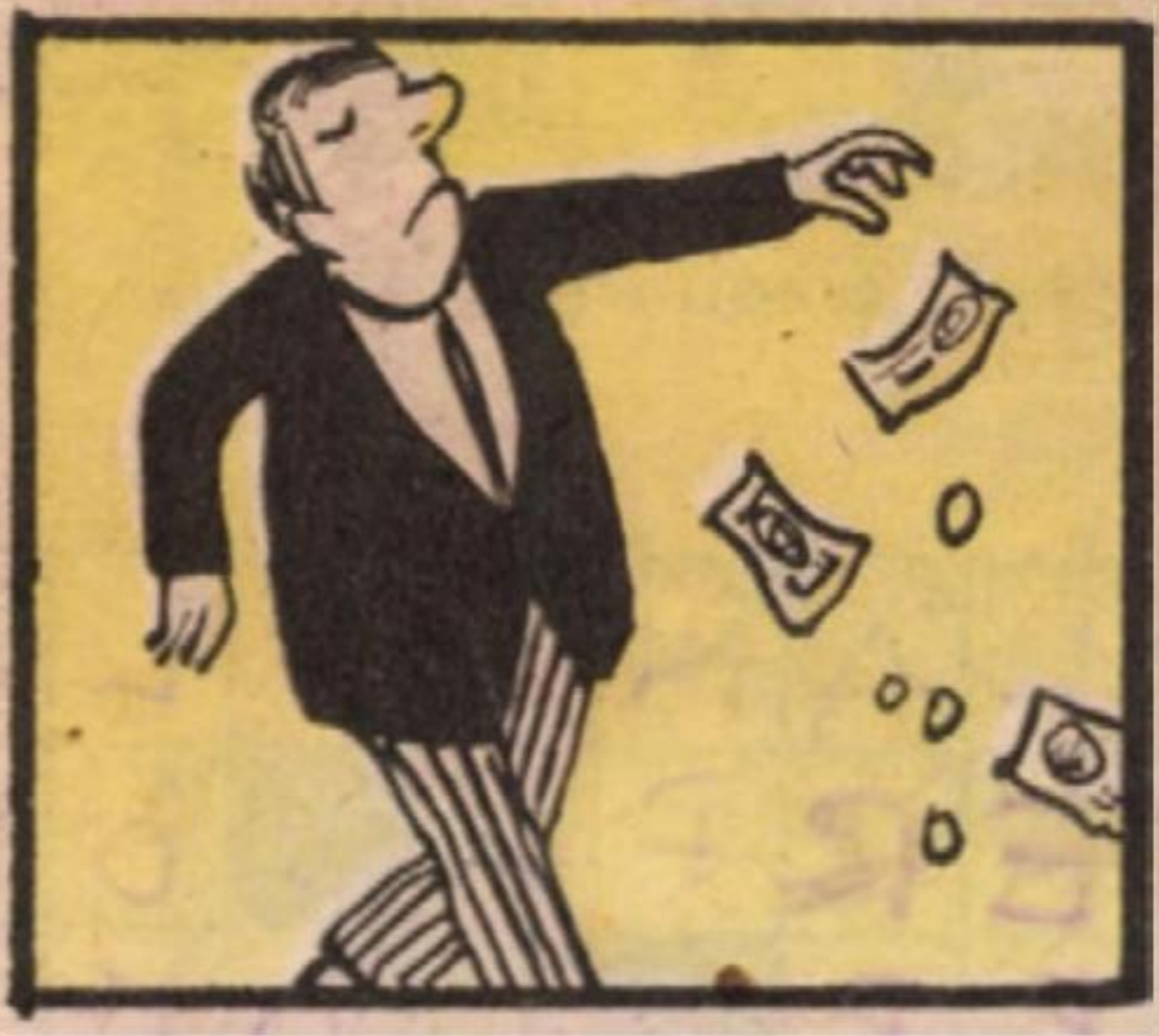

ALKOHOLSZONDA

Lord Marples, Nagy-Britannia jelenleg 66 éves volt közlekedésügyi minisztere vezette be a szigetországban az autóvezetők alkoholszondázását. Az ő nevéhez fűződik a „Ne vezess, ha ittál” nevű tömegmozgalom is.

Lord Marplest a múlt hét végén a londoni kerületi bíróság 108 font pénzbüntetésre ítélte, mert — az Evening Standard fogalmazása szerint — „olyan részegen vezetett, hogy majd meggyulladt a lehelete. Szondázni sem kellett”.

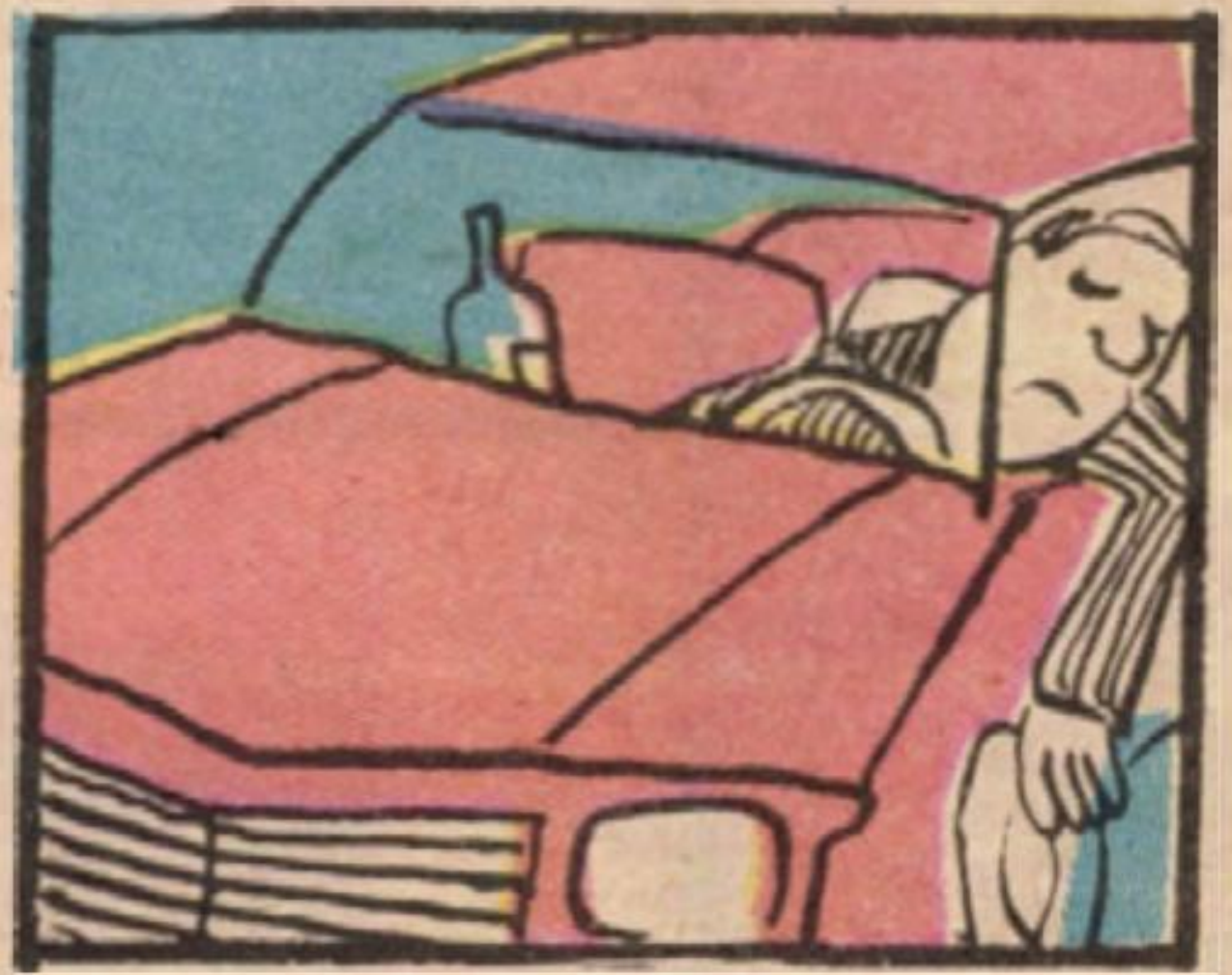

A TÖRPÉK VÉDELMÉBEN

Nyugat-Németországban új konkurrenciája van a kerti törpéknek. Megjelent a kirakatokban Adolf Hitler színes gipszszobra, amelyen a „Führer” karbafont kezekkel és összevont szemöldökkel tekint a világra. A legkisebb modell kandallópárkányra való méret, a legnagyobbat a virágágy közepén is el lehet helyezni. A szobrot a nyugatnémetek vásárolják — de az angolok gyártják. Az angliai Nordhampton városában működő export-cég vezetője, Brian Marlow kijelentette a Süddeutsche Zeitung munkatársának: „Legújabb modellünket a németek úgy vásárolják, mint a cukrot. Most azzal a gondolattal foglalkozunk, hogy Mussolinikat gyártunk olasz piacra”.

DALLOS JENŐ:

BUDAPESTI MŰVÉSZETI HETEK

MŰÉLVEZET

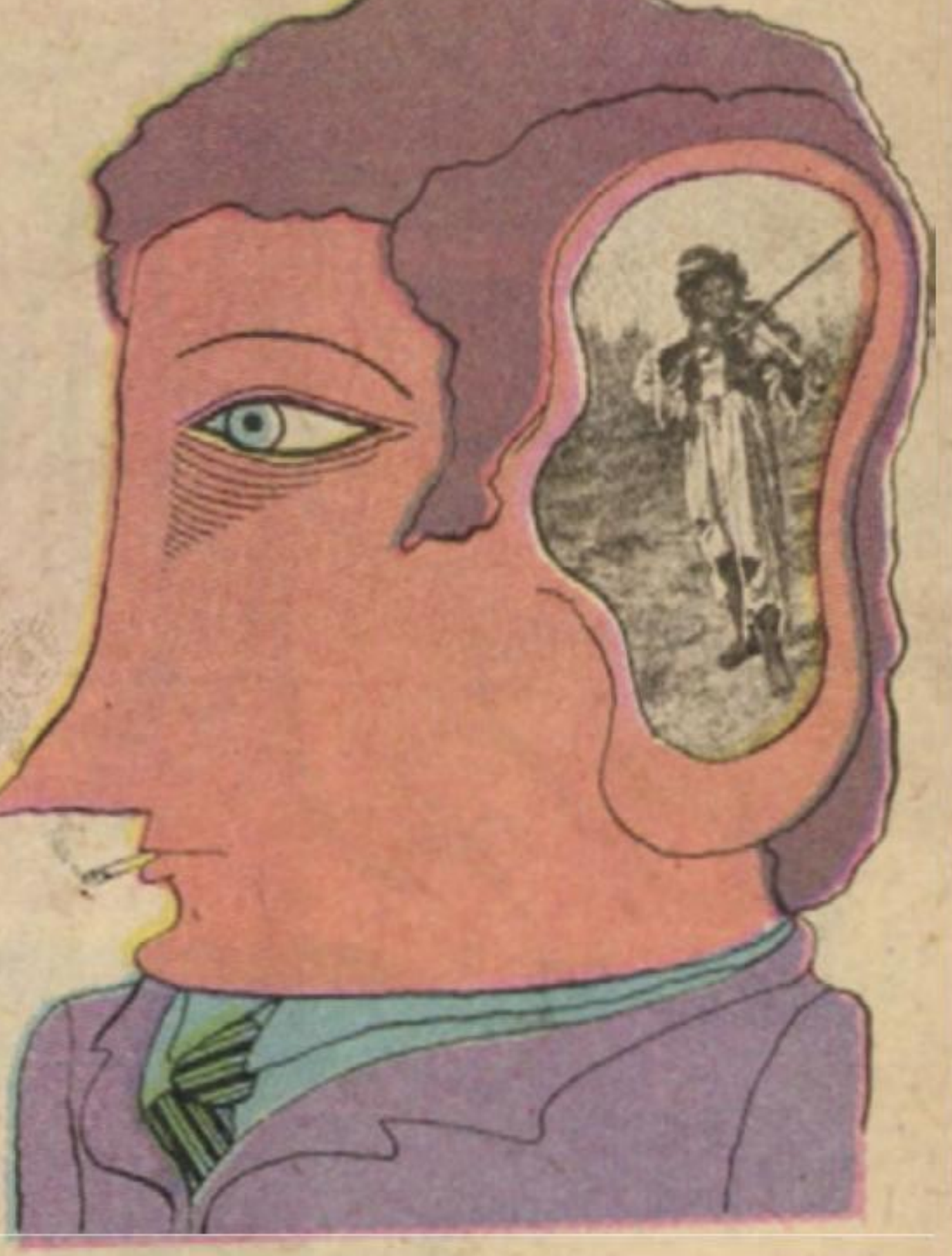

HUMOROS KÖNYV

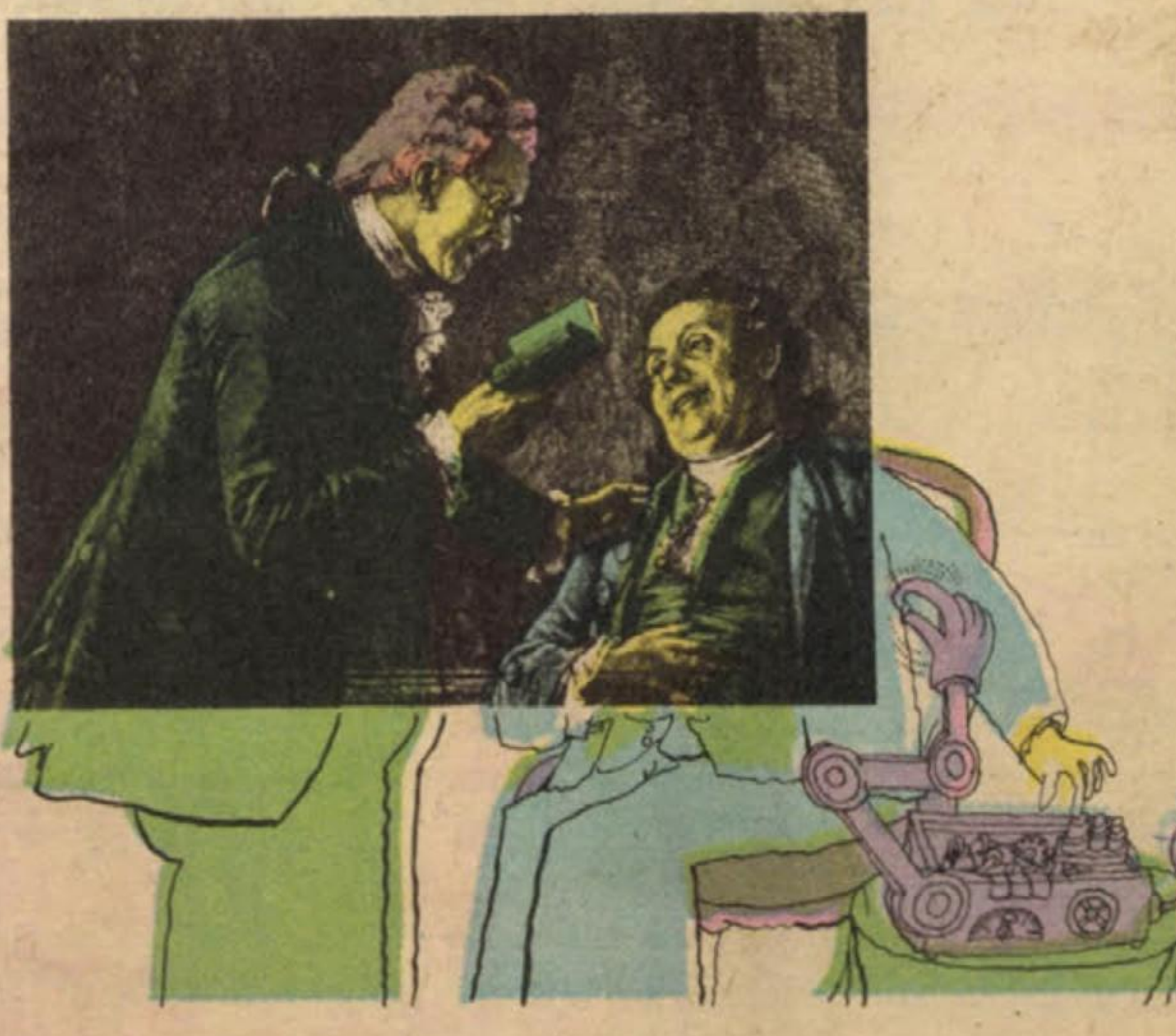

A FÖSVÉNY

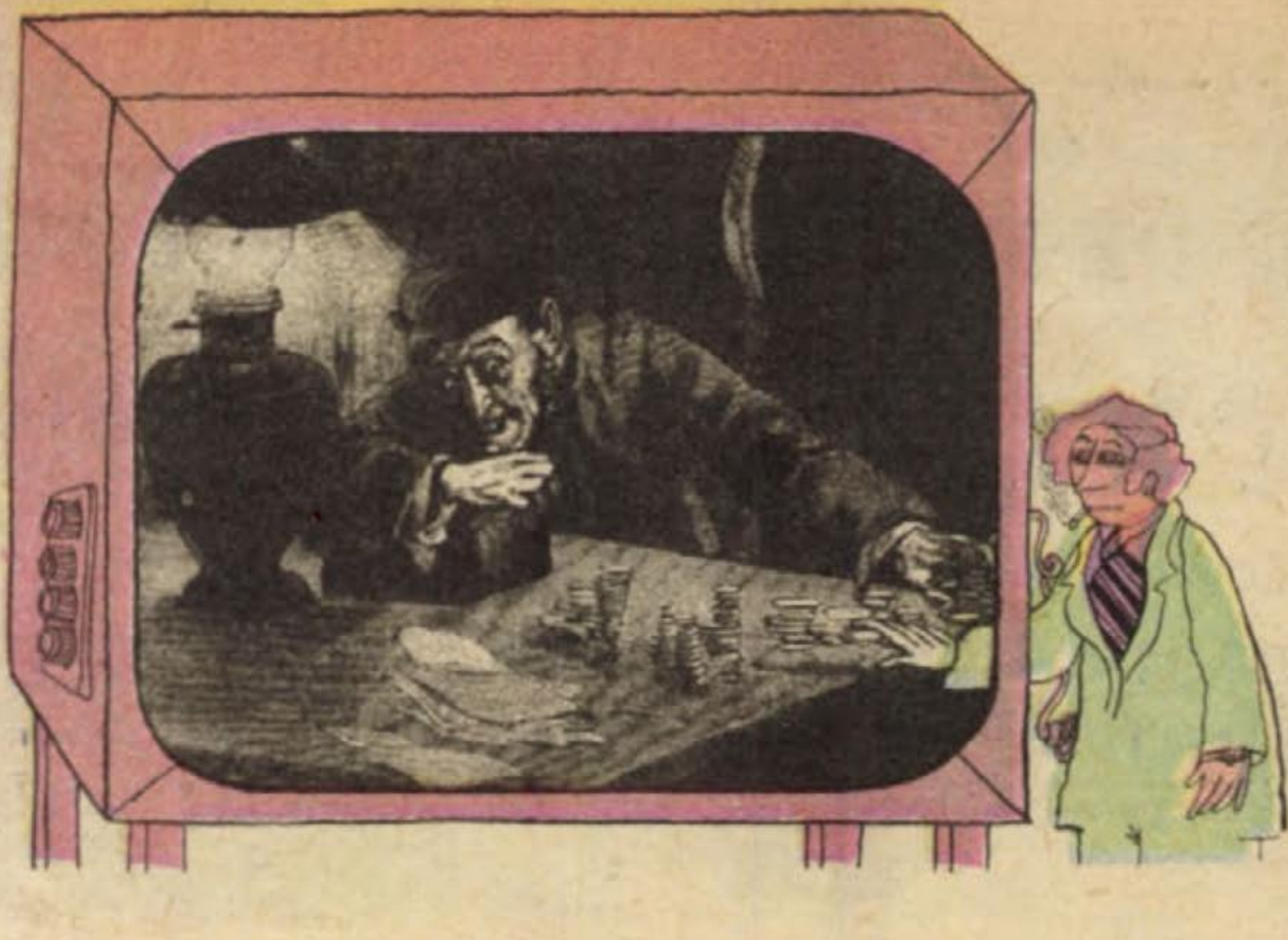

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

•

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely kézbesítő postahivatalnál, a kézbesítőknél, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI, Budapest V., József nádor tér 1. sz.) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámlára. Előfizetési díj egy évre: 90.— Ft, félévre: 45.— Ft, negyedévre: 22,50 Ft.

•

Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-44 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató

INDEX: 25 504

ELŐZÉKENY HIVATAL

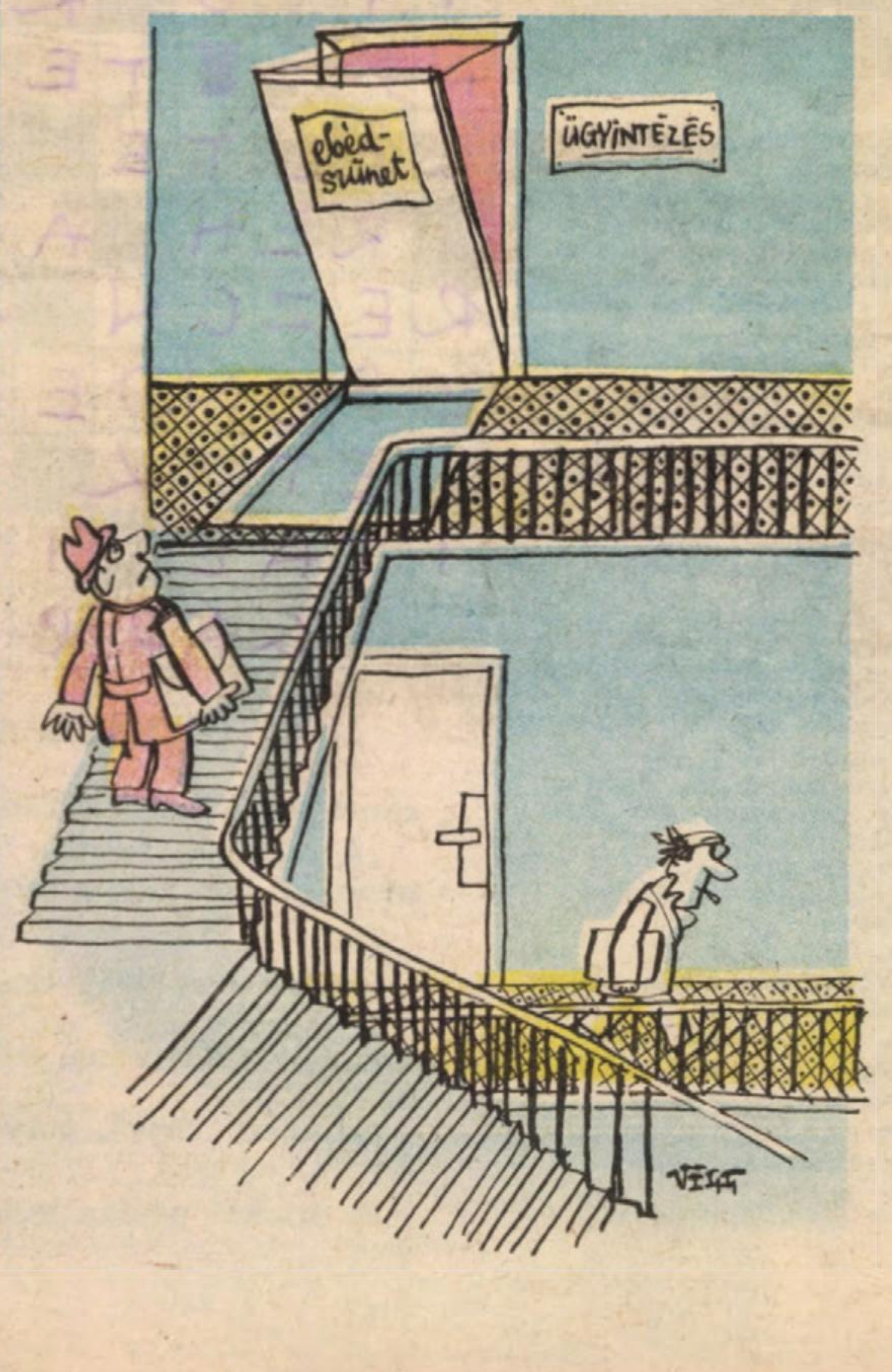

A CSODACSATÁR

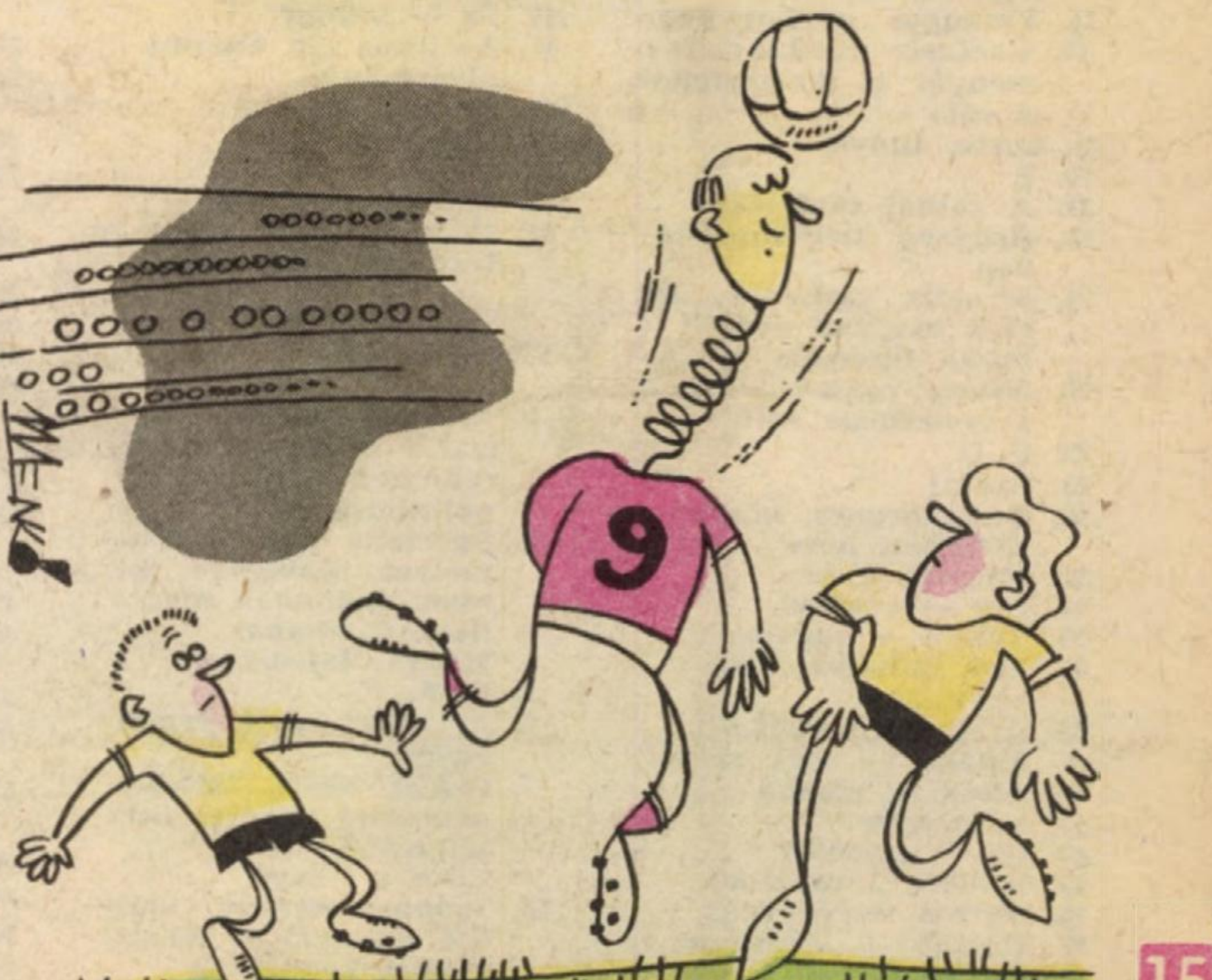

KÉP A JÖVŐBŐL

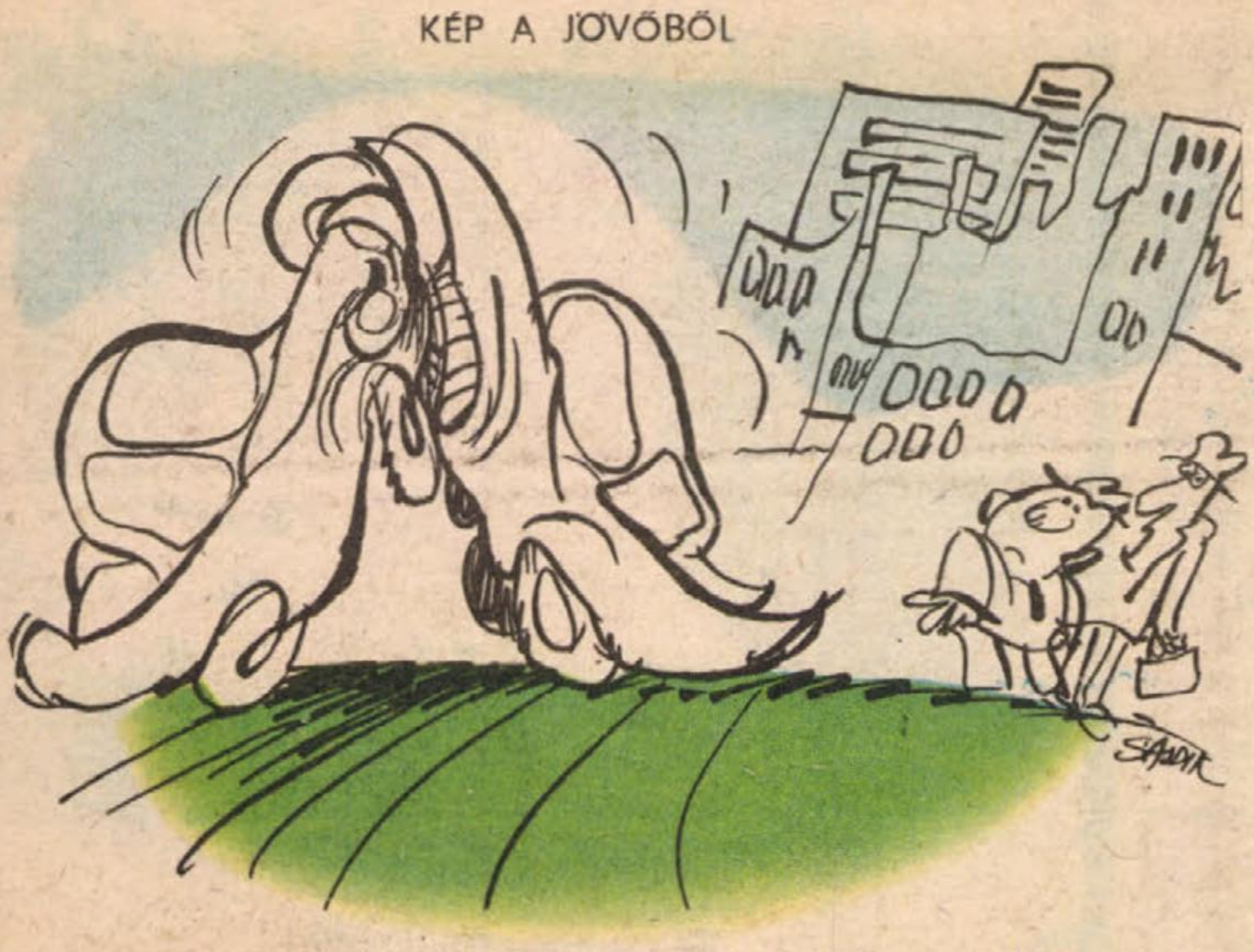

– Ne avatkozzunk bele, a parkolóhelyért verekednek!

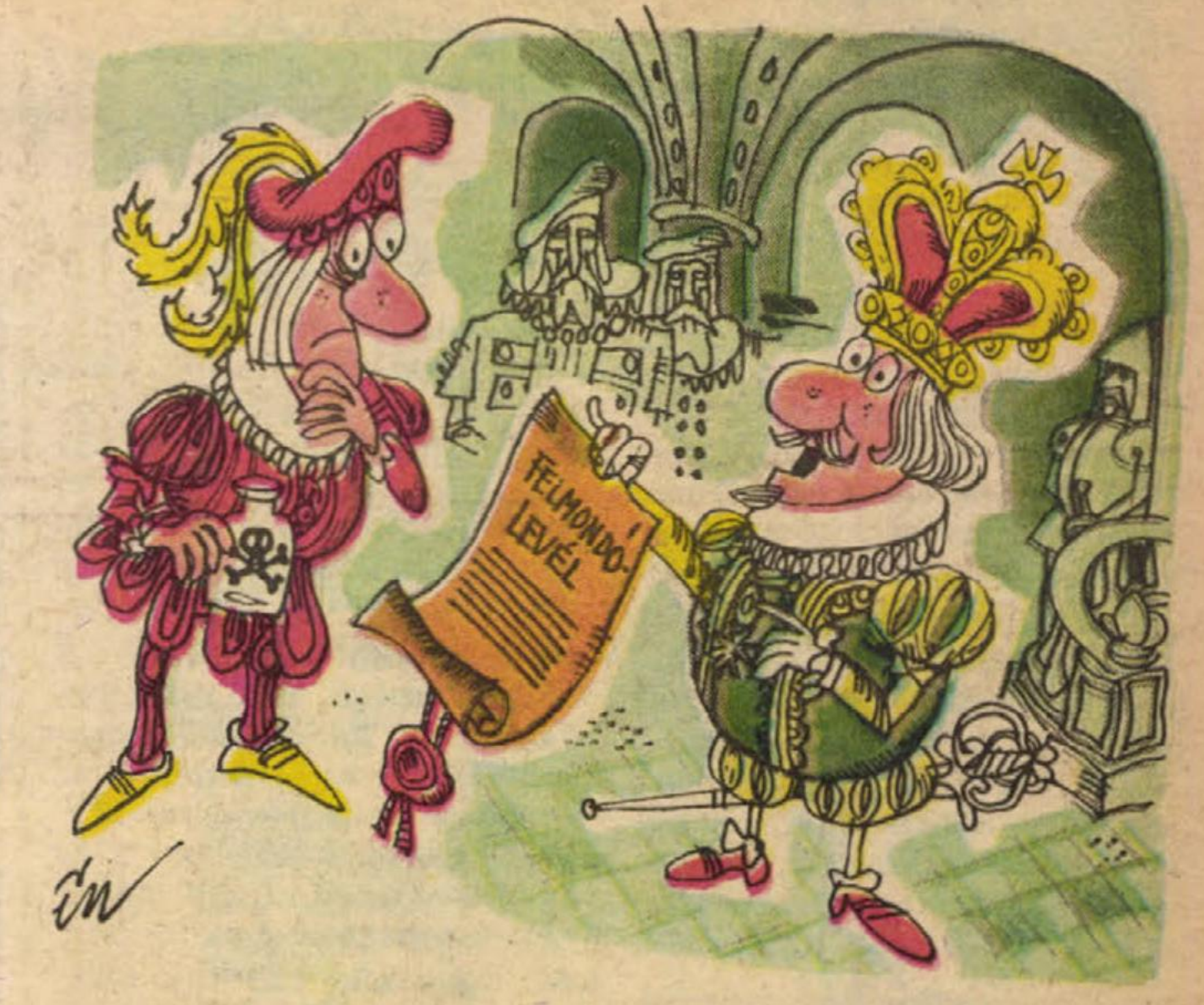

TÚLBUZGÓ MÉREGKEVERŐ

– Felmondok önnek, már az összes ellenségemet eltette láb alól . . .

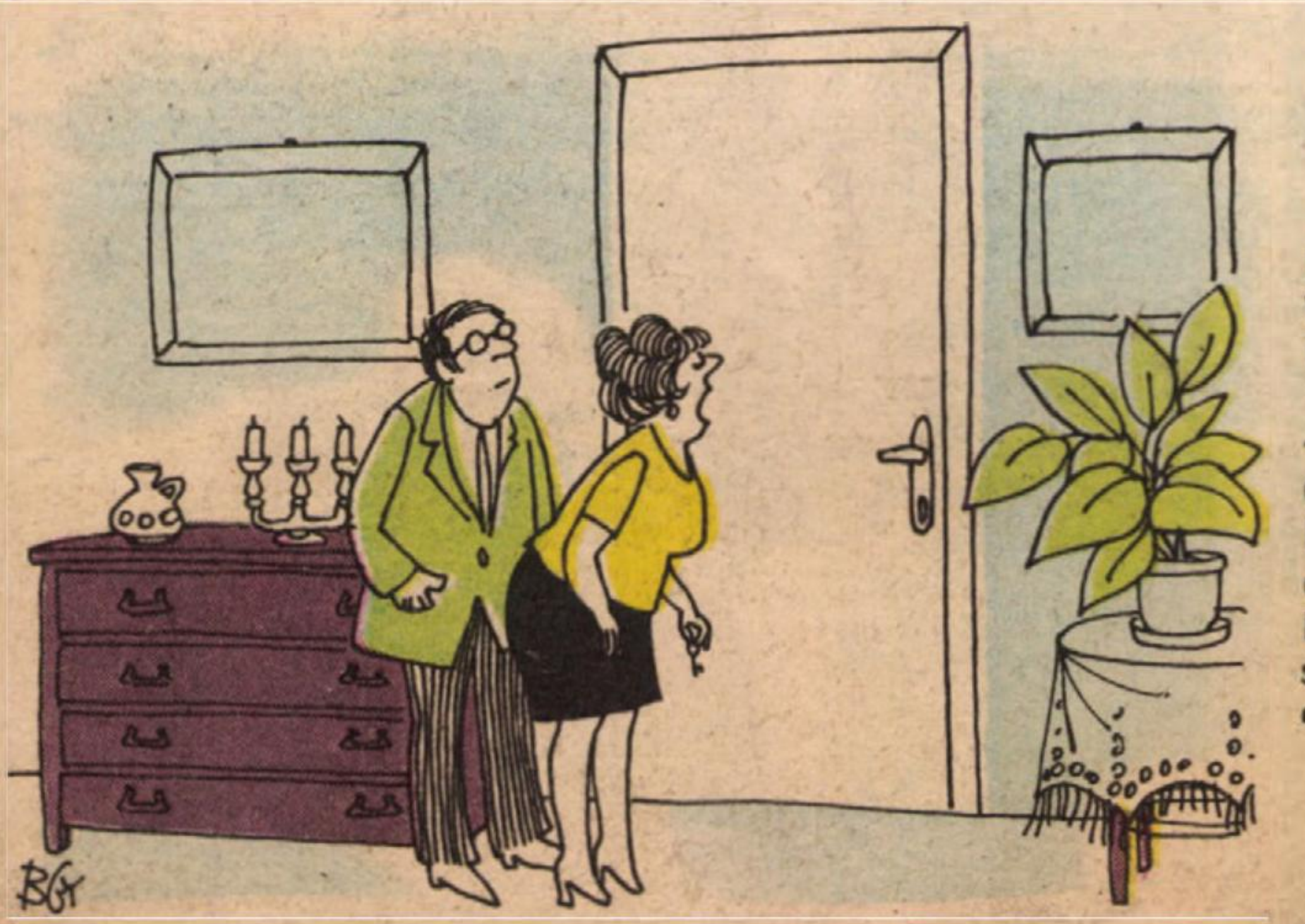

PÁLYAVÁLASZTÁSI HETEK

– Ha kimondod végre, hogy orvos akarsz lenni, becsületszóra kieresztünk!

ROMANTIKA, 1974

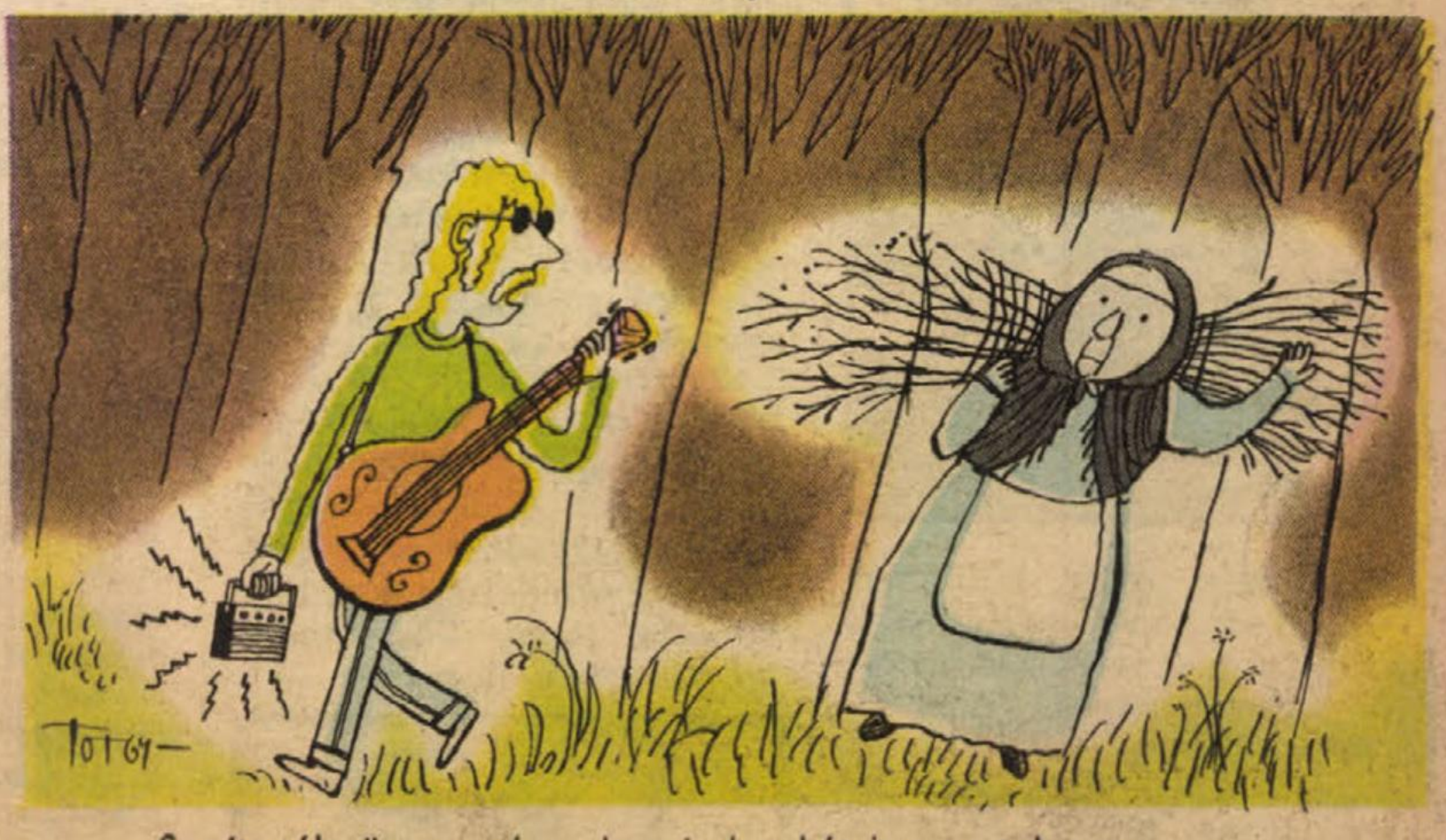

– Segítenék, öreganyám, de mind a két kezem tele van . . .

ELSŐRENDŰ MUNKAERŐ

Kapornai alaposan elkésik a munkahelyéről s ezért a főnöke megrója: — Nem gondolja, hogy nyolc óra helyett negyed tízre jönni a hivatalába enyhén szólva túlzás? — Vízszintes 1 — függőleges 8 — feleli erre Kapornai. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb november 4-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők közt háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

1 T	2 A	3 L	4 A	5 N	6 V	A	7 L	8 A	9 M	I	10 E	11 R	12 D	E
13 E	R	E	R	F	A	■	14 O	M	A	■	15 B	A	N	K
16 L	A	P	P	■	17 L	18 A	C	I	■	19 H	E	N	Y	E
20 E	S	■	21 Á	22 Z	A	L	Á	G	■	23 A	N	D	E	S
24 K	A	25 L	D	I	■	26 A	R	N	27 U	L	F	■	28 P	D
29 I	G	E	■	V	■	30 P	N	E	U	■	31 A	32 P	R	O
33 P	I	V	34 O	■	35 R	O	O	M	■	36 A	■	Á	■	L
37 Á	K	E	[illegible]	38 T	E	S	■	39 V	A	D	O	R	40 Z	O
41 L	E	L	T	E	■	■	42 D	O	■	Y	■	43 T	A	G
■	44 R	E	H	■	45 A	46 V	U	L	47 T	■	48 K	A	R	T
49 R	E	Z	O	50 N	■	51 A	L	T	A	52 T	O	■	53 A	Ö
54 C	S	Ö	N	D	E	S	■	55 A	N	A	P	■	56 D	R
■	57 É	T	■	K	■	A	■	M	I	T	T	■	58 É	T
59 I	T	A	60 L	■	61 I	R	62 T	■	63 T	A	■	64 O	K	E
■	■	65 G	A	R	C	I	A	L	O	R	C	A	■	NT

VÍZSZINTES

13. A lombja feketén bólintgat
14. R-rel európai főváros
15. Pénzügyletekkel foglalkozó intézmény
16. Finnugor nyelvű nép
17. Becézett férfinév, pecsenyét is kereszteltek el róla
19. Lusta, tunya
20. S
21. A cethal tápláléka
23. Hegység Dél-Amerikában
24. Jezsuita szerzetes, az első magyar nyelvű biblia fordítója
26. Német császár, Árpád szövetségese volt
28. P. D.
29. Szófaj
30. Gumiabroncs közismert rövidített neve
31. Nagyon kicsi
33. Sör — oroszul
35. Terem — angolul
37. Egy influenza-vírus elnevezése
39. A tilosban vadászik
41. Találta — más szóval
42. Adok — latinul
43. Nem szűk
44. Őz — németül
45. Kiment a divatból
48. Nyútjs feléje védő . . .
49. Haszon — közismert idegen szóval
51. Álmatlanság ellen szedik
53. A. Ö.
54. Békés, nyugalmas hely jelzője
55. Égitest — névelővel
56. Doktorátust jelent
57. És — latinul
58. Az ilyen lap éttermi olvasmány
59. Oltja a szomjat
61. Kipusztít
63. T. Á.
64. Minden rendben!
65. Nagy spanyol költő és drámaíró (1899—1936)

FÜGGŐLEGES

1. A magyarországi fasiszta ellenforradalmi rendszer egyik vezető politikusa volt
2. Speciális jogi eljárás, melyet többnyire lányok indítanak meg
3. Beborít, eltakar
4. Magyar fejedelem
5. N. F.
6. A „van" egyik régies alakja
7. Svájci város, 1925-ben nevezetes konferencia színhelye volt
9. Ezen a napon
10. Trópusi növény, melyből intarziákat, dísztárgyakat készítenek
11. Valaminek a széle — németül
12. Európa harmadik leghosszabb folyója
18. A gondos munka jelzője
19. Úgy él, mint hal a vízben
22. Ital — fordítva
25. Az akadémikusnál egy fokkal alacsonyabb cím
27. Azonos magánhangzók
32. Lányok fej-éke a népviseletben
34. A saját (feltehetően kellemes) lakásunk
35. Helyrag
36. Nagy költőnk
38. Személyes névmás
40. Jogi szerződések utolsó, többnyire önálló cikkelye
42. Tombol
46. Firenzei festő, építész és művészeti író (1511—1574)
47. Pedagógus
48. Egyiptomi keresztény vallás
49. R. C.
50. Szocialista állam betűjele
52. A Szovjetunió egyik népe
60. Olasz névelő
61. 99 — római számmal
62. A tantal vegyjele
64. O. A.

FELEKI LÁSZLÓ

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„A megbocsájtásban az a jó, hogy nem mi vagyunk a bűnösök."

100—100 forintot nyertek:

Bordás Pál, 4080 Hajdúnánás, Bocskai u. 3—7.

Kollár Krisztina, 1015 Bp., Donáti u. 44.

Bajnóczy Erika, 6600 Szentes, Dózsa Gy. u. 64.

A díjakat postán küldjük el.

```
idaho bach  eke
rugo cassandra
amegbocsájtásba
kanyaro kas zan
 pontonhid héra
barett a odanéz
rr mé hadnagy a
atomreaktor  aj
iiiii lo kancso
l  vagány bois
leva yl odonvár
elégia t enni o
ögy t esztelen
 beugratás  erg
h nkabünösök y
```